

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

900

Call No... VAR-A Acc. No... 2957

Author... വെളിപ്പ് നമ്പൂഴം തി. രാമ

Title... പഞ്ചനീതം

1162

No: 2957

ആധുനിക രഘു

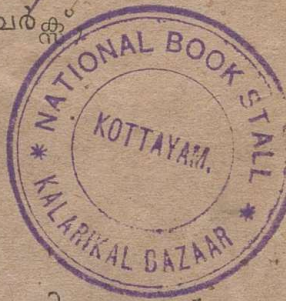
പ്രസാധകൻ

റി. കെ. വരഗീസ് വൈദ്യൻ

പിപ്പിരംസ് ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, ആലപ്പുഴ.

ഭാസ്കരരാജൻ പ്രിന്റിംഗ് വർക്ക്
ആലപ്പുഴ.

വില രൂപാ 1.

1900
Translator,

J. Chalangady

1946

ഒന്നാം പതിപ്പുകോപ്പി 1000

All rights strictly reserved by the Publisher.

അവതാരിക

ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ഇടയിലും സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനുള്ള ജിജ്ഞാസ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. ഡീൻ ഓഫ് കാൻറർബറി ഏഴുതീയ “സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിക്സ്” എന്ന പുസ്തകം 12 ഭാഷകളിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതികൾ 25 ലക്ഷം വിലവായിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുമ്പോൾ ഈ പരമാർത്ഥം കരയൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ എത്ര അധികം പുസ്തകങ്ങളാണ് അടുത്ത കാലത്തായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ഏതു ബുക്കസ്റ്റോറുകളും സന്ദർശിച്ചാലും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഒരു സംഗതി മാത്രമാണ്. പലവിധമായ അവശതകളും അടിമതപങ്ങളും അനുഭവിച്ചു കിടന്ന ലോകജനത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് കരിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാതന്ത്ര്യവും സുഖസമർപ്പമായ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണെന്നും അവർ അവരുടെ ആദർശലോകം സോവിയറ്റിന്റെ മാതൃകയിലാണ് കാണുന്നതെന്നുമാണ്.

1917-ൽ നടന്ന ക്ലോബർ വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പ് സോഷ്യലിസം ഒരു തത്വം മാത്രമായിരുന്നു. അതിന്റെ തത്വങ്ങൾ വളരെ ആദർശപരമായിട്ടുള്ളതാണ്. വളരെ സുന്ദരമായ ഒരു ഭാവിയെയാണ് അതു വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നൊക്കെ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അത് പ്രായോഗികമാകുന്നതിൽ സംശയം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അപ്രായോഗികമാണെന്നു ശക്തിയായി വാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വിഭാഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു തന്നെ യോജിച്ചതല്ല. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് വിപരീതമാണ്, വൃത്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വേലികെട്ടുകയാണ്, പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള പ്രചോദനം കുറയ്ക്കുന്നതാണ്; എന്നൊക്കെയുള്ള വാദങ്ങളാണ് ഈ കൂട്ടർ ഉന്നയിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ വാദങ്ങളെല്ലാം തോല്പിച്ചുകൊണ്ട് സോഷ്യലിസം ഇന്നൊരു യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുകയാണ്.

അസന്മാർഗ്ഗികവും അശാസ്ത്രീയവുമായ സാമൂഹ്യ ഘടനയുടെ ശൃംഖലകളെ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള നാനാമുഖങ്ങളായ നേട്ടങ്ങളെയാണ് ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരുഭാഗമുള്ള റഷ്യയിൽ നാം ഇന്നു കാണുന്നത്. സുപ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥകാരനായ വെബ്ബിന്റെ ഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ “150 വിവിധജനവിഭാഗങ്ങളടങ്ങിയ 19 കോടി ജനങ്ങൾ സുവൃക്തമായി മനസ്സിലാക്കി ഹാർട്ട്വമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൃഷ്ടി

ച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുതിയ സാമ്പത്തികജീവിതമാണ് ഈ പുതിയ സംസ്കാരം.”

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് മുൻപുള്ള കാലഘട്ടം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സോവിയറ്റ് റഷ്യക്കുള്ള പ്രചാരവേലയുടെ ഇരുളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു. വികൃതമായി ചിത്രീകരിച്ചും സത്യത്തിന് വിപരീതമായാണ് ആ സംസ്കാരത്തെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ താല്പര്യമുള്ള എല്ലാ കക്ഷികളും ഒത്തുചേർന്നുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥലോചനയുടെ ഫലമായിരുന്നു അത്. പക്ഷെ ഈ കൂട്ടുകൾ അവരുടെ സ്വയരക്ഷയ്ക്കുതന്നെ സോവ്യറ്റ് റഷ്യയുടെ ശക്തി ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ആ ഇരുൾ അവർ തന്നെ നീക്കുന്നതിന് നിർബന്ധിതരായി. സോവ്യറ്റ് റഷ്യയുടെ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം ജനങ്ങൾ കാണാൻ തുടങ്ങി. ലോകത്തിലെ എല്ലാ പുരോഗമന വിഭാഗങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസം, കുടുംബജീവിതം, ആരോഗ്യം, ലളിതകല, സാമൂഹ്യപ്രശ്നം എന്നുവേണ്ടാ എല്ലാറ്റിനും സോവ്യറ്റ് റഷ്യയെ മാതൃകയായി കാണാൻ തുടങ്ങി. ഇതു പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളെ വെറളികൊള്ളിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പഴയ കള്ളപ്രചാരവേലകൾ പിന്നെയും തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇതുപോലെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രചാരം വളരെ ഉപയോഗപ്രദമാണ്. സോവ്യറ്റ് റഷ്യയെപ്പറ്റി വളരെ അധികം പുസ്തകങ്ങൾ

അടുത്തകാലത്തായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലയാളഭാഷയിൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മി. സി. അച്ചുതമേനോന്റെ “സോപ്റ്ററാ നാട്ട്” എന്ന പുസ്തകം ഈ കുറവ് കുറയ്ക്കാൻ പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വളരെ അധികം മലയാളപുസ്തകങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ ഒരടികൂടി മുൻപോട്ടു പോകുന്നതിന് ഈ പുസ്തകം സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

തിരുവനന്തപുരം, }
25—5—121.

കെ. സി. ജാജ്.

ആധുനിക റഷ്യ

“മനുഷ്യപരോഗതിയുടെ ചരിത്രം, കാലത്തിന്റെ ഏകനാഡിയടിപ്പുമാത്രമായ കാൽനൂറ്റാണ്ടിന്റെ പരിമിതസമയത്തിനുള്ളിൽ, നിങ്ങളിൽ സംജാതമാക്കിയ മഹനീയനേട്ടങ്ങളുടെ ആശ്ചര്യകരമായ കാഴ്ചയെ, അഭിമാനവും അതൃപ്തവും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടിയാണ്, ഞങ്ങൾ നോക്കിനിന്നിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ത്യാഗത്തിന്റെ ചോരയിലും കണ്ണുനീരിലും, നിങ്ങളുടെ അജയ്യമായ ശുഭപ്രതീക്ഷകൊണ്ടും സ്വന്തം ഭാഗധേയത്തിലുള്ള അടക്കാനാവാത്ത വിശ്വാസം കൊണ്ടും, ഒരു പൊളിഞ്ഞ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളിന്മേൽ, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മനോഹരമായ ഒരു നവലോകം, നിങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൃഷിക്കാരുടെ തകന്ന് വണ്ടിയെ, നിങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നേർക്കു തിരിച്ചു; അരച്ചമത്ത്പ്പെട്ട മനുഷ്യജാതിയുടെ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു, നിങ്ങളിതാ അജയ്യരായി വീരപരാക്രമികളുടെ ഒരു സംഘടന തീർത്തു! ലോകസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും, ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സംരക്ഷകന്മാരും പാലകന്മാരുമായി അവരിന്നു നിലകൊള്ളുന്നു.

ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ പ്രസവവേദനയിൽപ്പെട്ട ഞെരുങ്ങുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കെല്ലാമെന്നപോ

ലെ, ഇൻഡ്യയ്ക്കും എതിരറ്റ നിങ്ങളുടെ മാതൃക, ആവേ ശജനകമായ ഉജ്ജ്വലമാർഗ്ഗമാണ്. രാഷ്ട്രൻ ജനങ്ങളെ! നിങ്ങൾക്കു സലാം; സ്നേഹവും ബഹുമാനവും നിറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ അഭിവാദ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി നേരുകയും ചെയ്യുന്നു."

കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരെ തുരങ്കിലിട്ടുടച്ച അവസരത്തിൽ, രാഷ്ട്രൻവിപ്ലവത്തിന്റെ ഇരുപത്തൊന്നാം വാർഷികം കൊണ്ടാടിയപ്പോൾ, ദേശീയഭാരതത്തിന്റെ പേരിൽ സരോജനിദേവി 1943 നവമ്പറിലെ പീപ്പിൾസ് വാറിന്റെ വിപ്ലവപ്പതിപ്പിനയച്ച സന്ദേശമാണിത്.

നവമ്പർവിപ്ലവം സമുദായഘടനയുടെ ചരിത്രം തിരുത്തി എഴുതി. 'അടിമകളായ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ഭരണാധികാരികളായി ഉയർന്ന്', വർഗ്ഗരഹിതമായ കമ്മ്യൂണിസമുദായം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതിനുള്ള പ്രാഥമികനടപടിയായി, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. സാമ്രാജ്യശക്തികളുടെ എതിർപ്പിനെ നേരിട്ടുവാൻ ചുങ്കപ്പടയെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെ പൊതുടമയിൽ ലയിപ്പിച്ചു. 1918-'21 വരെയുള്ള പതിനാലു മുതലാളിത്തപരാക്രമങ്ങളുടെ എതിർപ്പിനെ നേരിട്ടതിനുശേഷം, ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു തുല്യവാനായി പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളും കൂടുതലി സമ്പ്രദായങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തി. സ്രീയ്ക്കും പുരുഷനും സമുദായത്തിൽ സമാവകാശം നൽകി. ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ സ്വയംനിർണ്ണയാവ

കാശം അംഗീകരിച്ചു. വ്യക്തികൾക്ക് സമുദായത്തിൽ കഴിവനുസരിച്ച് വളരാനുള്ള പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിച്ചു.

സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ചുള്ള സാധനനിർമ്മാണവും, ജനകീയാവശ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ വിതരണവും സ്റ്റേറ്റിന്റേതെന്ന നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനാൽ, സാമ്പത്തികകഴിപ്പവും, പട്ടിണിയും, തൊഴിലില്ലായ്മയും സ്റ്റേറ്റിന്റേതായിരുന്നിട്ടില്ല.

പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് വിശ്രമിക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. ശരാശരി വേലസമയം കുറഞ്ഞതു 6-0, 7-0; അധികരിച്ചതു 8-0 മണിക്കൂറുകളാണ്. റഷ്യൻ—ജർമ്മൻ യുദ്ധാവസരത്തിലാണ്, ജനകീയയുദ്ധത്തെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, വേലസമയം 8 മണിക്കൂറാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചത്.

യു. എസ്. എസ്. ആർ. (**Union of Soviet Socialist Republic**) ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നിച്ചുനിന്നു ജോലിചെയ്യുന്നവരെയും, ഉപരിസ്ഥിതരായ ഭരണാധികാരികളെയും ഒരു സോവ്യറ്റ് പൗരന് വിമർശിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ട്. സോവ്യറ്റ് ജീവിതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രധാനഗുണവും അതുതന്നെ. പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലും സർവ്വകലാശാലകളിലും ഫാക്ടറികളിലും ഈ പൗരന്മാർക്ക് വിമർശനസ്വഭാവത്തിനുള്ള സുരക്ഷിതമായ ശിക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നു. ഈ പരിശീലനസമ്പ്രദായം ഓരോ പൗരനിലും ഉത്തരവാദിത്വമേറേറടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവു

സൃഷ്ടിക്കുകയും, പരിപൂർണ്ണവളയ്ക്കിൽ എത്തുവാൻ ഓരോരുത്തരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂഷണസമ്പ്രദായങ്ങളെ പാടെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിസ്റ്റേറ്റിനു മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി കൊള്ളയടിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം നേരിടുന്നില്ല. ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി മാത്രമെ ആയുധം നിർമ്മിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു:—

“ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാലടിവെയ്ക്കുവാൻ വിദേശാതുത്തികൾ ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം രാഷ്ട്രത്തിൽ ഒരിഞ്ചുസ്ഥലം ഏതൊരാൾക്കും അടിച്ചുവെക്കുകയുമില്ല” ഇതാണ് സോഷ്യലിസം യുദ്ധനയം.

ഇരുപത്തൊഴുവർഷക്കാലത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സാംസ്കാരികവും, സാമ്പത്തികവും, ശാസ്ത്രീയവും, സൈനികപരവുമായ നേട്ടങ്ങൾ ശയ്യങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റിന്റെ ബുദ്ധി വൈരികൾപോലും ചുകപ്പുസേനയുടെ കഴിവിനെ ഇന്നു നിസ്തർക്കം വാഴ്ത്തുന്നുണ്ട്. ജനങ്ങളും ഗവൺമെന്റും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധമാണ് ചുകപ്പു പടയുടെ അജയ്യശക്തിക്കു നിദാനമായിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കഴിയും. ഈ കാര്യം ഇന്ന് ഒരു വാദരഹിതമായ പരമാർത്ഥമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസം നടപ്പിൻ വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അതു് വെറും ആകാശക്കോട്ടയാണെന്നും അര

നൂറാണ്ടുകാലത്തിലധികമായി പ്രചാരവേദിച്ചെങ്കിലും മുതലാളിത്തപ്രവണതകളുടെ വാദം, ചുറ്റും മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾ അണിനിരക്കുമ്പോൾ ഒരു രാജ്യത്തുമാത്രം സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുവാനുമാണെന്നുള്ള ട്രാസ്റ്റിവാദവും ഇന്നു ചാമ്പലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ്സിദ്ധാന്തവും പ്രായോഗികപ്രവർത്തനവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യതയാണ് ലോകമാസിസത്തിന്റെ നെടുംകോട്ടയായ ഹിറ്റ്ലർകേന്ദ്രത്തെ ഇടിച്ചുതകർക്കുവാനുള്ള കരുത്തു സോവിയറ്റിനു നൽകിയത്.

ഇടംകോലിടൽ യുദ്ധത്തിനുശേഷം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ അഗാധമായ വക്കിലെത്തിയിരുന്നു. സാമ്പത്തികസ്ഥിതി താരമാറായിരുന്നു. സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിനു അതിരുകളായിരുന്നില്ല. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തത്. സോവ്യറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമികൾ ദേശീയസ്വത്തായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പ്രാദേശികമായി സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കി എസ്റ്റേറ്റുകളെ വിഭജിക്കുവാൻ കർഷകസോവ്യയറ്റ്കൾക്കു അധികാരം നൽകി. യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചു സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ലോകത്തിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളോട് 1918-ൽ സോവ്യറ്റ് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഈ അഭ്യർത്ഥനയെ മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾ ചെവികൊണ്ടില്ല. അതിനു പകരം സോവ്യയറ്റ്സിനെ നശിപ്പിക്കുവാനും വെച്ചുകൊണ്ടു ഇടംകോലിടൽ യുദ്ധം നടത്തുകയാണവർ ചെയ്തത്. ലോകതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സഹായ

ത്തോടുകൂടി മുതലാളിത്വത്തിനെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ സോവിയറ്റ് ജയിച്ചു.

1921-ൽ ലെനിൻ പുതിയ സാമ്പത്തികനയം (New Economic Policy) നടപ്പിൽവരുത്തി. 1924-ൽ ലെനിൻ മരിച്ചു. 1927-ൽ സോവിയറ്റ് റിൻറെ സാമ്പത്തികനില വ്യാവസായികരംഗത്തിലും കാഷ്ചികരംഗത്തിലും യുദ്ധത്തിനുമുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഇതിൻറെ അതർം 1913-നെക്കാളും നല്ല നിലയിൽ ജീവിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു എന്നതാണ്. യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ പുരോഗമനപരമായ തൊഴിലാളിനിയമം ലോകത്തിലെ മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു മാതൃകയായിത്തീർന്നു. ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു രാഷ്ട്രത്തെ സുശക്തമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിനു 1928 മുതൽ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതികൾ സഖാവ് സ്റ്റാലിൻറെ നേതൃത്വത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തി. സ്റ്റാലിൻറെ ഓരോ പരിപാടിയിലും ജനകീയസഹകരണം പൂർണ്ണ പ്രാപിച്ചതിനാൽ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾ നാലുവർഷംകൊണ്ടു വിജയിച്ചു.

ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ പൊതുവുടമയിൽ വരികയും ജനകീയതാല്പര്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വ്യാവസായികോല്പാദനം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജീവിതനിലവാരം നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പിന്നീടുള്ള ഏകമർദ്ദം ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കലാണ്. ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ വാടക ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ സോവിയറ്റ് റിലില്ല. മുതലാളിത്വരാഷ്ട്ര

ങ്ങളിൽ കിടക്കുവാനിടമില്ലാതെ ജനങ്ങൾ അലഞ്ഞുതിരിയുമ്പോൾ, മറ്റുഭാഗത്തു് ആകാശചുംബികളായ മണിമാളികകൾ വാടകയ്ക്കു കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായി നിലകൊള്ളുന്നു. സോവിയറ്റിലാകട്ടെ, ജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ പോരാതിരിക്കുകയാണു്. ഉരുക്കും കോൺഗ്രിറ്റും ഇല്ലാതെ കെട്ടിടനിർമ്മാണം സാദ്ധ്യമല്ല. തുകലില്ലാതെ ബൂട്ടു്സും ഷൂസും ലഭിക്കുകയില്ല. ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയാണു് ഇതിനുള്ള പരിപാടികളെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്നതു്. സ്റ്റേറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലും ഈ പരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കി.

നവമ്പർവിപ്ലവം കൃഷിക്കാർക്കു് ഭൂമി നൽകി. ഭക്ഷണക്ഷൗചത്തെ തരണം ചെയ്യാൻ കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ വരുത്തി. സാറിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രയിലുണ്ടായിരുന്ന പഴകി ജീർണ്ണിച്ച കൃഷിസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഗവൺമെൻറ് നേരിട്ടു നടത്തുന്ന കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കി. കൂടാതെ പണക്കാരായ കർഷകർ സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗവൺമെൻറ് അവരുടെ ശത്രുവാണെന്നായിരുന്നു, വലിയ കൃഷിക്കാരുടെ ധാരണ. അതുകൊണ്ടു ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ കൂട്ടുകൃഷിയിൽ പങ്കുചേരുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായില്ല. ഗവൺമെൻറ് അവരെ നിബ്ബന്ധിച്ചതുമില്ല. അനുഭവം കൊണ്ടു പഠിച്ചതിനുശേഷം അവർ കൂട്ടുകൃഷിയിൽ പങ്കെടുത്താൽ മതിയെന്നായിരുന്നു സോവിയറ്റ് ഗവ

മെന്റിന്റെ മരം. മൂന്നുതരത്തിലാണ് കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ പരിപാടികൾ രൂപീകരിച്ചത്.

1. സ്റ്റേറൈലൈഷൻ.
2. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കൂട്ടുകൃഷി സമ്പ്രദായം.
3. പണക്കാരായ കൃഷിക്കാർ നേരിട്ടു നടത്തുന്ന കൃഷി.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമസമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാക്കേണ്ടതു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ആവശ്യമാണ്. കലാക്കുകൾ (പണക്കാരായ കൃഷിക്കാർ) ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്റ്റേറ്റിനെ എതിർക്കുന്നു. കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായത്തിനെതിരായി കന്നുകാലികളെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നശീകരണം നടത്തി. ഈ എതിർപ്പിനെ ഒരടിക്ക തകർപ്പാണല്ല സോവിയറ്റ് സന്നദ്ധമായത്. പ്രചാരവേല വഴിയായും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂട്ടുകൃഷി സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കിയും കൃഷിക്കാരിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്തി കലാക്കുകളുടെ എതിർപ്പിനെ നശിപ്പിച്ചു. ഭക്ഷണക്ഷാമം അവസാനിപ്പിച്ചു, ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 1937 ലെ കണക്കനുസരിച്ച് യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ പൈമ്മരിയാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും എണ്ണം (ആകത്തുക) ജർമ്മൻ റീഷിന്റെ രണ്ടിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു.

മാർക്സിസം, എംഗൽസിസം അര നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് മുൻകൂട്ടി കാണുവാൻ സാധിച്ചതാണ് സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സോവിയറ്റിൽ ഇന്നു നടപ്പിൽവരുന്നത്.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രശ്നം

“റഷ്യയിൽ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമില്ല, ഇക്കാര്യത്തിലാണ് ഞങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം” എന്ന അഭിപ്രായഗതി ഈ ലേഖകനുമായി പരിചയിച്ച ചില ഇടത്തരക്കാരിലുള്ളതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. സോവ്യറ്റിന്റെ മറ്റു തരത്തിലുള്ള എല്ലാ പുരോഗതിയേയും അവർ വാഴ്ത്തുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകാതെ സ്റ്റേറ്റു ഏജനെ പുരോഗമിക്കുമെന്നു അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, സോവിയറ്റുഭരണത്തെ വിമർശിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്മപാർട്ടി മാത്രമല്ല, നിശ്ചയമായും മറ്റു പല പാർട്ടികളും അവിടെ തഴച്ചു വളരാതിരിക്കയില്ല. ഇതാണ് മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാരുടെ സംശയം. “ഹിംസയാൽ ഭരണകൂടം കെട്ടിപ്പിടിച്ച സ്റ്റാലിൻഭരണം ഹിംസകൊണ്ടുതന്നെ തകരും.” മൂന്നാമതൊരു വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രചാരവേലയാണിത്. റഷ്യയേക്കാൾ സ്വാതന്ത്ര്യം വെല്ലൂർ ജയിലിലാണെന്നു കേരളകോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു എത്ര വിദൂരമായ നിലയാണിവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കാം.

അരന്തറാണ്ടു കാലത്തിലധികമായി സോഷ്യലിസത്തിനെതിരായി പ്രചാരവേല നടത്തുകയും, സോവിയറ്റ് ജനനുമുതൽ അതിനെതിരായി പടവെട്ടുകയും

ചെയ്ത മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അടവുകൾ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ കുറച്ചുവെങ്കിലും കഴിഞ്ഞാലെങ്കിലും സോവിയറ്റ് രാജ്യ തകരാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള ഒരു നേരിയ ആശമാത്രമേ അവരുടെ ആത്മാവിനു ശാന്തി ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരുപാധിയായി മേലിൽ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിൽ ലോകത്തിലെ മറ്റു മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങളിലെപ്പോലെ നിലവിലുള്ള ഗവണ്മെന്റിനെതിരായി സംഘടനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ 1941 ജൂണിൽ ആരംഭിച്ച ഹിറ്റ്ലർരാക്രമണഘട്ടത്തിൽ അതു ലോകത്തിന് അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു. രാജ്യത്തിൽ അഞ്ചാംകോളത്തെയും ആറാംകോളത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു തകരാറുണ്ടാക്കാൻ ഹിറ്റ്ലർ കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സോവിയറ്റ് ജനത രാഷ്ട്രത്തെ വഞ്ചിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകാതെ ചുരുപ്പസേനയുടെ പിന്നണിയിൽ അണിനിരന്നു ഒരു പട്ടാളക്യാമ്പായി മാറുകയാണ് ചെയ്തത്. ഫാഷിസ്റ്റ് സേപറ്റുധിപതികൾക്കു ലോകത്തിലെ മറ്റൊല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും അഞ്ചാംപത്തിക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അവർ പരാജയമടയുകതന്നെ ചെയ്തു. 1937-'38 ട്രോട്സ്കി അനുയായികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഹിറ്റ്ലർ മേധാവികൾ സംഘടന ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സോവിയറ്റ് ഫെഡറേഷൻ സിസ്റ്റത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യത്താൽ അവയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനും സാധിച്ചു.

ലണ്ടനിലെ ഒരു മിതവാദിപത്രമായ ഡെയിലി ടെലഗ്രാഫ് 1941 ജൂൺ 26-ന് ഇപ്രകാരമെഴുതിയിരുന്നു. 1937-ൽ ടോട്ട്സ്കിയുടെ അനുയായികളെ പാട്ടിയിൽനിന്നും പുറത്താക്കിയതിനുശേഷവും, 1937-ലെ വധത്തിനുശേഷവും ഒരു പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതി ഉളവാകുമെന്ന് റഷ്യയിലുള്ള ഓരോരുത്തരും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ റഷ്യൻ രഹസ്യപ്പോലീസിന്റെ കഴിവിനെ ഇന്നാരും തലകലുക്കി സമ്മതിക്കും. റഷ്യൻ രഹസ്യപ്പോലീസ്സാണ് ആദ്യമായി അഞ്ചാംകോളത്തിന്റെയും കപിസ്കിന്റെയും പാർട്ടിയുടേയും വിപത്തിനെ കണ്ടുപിടിച്ചത്.

യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ അമേരിക്കൻ അവാസിഡരായിരുന്ന ജോസഫ് ഡേവിസും ഇതുപോലെ എഴുതിയിരുന്നു. ഹിറ്റ്ലർ റഷ്യയെ ആക്രമിച്ചു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമായിരുന്നു ജനങ്ങളിൽനിന്നു രൊഹു ഇറങ്ങി പോരിച്ചു:—“റഷ്യയിലെ അഞ്ചാംകോളത്തിന്റെ നില എങ്ങിനെയാണ്.” ഞാൻ പറഞ്ഞു: “അവിടെ അഞ്ചാംകോളമില്ല. അവർ അവരെ വെടിവെച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന്. 1927-ലും, '38-ലും നമ്മളിൽ ആരുംതന്നെ അഞ്ചാംകോളപ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല.”

സോവ്യയററ് രഹസ്യപ്പോലീസിനു അഞ്ചാംകോളപ്രവർത്തനത്തെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടറിയുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനും സാധിച്ചതു ജനകീയസഹകരണംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. മുതലാളിത്വരാഷ്ട്രങ്ങളിലെപ്പോലെ, പോലീസ്സും

ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം സോവിയറ്റിൽ കാണുന്നില്ല. അവിടെ സ്റ്റേറ്റ് അധികാരികളും ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പെരുമാറ്റം സാഹോദര്യം സാധാരണമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജനകീയതാല്പര്യത്തിനെതിരായി മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സേപകരൂപം സ്ഥാപിക്കുവാനാണ്, അഞ്ചാംകോളപ്രവർത്തനമെന്നു റഷ്യൻ ജനത മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അഞ്ചാംകോളപ്രവർത്തനം സോവിയറ്റിൽ അനുവദിക്കുകയില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നാലെന്നാണെന്നു 1935-ൽ സ്റ്റാലിൻ വ്യക്തമാക്കി:—“തൊഴിലിനു മാത്രം കാണാതെ പട്ടിണികിടക്കുന്ന ഒരാൾ, തൊഴിൽരഹിതനായിത്തീർന്നു വ്യക്തി, ഏതുരീതിയിലുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമാണനുഭവിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുവാൻ എനിക്കു വിഷമമാണ്. എവിടെയാണോ മൂഷണം അവസാനിച്ചതു, ഒരു വിഭാഗം മറ്റൊരു വിഭാഗത്തെ എവിടെയാണോ മർദ്ദിക്കാതിരിക്കുന്നതു, എവിടെയാണോ തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യത്തിനും അറുതിവന്നതു, നാളെ ജോലിയില്ലാതെയും വീടില്ലാതെയും ഭക്ഷണമില്ലാതെയും വിഷമിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു അലട്ടാത്തതെവിടെയാണോ, അവിടെയാണ് യഥാർത്ഥസ്വാതന്ത്ര്യം പുലരുന്നതു.”

ഈ പ്രസ്താവനയിലാണ് സോവിയറ്റ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സാധാരണക്കാരായ സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രശ്നത്തെ വീ

ക്ഷീകപ്പെടുന്നതു അവരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള സുരക്ഷിതത്വത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ്. ജീവിതമാർഗ്ഗം കാണാത്ത ഒരാൾ ചിന്താസരിണിയിൽ കൂടി ചരിക്കുകയില്ല. വ്യക്തികൾക്കു ജീവിതമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുകയും, ചിന്താശക്തി വളർന്നുവരികയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ, സ്റ്റേറ്റിന്റെ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചട്ടക്കൂട് തന്നെ മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു സോവിയറ്റ് നേതാക്കൾ ഉദ്ഘാതമാക്കുന്നു. ഹാക്ടറിയുടെ ഉടമാവകാശം തൊഴിലാളികൾക്കും ഭൂമിയിൽ വേലചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം കൃഷിക്കാർക്കും ലഭിക്കണം. ഇതിനു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന സമുദായമാണ് സോവിയറ്റ് രാജ്യം.

ഈ സമ്പ്രദായത്തെ സാർ ഭരണാധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. കൃഷിക്കാർക്കും ഭൂമി വാങ്ങുവാനുള്ള അവകാശം അന്നു നിഷേധിച്ചിരുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശവും ഹാക്ടറി നടത്തിപ്പിലുള്ള അധികാരവും അന്നു മുതലാളിമാർ വകവെച്ചുകൊടുത്തിരുന്നില്ല.

റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടി ജന്മിമാരും മുതലാളിമാരും അന്നഭവിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം കൃഷിക്കാർക്കും തൊഴിലാളികളും അന്നഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഹാക്ടറികളും ഭൂമികളും പുതിയ ഗവണ്മെന്റിന് അധീനമായിത്തീർന്നു. വിദ്യാലയസ്ഥാപനങ്ങൾ തൊഴിലാളികൾക്കായി തുറന്നുവെച്ചു. സോവിയറ്റ് ഭരണത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഇത്തിക്കണ്ണികളായ ചില 'പ്രഹസർമാർ' സാധാരണക്കാരായ വിദ്യാ

തമിഴ്നാട്ടിലെ പരിഷ്കാരികൾ സന്നദ്ധരായില്ല. മാറ്റം വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ബന്ധം പുലർത്തി പുതിയ ഭരണയന്ത്രത്തെ തകിടം മറിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ അങ്ങിനെ നിരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പരിത്യസ്ഥിതിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിദ്യാത്മികരിൽനിന്നു അല്പോപകന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അധിക്ഷേപങ്ങൾ പൊന്തിച്ചുവന്നു. 'ആ അല്പോപകൻ നമ്മളിൽ ഒരാളല്ല' എന്ന രീതിയിലാണ് അക്ഷേപത്തിന്റെ സ്വഭാവം. അല്പോപകനേയോ പ്രഹസനേയോ മാറ്റം നന്നായി ഗവൺമെന്റിലേക്ക് വിദ്യാത്മികർ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യും. ഇതാണ് ഡമോക്രസി.

പുതിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റ് സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരായ സമരത്തിൽ നിന്നാണ് ജനമെടുത്തത്. വിദ്യാലയത്തിലേക്കുവരുവാനായ പുതിയ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ആതനാടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പുറത്തിറങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. അല്പോപകന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം സാർഭരണകാലത്തുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് പുതിയവ സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായില്ല അവരെ എല്ലാം വിദ്യാലയത്തിൽനിന്ന് പുറംതള്ളി, പുതിയ അല്പോപകരെ നിയമിച്ചു. (ബ്രിട്ടനിൽ മതഗ്രന്ഥം പരിഷ്കാരികൾ സന്നദ്ധരല്ലാത്ത അല്പോപകരെ ദേവാലയവിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് ബാഹിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.)

ഇത്തരത്തിലുള്ള അല്പോപകർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ

പ്രവേശനം നിഷേധിക്കുമ്പോഴാണ് സോവിയറ്റിൽ ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെന്ന ആക്ഷേപം ശതകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുകാണുന്നത്. സോവിയറ്റിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവരവരുടെ അഭ്യോപകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. ഇത് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കലല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?

1931-മുതൽ 1936-വരെ പശ്ചിമം നടത്തുകയും മോസ്കോയിൽ അഭ്യോപകജോലി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്ത ബ്രിട്ടീഷുകാരനായ പാറ്റ് റ്റോംപ്സൺ പറയുന്നു:—“സോവിയറ്റു വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള എന്റെ ആദ്യത്തെ അനുഭവംകൊണ്ടുതന്നെ, സാധാരണമായി ബ്രിട്ടനിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്നതുപോലെ, വൈരുദ്ധ്യമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ അവരുടെ ഇടയിൽ സംഘടിപ്പിക്കുക അസാധ്യമാണെന്നുള്ളതു ബോധ്യമായി.” ഇതേത്തുകൊണ്ടാണെന്നുള്ളതിനാൽ ആദ്യം അദ്ദേഹം അതൃപ്തപ്പെട്ടിരുന്നു. യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ ജനങ്ങൾ പട്ടിണിയിൽനിന്നും അജ്ഞതയിൽ നിന്നും അരക്ഷിതാവസ്ഥയിൽനിന്നും മോചനം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി സമരം നടത്തി മാനസികമായ പ്രാപ്തിയും, ഐക്യവും ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ‘എന്താണ് പുരോഗതി’ എന്നതുപോലുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നിഷ്പഫലമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനല്ല, അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാണ് സോവിയറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ മുതിരുന്നത്..

സമുദായശാസ്ത്രം വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുവാനുപകരിക്കുന്നതാണ് സോവിയറ്റ് വിദ്യാലയങ്ങൾ. തന്ത്രപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യമല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അടിമത്വമല്ല അവിടെയുള്ളത്. നാസിജർമ്മനിയിലെ പ്രൊഫസ്സർമാരെപ്പോലെ ഹിറ്റ്ലർ സ്തുതിയും അശാസ്ത്രീയങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുമല്ല അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സോവിയറ്റ് പ്രൊഫസ്സർമാർ ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ചരിത്രവും സാമ്പത്തികസിദ്ധാന്തങ്ങളും തത്വശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. കെയിംബ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാലയിൽ നിന്നു സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ പരിജ്ഞാനം നേടിയ പാറ്റ് റ്റോൾ, നോത്ത് വെയിൽസിലെ പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന അദ്ദേഹം, മോസ്കോയിൽ ഒരു സാമ്പത്തികവിദ്യാർത്ഥിയായി പഠിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ആൽഫ്രഡ് മാഷ്ലിന്റെ മുതലാളിത്വപണ്ഡിതത്വശാസ്ത്രമാണ് കെയിംബ്രിഡ്ജിൽ പഠിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ മാർക്സിന്റെ ക്യാപ്പിറ്റലാണ് മോസ്കോയിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തെയാണ് മുതലാളിത്വം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെന്നു സോവിയറ്റിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതിന് വിപരീതമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിൽ മുതലാളിത്വത്തിന് വിശദീകരണം നൽകിവരുന്നത്. ഇന്ത്യയിലും ബ്രട്ടണിലും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അപകടവിന്തയുടെ പേരിൽ നിരോധിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. സോവിയറ്റിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായി

കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുതലാളിരാജ്യങ്ങളിലെ സോവിയറ്റിലെ എവിടെയാണ് ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു ഇതു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ ഏവനും എന്തും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സോവിയറ്റിൽ അനുവദിക്കുകയില്ല. മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിൽ നാലുവരി എഴുതാൻ പഠിച്ചാൽ കവിത എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാം. പത്തുവരി എഴുതാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ലേഖനങ്ങളും ചെറുകഥകളും തുരുതുരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയായി. ഒരുദിവസംകൊണ്ടുതന്നെ ഉൽഘാടനവും, കാണികളുടെ പ്രതിഷേധപ്രകടനത്തിന്റെ ഫലമായി അന്നുതന്നെ പിരിച്ചുവിടാനുമിടയാകുന്ന തിരവധി നാടകങ്ങളും, നാടകകമ്പനികളും ഉദിച്ചുയന്നുസ്തമിക്കുന്നതു കാണാം. സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയല്ല ലഘുലേഖകളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും പുറത്തുവരുന്നത്. സാമുദായികചവറുകളായി, ആയിരക്കണക്കിനു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നടനസെറുകളും മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിൽ അടിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. സോവിയറ്റിൽ ഇത്തരം "അടിക്കാടുകളെ" സമുദായത്തിൽനിന്നു തുടച്ചുനീക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സേവിയർപ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് പ്രത്യേകം നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജനകീയാവശ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ അവിടെ പ്രകാശിപ്പിക്കരുത്. ഓരോ ജനവിഭാഗത്തിനും അവിടെ സംഘടനയുണ്ട്. ഈ സംഘടനകളാണ്

ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റ് എല്ലാ പ്രസ്സുകളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ടോൾ സ്റ്റോയിയുടെയും, ഷേക്സ്പിയറുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പതിനായിരക്കണക്കിനു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏതു ഗവൺമെന്റും അതാതു ഗവൺമെന്റിന്റേ എതിരായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കും. ഗവൺമെന്റു ആരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രശ്നം ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയോ-സ്മൃതപക്ഷത്തിന്റെയോ? ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ഗവൺമെന്റ് ജനകീയതാല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

വ്യക്തിസ്വതന്ത്ര്യം

ലൈംഗികവ്യത്യാസം പരിഗണിക്കാതെ സോവിയറ്റ് നിയമം ഓരോ വ്യക്തിക്കും പ്രവർത്തിക്കുവാനും വിശ്രമിക്കുവാനും വിദ്യാഭ്യാസം ശീലിക്കാനുമുള്ള അവകാശവും, രോഗികൾക്കും വൃദ്ധന്മാർക്കും സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ഉറപ്പും നൽകുന്നു. 1936-ലെ സ്റ്റാലിൻ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് ഇതു നടപ്പിലാക്കി. ഈ ഭരണഘടന സോവിയറ്റ് ജീവിതത്തിന്റെയും, ചിന്താഗതിയുടെയും വികാസത്തെ കുറിക്കുന്നു. സമുദായപുരോഗതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് സോവിയറ്റ് നിയമം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭൂമിയിൽ ജനകീയസ്വതന്ത്ര്യം പൂർണ്ണമായി പച്ചിക്കുന്നതു കാണാൻ കഴിയും. അവിടെ എല്ലാ

വർഷം പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അവകാശമാണ്. തൊഴി ലില്ലാത്തവനായി ഒരുത്തനും അവിടെ ഇല്ല. സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്സിൽ പണിയെടുക്കാത്തവർക്ക് പട്ടിണിയാണ് പ്രതിഫലം. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കഠിനമായ വേലസമയം (6-0 7-0) നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത് സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്സിലാണ്. അപകടകരമായ വേലയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന പണി തൊഴിലാളികൾ 6 മണിക്കൂർ മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി. ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളത്തോടുകൂടിയ അവധി ഇവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു. സമുദായം സാമ്പത്തികമായി പുരോഗമിക്കുന്നതും വിശ്വമനുഷ്യർക്കും വലിയതും മുന്നുകൂട്ടി ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പണയം ചെയ്ത സാമ്പത്തികപദ്ധതിയായതുകൊണ്ടു സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യാനുസരണം ഉല്പാദനം നടത്തിപ്പോരുന്നു. മുതലാളിത്തപരാജയങ്ങളിൽ ഇന്നുള്ളതുപോലെ വിശ്വമം ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തിന്റെ കയ്യിലല്ല. സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്സിൽ ചെയ്യുന്ന വിഭാഗത്തിനു മുഴുവൻ വിശ്വമത്തിനുള്ള സാമൂഹ്യതയുണ്ട്. മാനസികവും കായികവുമായ വിശ്വമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക പുരോഗതിയാണ് അവിടെ ഉള്ളത്. ഇതിനു മുമ്പ് ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത രീതിയിലുള്ള വിശ്വമാവസരങ്ങളെ, സോവിയറ്റ്, സാംസ്കാരിക പുരോഗതിക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

എല്ലാവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസനം നടത്തുന്നതിനുള്ള അവ

കാശം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാലയദിവസങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രമല്ല ഓരോരുത്തർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നത്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാൻ അവർക്കു സഹായം ഉണ്ടുണ്ട്. ഓരോ ഫാക്ടറിയും ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, തൊഴിലാളികളുടെ സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ ജീവിതത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ട്രെയിൻ യൂണിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഫാക്ടറികളിൽ വായന, പഠനം, നാടകപരിശീലനം, സംഗീതാഭ്യാസനം, തുടങ്ങിയ സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള സൗകര്യവും സമയവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാവരുടെയും ജീവിതസുരക്ഷിതത്വത്തിനു് സോവിയറ്റ് നിയമം ഉറപ്പു നൽകുന്നു. രോഗികൾക്ക് ആശുപത്രികളിൽ വെച്ചു സൗജന്യ ശുശ്രൂഷയും, ജരാന്തരകൾ ബാധിച്ചു വേല ചെയ്യാനുള്ള കഴിവില്ലാത്തവർക്ക് ജീവിക്കുവാൻ വൃദ്ധകാല അലവൻസും ലഭിക്കുന്നു. അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ സ്റ്റേറ്റ് നേരിട്ടു സംരക്ഷിക്കുന്നു, വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നു, സമുദായത്തിലെ സജീവ അംഗങ്ങളാക്കി വളർത്തുന്നു. പിഞ്ചുപൈതങ്ങളുടെ ഭാവി രക്ഷയോട് വൃദ്ധരായ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് ക്ലേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വൃക്കതിസഹായം ഉണ്ടാക്കി തൊഴിലാളികളായി പരിവർത്തിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് ഭരണഘടനയിലെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ എല്ലാ പുരുഷനും സ്ത്രീയും ഏതു വിഭാഗത്തിലുള്ള ബാലനും 150 ദേശീയവിഭാഗ

ത്തിലെ ഏതു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന അംഗത്തിനും ലഭിച്ചുവരുന്നു.

സ്റ്റാലിൻ ഭരണഘടനയിലെ 123-ാം വകുപ്പ് അസന്നിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ ഈ അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. "ജാതിയും ദേശീയവിഭാഗങ്ങളും ഗണിക്കാതെ യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ പൗരന്മാർക്ക് സാമ്പത്തികവും ഭരണപരവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ജീവിതത്തിലുള്ള തുല്യാവകാശം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു നിയമം വ്യക്തമാക്കുന്നു".

ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യം താല്പര്യവീക്ഷണത്തിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കേണ്ടതത്രാവശ്യമാണെന്നു തോന്നും. ഒരു വർഗ്ഗം മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ മേൽ അധികാരം ചുമത്തുന്ന സമ്പ്രദായം നിലനില്ക്കുന്ന കാലത്തോളം ജനസമാഹൃത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഉല്പാദനത്തിലുള്ള സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ചതിനാൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഒരു വർഗ്ഗം മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തെ കാല്പണിഴിയിട്ടു തെരക്കുന്ന മട്ടുനത്തിന്നുറതി വന്നിരിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സർവ്വാധിപത്യത്തിൽ സോവിയറ്റ് നിലനില്ക്കുന്നതുവരെ വ്യക്തികളുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ കാണും. വർഗ്ഗരഹിതമായ കമ്മ്യൂ

ണിസ്സ് സമുദായത്തിൽ മാത്രമെ അത് അപ്രത്യക്ഷമാകുകയുള്ളൂ. ചൂഷണസമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ചു, രാജ്യൻ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം സ്വതന്ത്രരായി തീർന്നതോടുകൂടി, അവർ സമുദായത്തിന്റെ മുന്നണിവിഭാഗവും, നേതാക്കളുമെന്ന പദവി നേടിയിരിക്കുന്നു.

ഹാക്ടറിയിൽ വേലയെടുക്കുന്ന ഓരോ തൊഴിലാളി സഖാവിനും പ്രജാധിപത്യസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭിപ്രായം തുറന്നുപറയുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. മുതലാളിത്വസമുദായത്തിൽ കാര്യം തുറന്നുപറയുന്ന തൊഴിലാളിക്കു മുതലാളിമാരുടെ ഭാഷയിൽ 'ധിക്കാരി' അഥവാ 'ചട്ടമ്പി' എന്നാണ് പേര്. ഓരോ തൊഴിൽശാലയിലും ചുവർ പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാ തൊഴിലാളികളും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഓരോരുത്തർക്കും ആ ചുവർ പത്രത്തിൽ എഴുതാവുന്നതാണ്. എല്ലാവരും അത് ശ്രദ്ധിക്കും. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ കരടു കോപ്പി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ഓരോ ഹാക്ടറിഘടകവും അതിനു ചെയ്തു തീർക്കുവാൻ കഴിയുന്ന പ്രവർത്തനാത്മപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടത്തി. മാനേജ്മെന്റും അപ്രകാരം ചെയ്തു. പുതിയ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് ഇതു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഓരോ ഹാക്ടറിയും ചുമതലപ്പെടുത്താണ്. ചുവർപത്രങ്ങൾക്കു പുറമെ ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ ബ്രാഞ്ചുകളും പ്രാദേശിക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഗ്രൂപ്പും ജനകീയാഭിപ്രാ

യം ആരായുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മറ്റു രാജ്യങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തത്തക്ക നിലയിൽ സ്വന്തം മഹിയും ജാതിയും കഴിവും പരിഗണിക്കാതെ, സോവിയറ്റിൽ വോട്ടുധികാരം വിപുലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മതവും ഭാഷയും ലൈംഗികവ്യത്യാസവും ഗണിക്കാതെ 18 വയസ്സ് തികഞ്ഞ ആർക്കും രഹസ്യബാലറു സമ്പ്രദായപ്രകാരം ഭരണാധികാരികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സോവിയറ്റിൽ അധികാരമുണ്ട്.

ആർക്കും തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നിലകൂവാൻ അവകാശമുണ്ട്. തിരഞ്ഞെടുപ്പു ദിവസം ഒരു ജ്യോതികസ്ഥാനാത്മികൾക്ക് എതിരായി മത്സരിക്കുവാൻ സ്ഥാനാത്മികളുണ്ടാകുന്ന അവസരം വളരെ വിരളമാണ്. രാജ്യൻ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിനു എതിർകക്ഷിയില്ല സ്ഥാപിതതാല്പര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അധികാരത്തിനു വേണ്ടി തമ്മിലടിക്കുന്ന നിരവധി പാർട്ടികൾ അവിടെ ഇല്ല.

സോവിയറ്റ് ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ അതിന്റെ ചുറ്റും അണിനിരന്നുനോക്കി. ഇന്നും ആ ആപത്തു പരിപൂർണ്ണമായി അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്ഥിതിഗതികൾക്ക് വ്യത്യാസം വന്നിരിക്കുന്നു. ചുരുപ്പുപടയുടെ അജയ്യത മുതലാളിത്വരാഷ്ട്രങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചതോടുകൂടിയും, ഹാസിസത്തിന്റെ ചിതാഭസ്മത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്ര യൂറോപ്പ് ഉയർന്നുവന്നതോടുകൂടിയും സോവിയറ്റ്, ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം കുറച്ചു; മിത്രങ്ങളെ വലിച്ചിച്ചു.

വ്യക്തികൾക്ക് സമുദായത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പരിപൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്വതന്ത്രരായ വ്യക്തികളുടെ ഉറച്ച ഐക്യവുമാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സകലവിധമായ പുരോഗതിക്കും നിദാനമായി നിൽക്കുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി

സോവിയറ്റിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടി മാത്രം നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ട്, അവിടെ പ്രജാധിപത്യം പുലരുന്ന എന്ന വാദത്തെ സംബന്ധിച്ച ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ, പിന്നാഗ്രേസരന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിനിടയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ് ജനതയോട് നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നിലധികം രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പാടില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അവരിൽനിന്ന് നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന മറുപടി “ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാർട്ടിയാണ്”, ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്റ്റേറ്റാണ്” എന്നായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തും മറ്റു മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിലും തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന വിഭിന്നപാർട്ടികൾപോലെ സോവിയറ്റിൽ കാണാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംശയം പിന്നെയും ശേഷിക്കുന്നു.

വിവിധരാഷ്ട്രീയവീക്ഷണത്തോടുകൂടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനിടയിൽ, മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിലധി

കം പാർട്ടികളെ കാണുന്നു. എന്നാൽ ഈ പാർട്ടികളുടെ വ്യത്യസ്ഥതാല്പ്യങ്ങൾപോലെ, തൊഴിലാളികൾക്ക് പൊരുത്തമില്ലാത്ത നൈലധികം താല്പ്യങ്ങളില്ല. മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിനിടയിലുള്ള സ്വാഭാവികമായ അനൈക്യതയുടെ ഫലമായി ഉത്ഭൂതമാകുന്ന വിവിധചിന്താഗതികൾ, വിവിധകക്ഷികളായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നു. ഈ ഭിന്നിച്ച കക്ഷികൾ ഓരോന്നും അതിന്റെ ഏജൻ്റ് നാർ വഴിയായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനിടയിലും വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയഗുണങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. രഷ്യയിൽ മെൻഷെവിക കക്ഷി, കെരൻസ്കി ഗുപ്പ്, ഗവമെൻ്റ് കക്ഷി ബോൾഷെവിക പാർട്ടി എന്നീ വ്യത്യസ്തഗുണകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊഴിലാളിതാല്പ്യത്തിനുവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ച കൂടാതെ സമരം ചെയ്ത ബോൾഷെവിക പാർട്ടി മറ്റു പാർട്ടികളുടെ “മുതലാളിത്വ മുഖംമൂടിയെ” നിരന്തരപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയതിനാൽ മുതലാളിത്വത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനിടയിൽ നശിക്കപ്പെട്ടു. 1937-വരെ ഭോടസ്കിഗുപ്പ് സ്റ്റേറ്റിനെ തകിടംമറിക്കുവാൻ സോവിയറ്റിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. മോസ്കോ വിചാരണയിൽ പരസ്യമായി കുറ്റം സമ്മതിച്ച ശത്രുക്കളെ ശിക്ഷിച്ചു. ഈ വിചാരണസമയത്ത് ബ്രിട്ടീഷ് പാർളിമെൻ്റ് മെമ്പറായ ഡി. എൻ. പ്രിറ്റ് മോസ്കോയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ രീതിയിലുള്ള ജനകീയകോടതിയും പരസ്യവിചാരണയും

മരൊരു രാജ്യത്തും കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പ്രിറ്റ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ രണ്ടു പാർട്ടികൾ മാത്രമെ മുതലാളിത്വസമുദായത്തിലുണ്ടാകുവാൻ വഴിയുള്ളൂ. അതായതു മുതലാളിപാർട്ടിയും, തൊഴിലാളിപാർട്ടിയും. മുതലാളിത്വസമുദായത്തിലെ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളെയാണ് ഈ പാർട്ടികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. മുതലാളിത്വത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി നശിച്ചുകൊണ്ടു സോവിയറ്റിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു പാർട്ടി മാത്രമെ ഉള്ളൂ. സമുദായചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരുവന്നു ഒരു പാർട്ടിമാത്രം സോവിയറ്റിൽ ശേഷിച്ചതിനെപ്പറ്റി സംശയം ജനിക്കുകയില്ല.

രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വർഗ്ഗം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ഡമോക്രസിയുമുണ്ട്. മുതലാളിത്വ ഡമോക്രസിയും, തൊഴിലാളി ഡമോക്രസിയുമാണതു്. ബ്രിട്ടനിലും അമേരിക്കയിലും കാണുന്നതു മുതലാളിത്വ ഡമോക്രസിയുമാണു്. സോവിയറ്റിലും, ഇപ്പോൾ യുഗോസ്ലാവിയായിലും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതു തൊഴിലാളി ഡമോക്രസിയുമാണു്. മുതലാളിത്വ ഡമോക്രസിയിൽ ഭരണം നടത്തുന്നതു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മന്ത്രിസഭകളാണെങ്കിലും, അധികാരം മുതലാളിത്വത്തിന്റെ കയ്യിലാണിരിക്കുന്നതു്. തൊഴിലാളി ഡമോക്രസിയിൽ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെല്ലാം സ്റ്റേറ്റിന്റെ പൊതുടമയിൽ ലയിക്കുന്നു. മുതലാളിത്വരാജ്യങ്ങളിലെ പാർലിമെന്റി പാർ

ട്ടികളെപ്പോലെയല്ല സോവിയറ്റിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സംഘടിത മുന്നണിയാണ്. അത് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വമാകുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒന്നാന്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ—സംഘടിതമായി തൊഴിലാളിയും അംഗീകരിച്ചവരുടെ സംഘടനയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് സ്റ്റാലിന്റെ വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്:—

ഒന്നാമതായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ കാതലായ വിഭാഗം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലാണ് അണിനിരന്നു നില്ക്കുന്നത്. ഈ വിഭാഗത്തിനു പാർട്ടിയിൽ പെടാത്ത തൊഴിലാളികളുടെ സംഘടനകളുമായി നേരിട്ടു ബന്ധമുണ്ട്. സംഘടനകളെ പലപ്പോഴും നയിക്കുന്നതും പാർട്ടിയാണ്. രണ്ടാമതായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിലെ സമർത്ഥന്മാരുടെ ആകർഷണകേന്ദ്രമെന്ന നിലയ്ക്ക് തൊഴിലാളികളുടെ എല്ലാവിധ സംഘടനകളേയും നയിക്കാൻ കഴിവുള്ള കാന്ദുകളെ പരിശീലിപ്പിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല സ്കൂൾ പാർട്ടിയാണ്. മൂന്നാമതായി തൊഴിലാളിനേതാക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല സ്കൂൾ പാർട്ടിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തഴക്കവും അന്തസ്സും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ

സമരത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ അതു കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ പാർട്ടിയിൽ പെടാത്ത ഓരോ തൊഴിലാളി സംഘടനയേയും ഓരോ കീഴ്സ്ഥാപനമാക്കി, അതു പാർട്ടിയെയും വർഗ്ഗത്തെയും കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഒരു ബെൽട്ടായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. പാർട്ടിയാണ് തൊഴിലാളി വർഗ്ഗസംഘടനയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച രൂപം (ലേനിനിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പേജ് 91—92) തൊഴിലാളികളുടെ വർഗ്ഗസംഘടനയുടെ ഏറ്റവും ഉയന്ന രൂപമാണ് പാർട്ടിയെന്നു ലേനിൻ പറയുന്നു.

● രാഷ്ട്രൻ പാർട്ടിയിൽ ശുദ്ധീകരണം നടത്താറുണ്ട്. പാർട്ടി മെമ്പർമാരെ പൊതുയോഗങ്ങളിൽ വെച്ചു പരസ്യമായി വിമർശനം നടത്തി പാർട്ടി മെമ്പറായിരിക്കുവാൻ അയോഗ്യരെന്നു തെളിയുന്നവരെ പാർട്ടിയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയാണ് ശുദ്ധീകരണസമ്പ്രദായം.

പാർട്ടിയിലുള്ള ശുദ്ധീകരണനയംകൊണ്ടു ബോധശേഷിയിൽ പാർട്ടിയുടെ സ്വാധീനശക്തിയും മേന്മയും വർദ്ധിക്കുന്നു. 1921-ലാണ് ലേനിൻ പാർട്ടി ശുദ്ധീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്നതു്. ശുദ്ധീകരണസമ്പ്രദായത്താൽ, പാർട്ടി പൊതുജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തെ ഏറ്റെടുക്കുകയും, ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള നേതാക്കന്മാരെ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ ശുദ്ധീകരണനയം നിർത്തിയെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഏതു

പാർട്ടിമെമ്പറെയും എതവസരത്തിലും വോട്ടും ചെയ്യുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് അധികാരമുണ്ട്.

1933-മുതൽ 1935-വരെ പാർട്ടിയിൽ ശുദ്ധീകരണം നടത്തി. മെമ്പർമാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല, ഉള്ളവർ നല്ലവരായിരിക്കണമെന്നാണ് പാർട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സ്റ്റാലിന്റെ മതം. 1935-നു ശേഷം, 1936 സെപ്റ്റംബർവരെ പുതിയ പാർട്ടി മെമ്പർമാരെ റിക്രൂട്ടചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം സസ്പെൻഡ് ചെയ്തു. സെന്ററൽ കമ്മറ്റി മെമ്പറായ കിറോവിന്റെ വധത്തിനു ശേഷം, പാർട്ടിയിൽതന്നെ ശത്രുക്കൾ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംശയത്തിനു ബലം വന്നു. പഴയ പാർട്ടി കാർഡിനു പകരം, പുതിയ പാർട്ടി കാർഡു വിതരണം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇതു 1936 സെപ്റ്റംബറിനുളളിൽ നടപ്പിലാക്കി.

1939 മാർച്ചിൽ ചേർന്ന് 18-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സ് 16 ലക്ഷം മെമ്പറന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഈ മെമ്പർഷിപ്പ്, പതിനേഴാം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രതിനിധീകരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി 270000 മെമ്പർമാർ കുറവായിരുന്നു.

സൂപ്പീം സോവിയറ്റുകളിലേക്കും, റീജിയനൽ സോവിയറ്റുകളിലേക്കും, പാർട്ടിമെമ്പറന്മാരുടേതായവർക്കും, തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുനിലുവാൻ അവകാശവും സപാതന്ത്ര്യവുമുണ്ട്. ഇതിനെ ആരും വിഘാതപ്പെടുത്തുകയില്ല.

1936-ലെ ഭരണഘടനപ്രകാരം സുപ്രീം സോവിയറ്റി
 ലേക്കു നേരിട്ടുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ് നടത്തുന്നത്. ഒരേ
 രോ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും ജനങ്ങൾ പാർട്ടി മെമ്പറന്മാരെ
 മാത്രമെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം, സാറിസ്റ്റ്
 മേധാവിത്വത്തെയും; ജന്മി മുതലാളി കൊള്ളകളെയും,
 അക്രമങ്ങളെയും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ജനകീയ
 സമരങ്ങളുടെ മുന്നണിയിലും മദ്ധ്യത്തിലും നിന്നുകൊണ്ട്
 ധീരനേതൃത്വം നല്കിയിട്ടുള്ളത് പാർട്ടിസഖാക്കളാണ്.
 ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ആജ്ജിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സ്ഥാ
 നാത്മികർക്കു ജനങ്ങൾ വോട്ടു നല്കുന്നു. (ഇന്ത്യയിൽ
 കോൺഗ്രസ്സിനു സപാധീനശക്തിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ,
 ജനങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്റ്റ് സ്ഥാനാത്മികർക്ക് വോട്ടു
 നല്കുന്നു.)

യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ ജനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റി
 നെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്നവരാണ്. ജനങ്ങളുടെ
 സഹായം താല്പര്യങ്ങളെ സ്റ്റേറ്റ് സംരക്ഷിക്കുന്നതാ
 യി അവർ കാണുന്നുണ്ട്. ഭരണവൈകല്യങ്ങളെപ്പറ്റി
 വിമർശിക്കുവാൻ ഓരോ പൗരനും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യവും
 ഉണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സ്റ്റേറ്റിനെ മാത്രമല്ല, ട്രെയി
 ഡ് യൂണിയനെയും മറ്റു പൊതുജനസംഘടനകളെയും
 നയിക്കുന്നു. ഏതു രീതിയിലാണ് ഈ നേതൃത്വം?
 ആത്മാത്മമായ പ്രവർത്തനമൂലം ഓരോ ബഹുജനസംഘ
 ടനയിലെ അംഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ആജ്ജിച്ചു; തിര

ഞെട്ടപ്പിൽ ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടു നേടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിച്ചതിനാൽ, പാർട്ടി സ്ഥാനാർത്ഥികളെ എത്രക്കുവാൻ അംഗങ്ങൾ തയ്യാറാവുകയില്ല; അതിന്നു ആരെയും ലഭിക്കുകയുമില്ല. ഈ സമ്പ്രദായം പ്രജാധിപത്യസിദ്ധാന്തത്തെ ഒരു തരത്തിലും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രജാധിപത്യരീതി.

മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിക്കുന്ന പാർട്ടിയാണ് പാർലിമെന്റിൽ മന്ത്രിസഭ രൂപീകരിച്ചു്, ഭരണയന്ത്രത്തിന്റു കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്നതു്. പണവും പ്രതാപവും ഡിഗ്രിയും നോക്കി പ്രതിനിധികൾ മന്ത്രിസഭയിൽ കടന്നുകൂടുന്നു. സോവിയറ്റിൽ, കഴിവും ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉപരിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ജനകീയനേതാക്കന്മാർ എത്തിച്ചേരുന്നതു്.

തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും പാരമ്പര്യത്തോടുകൂടി വളന്നു്, അവർക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു്, ഫാസിസത്തിനെതിരായ സമരത്തിൽ ലോകസ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി പ്രവർത്തിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ഇന്നത്തെ നേതാക്കളായ സ്റ്റാലിൻ, മൊളോട്ടോവ്, കിളിനിൻ, വെറോഷിലോവ്, കഗ്നോവിച്ച്, ബുദേനി, ടിമോഷെങ്കോ, സുഖോവ്. തുടങ്ങിയ നേതാക്കൾ സോവിയറ്റു ജനതയുടെ മാത്രമല്ല,

സ്വാതന്ത്ര്യകാംക്ഷികളുടെ ഏല്പാം ആരാധ്യനേതാക്കളായി ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ നേതാക്കന്മാർതന്നെയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിലിരിക്കുന്നതും.

സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിക്കുന്ന ഓരോ തീരുമാനവും കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു പ്രാദേശികഘടകം വരെ അടിച്ചേല്പിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഒരു നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു, പ്രാദേശിക സോവിയറ്റ്കൾക്ക് അതിനെ സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്തി കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവുകളും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും ജനകീയതാല്പര്യത്തിനു യോജ്യമായ വിധത്തിൽ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ശേഷമായിരിക്കും. സ്റ്റാലിന്റെ തലയാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ഏല്പാനയങ്ങളും രൂപീകരിക്കുന്നതെന്നു ചിലയാളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് ഘടകങ്ങളിലും പാർട്ടിക്കമ്മറ്റികളിലും, നടത്തുന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെയും, ജനങ്ങളുടെ പ്രായോഗികപ്രവർത്തനാവേഷങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിലാണ് സ്റ്റാലിൻ പുതുതായൊരു നയം സ്വീകരിക്കുന്നത്. സ്റ്റാലിന്റെ ഏതൊരു നേതന നടപടിക്കും നേതൃത്വം നൽകുന്നത് ഒടുവിലാണ്. ആദ്യം ജനങ്ങൾ നേതൃത്വം നൽകുന്നു. ആ നേതൃത്വത്തിനും സ്റ്റാലിൻ പ്രചോദനം നൽകുന്നുവെന്നു മാത്രം. മുതലാളിത്വരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നടക്കുന്നത്. ഇതിനു നേരെ വിപരീതമാണ്. ആദ്യം പ്രസിഡൻ്റ് പ്രധാനമന്ത്രിയെ നേതൃത്വം നൽകിയതി

നശേഷം, ചിന്നിട്ട ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടംഗീകരിപ്പിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

സോവിയറ്റിൽ ഏതു തീരുമാനവും നടപ്പിൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പായി ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ യോഗങ്ങളിലും ഉല്പാദനകമ്മറ്റികളിലും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്തും. ചുവർപത്രങ്ങളിലും വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലും അതിനെപ്പറ്റി വിമർശിക്കും. ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകൾ, സോവിയറ്റുകൾക്കു കൺട്രോൾ കമ്മീഷനും സുപ്രീം കൗൺസിലിനും ചാർട്ടി നേതൃത്വത്തിനും റിപ്പോർട്ടുകൾ അയയ്ക്കുന്നു. അടിമുതൽ മുടി വരെ നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾക്കും, വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും ഇട നല്കിയതിനുശേഷമേ, ഒരു തീരുമാനം നടപ്പിൽ വരികയുള്ളൂ. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ജനതയുടെ കൂട്ടുതീരുമാനഫലമാണു് സോവിയറ്റ് നിയമങ്ങൾ.

യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ ഏകീകൃതജനത, ഏകീകൃതമായ നേതൃത്വത്തിൽ ഉറച്ചുവരാണു്. ചാർട്ടികൾ തമ്മിൽ മത്സരിക്കാനിടവരുന്ന അടിസ്ഥാനം തന്നെ സോവിയറ്റിൽ തകന്നിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്മ് ചാർട്ടികളെ കൂടാതെ മറ്റു ചാർട്ടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചുവരണമെങ്കിൽ പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ അത്യാവശ്യമായിരിക്കേണ്ടതാണു്. പൊതു പ്രശ്നത്തിന്റെ പേരിൽ ജനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിരിക്കുന്നതിനാൽ അവിടെ പുതുതായൊരു ചാർട്ടി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തൊ

ഴിലാളികൾക്കെതിരായി മുതലാളിമാരുടെ പാർട്ടിയാണ് അവിടെ വളർന്നുവരേണ്ടത്. എന്നാൽ സോവിയറ്റിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ മുരടറുത്തിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെയും കൃഷിക്കാരുടെയും ചുട്ടുരക്തത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത ഉരുക്കുകോട്ടയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്ക്. ബഹുജനങ്ങൾ അണിനിരക്കാത്ത ഒരു പാർട്ടി കൂടെ നിലനില്പില്ല; അതിനു സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. ബഹുജനതാല്പ്യം അംഗീകരിക്കാത്ത ഒരു സ്റ്റേറ്റിൽ ഒന്നിലധികം പാർട്ടികൾ വളർന്നുവരും. എന്നാൽ ബഹുജനങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റിൽ ഒരു പാർട്ടിയല്ലാതെ, ഒന്നിലധികം പാർട്ടികൾ വളർന്നുവരികയില്ല. അതാണ് സോവിയറ്റിൽ ബഹുജനങ്ങളായ തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മാത്രം വളർന്നുവരുന്നതിന്റെ കാരണം.

സോവിയറ്റ് ബാലന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസവും

യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണപരിപാടിയിൽ, വിദ്യാഭ്യാസപുനരുദ്ധാരണവും ഉൾപ്പെടുത്തി, സാമൂഹികവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കാനുള്ള പദ്ധതികളുടെ അംഗീകരണ കാലമാണിത്. മദിരാശി ഗവൺമെന്റും തിരുവിതാംകൂർ

ഗവൺമെന്റും വിദ്യാഭ്യാസപുനരുദ്ധാരണകമ്മറിയുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ അംഗീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അർദ്ധനഗരം മുഴുപട്ടിണിക്കാരുമായ ജനങ്ങളിൽ നിർബന്ധവും സൗജന്യവുമായ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിമൂലം വിജ്ഞാനദീപം കൊള്ളത്തുവാൻ സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ ജീവിതസാഹചര്യത്തിന് മാറ്റിമറിക്കലുകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ജീവിതമാറ്റം കാണാതുഴലുന്ന ജനത, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനത്തിന്റെ ആവശ്യകത അത്യന്താപേക്ഷിതമായി പാലിക്കപ്പെടണം. സമുദായത്തിന്റെ പഴകിയ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ, പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി, എത്രതന്നെ നല്ലതാണെങ്കിലും പ്രശോഭിക്കുന്നതല്ല. ലോകത്തിലെ ആറിലൊരു ഭാഗമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂമിയിലെ അനഭവം ഇതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അല്പോപകന്മാരും അല്പേതാക്കളും നാട്ടുകാരും ഗവൺമെന്റും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാകുകയുള്ളുവെന്നു സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സമുദായപരിത്രന്തെ മാറ്റിമറിച്ചു നവംബർ വിപ്ലവം വിജയത്തിന്റെ വൈജയന്തി നാട്ടിയതിനുശേഷം സമുദായത്തിലെ കെട്ടനീരുകൾ തുടച്ചുനീക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാഥമികനടപടിയായി പിഞ്ചുപൈതൃകങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചു. മുതലാളിവർഗ്ഗ

മാകട്ടെ, വിദേശങ്ങളിൽ നടത്തിയ ക്രൂരപ്രവരണങ്ങളാൽ സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ കരി തേയ്ക്കുന്നതിനാണ് വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകിയത്.

വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പ്

സാർ ഗവൺമെന്റിന്റെ സേപഹാധിപത്യമായ കൊള്ളഭരണം രാഷ്ട്രജനതയുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ താദമാരാക്കി. സന്താനങ്ങളും രക്ഷിതാക്കളും ഒരുപോലെ മട്ടുനത്തിനു വിധേയരായി. പെൺകുട്ടികളെ ലഭിക്കുന്നതു രക്ഷിതാക്കൾ മഹാഭാഗ്യമായി കരുതി. അഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമായാൽ ഗൃഹജോലികൾക്കായി പൈതലിനെ ചുമതലപ്പെടുത്താം. ആൺപൈതലുകളെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി ഇളംപ്രായത്തിൽതന്നെ ഫാക്ടറിയിലോ പാടങ്ങളിലോ വേലയ്ക്കുയയ്ക്കാൻ കഴിയും. ശാസ്ത്രീയപരമായ പ്രാഥമികശുശ്രൂഷപോലും നടത്തുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ, പ്രസവിച്ച സന്താനത്തെ ചുമന്നുകൊണ്ട് മാതാവ് നഗരങ്ങളിലോ ഗ്രാമങ്ങളിലോ വേലയ്ക്ക് പോകും. ഈ നിബന്ധപരിതഃസ്ഥിതി കുട്ടിയുടെയും മാതാവിന്റെയും ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായിരുന്നു. സാറിസ്റ്റോറോഷ്യയിൽ അക്കാലങ്ങളിൽ ആഹാരംകഴിച്ച സോത്സാഹം ആടി പാടി കളിക്കുന്ന ഓമനപ്പെരുത്തലും നൃതപക്ഷവും, പട്ടിണിത്തൊണ്ടുകളായി എല്ലാം തൊലിയും മാത്രം ശേഷിച്ച പ്രേതസമാനരായ ബാലന്മാർ ഭൂരി

പക്ഷവുമായിരുന്നു. വിശ്രമവേളകളിൽ കുട്ടികൾക്കു ഉല്ല
 സിക്കുവാനുള്ള രംഗം വൃത്തിഹീനമായ തെരുവീഥിക
 ലോ, ധാന്യം കൊയ്തെടുത്ത പാടങ്ങളോ മാത്രമായിരുന്നു.
 വിനോദത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചു പാക്കുകളോ മൈതാനങ്ങ
 ലോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിദഗ്ദ്ധനാരായ കായികാഭ്യാ
 സികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു സാറിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ
 തങ്ങളുടെ കർതവ്യമായി കരുതിയില്ല. ധനവാന്മാർക്കും
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും മദ്യവിച്ചു സല്ലപിക്കുവാനുള്ള
 ക്ലബ്ബുകൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ട്. ജനങ്ങൾ കൂട്ടു
 ചേർന്ന് പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള വിനോദങ്ങളെ സാറിന്റെ
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അടിമജോ
 ലി ചെയ്യുവാൻ മാത്രമെ ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേരേണ്ടതുളള
 എന്നായിരുന്നു രാജമേധാവിത്വത്തിന്റെ വിവക്ഷ.
 മോസ്കോയിൽ 1913-ൽ 20 ടെന്നീസ് ക്ലബ്ബുകൾ മാത്ര
 മെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ഇന്നു പാക്കുകളിലെ
 ക്ലബ്ബുകൾ കൂടാതെ 400 ടെന്നീസ് ക്ലബ്ബുകൾകൂടിയുണ്ട്.
 സാറിന്റെ രഷ്യയിലെ ബാലന്മാരുടെ ആരോഗ്യത്തെ
 സംബന്ധിച്ചു ഉഘരിക്കുവാൻപോലും സാല്യമല്ല. പക
 ുപ്പുവായികൾ പിടിപെട്ടാൽ അത് ജനങ്ങളുടെ ഇട
 യിൽ തീപ്പൊരിവോലെ പടർന്നുപിടിച്ചിരുന്നു. രഷ്യ
 യിൽ ചികിത്സിക്കുവാൻ 20000 ഡോക്ടർമാർ മാത്രമെ
 ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പ്രസവിച്ചാലുടനേതന്നെ ജീവിതഭാര
 ത്താൽ സന്താനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക എന്നതു അന്നു സർവ്വ
 സാധാരണമായിരുന്നു. 1910-ൽ ആയിരത്തിനു 285 വീ

തം ഇത്തരത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നവെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. 1937-ൽ ഇത് 67 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞിരുന്നു. ഭാരിദ്രുത്തിന്റെ ഫലമായി വൃദ്ധിചരവും പ്രസവശൈലിലൂടെയും സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ അത്ര വിരളമല്ലായിരുന്നു. സംരക്ഷണത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും തിന്മയുള്ള പരിതഃസ്ഥിതി ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ മാതാക്കൾ സന്താനങ്ങളെ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഓവിലേയ്ക്ക് വലിച്ചെറിയുക പതിവായിരുന്നു. അമ്മയും അച്ഛനുമില്ലാത്ത സന്താനങ്ങളുടെ എണ്ണം പെരുകിയിരുന്നു. അന്നുവിടെ അനാഥബാലന്മാരുടെ ഘോഷയാത്രകൾ സർവ്വതൃപ്യാപിച്ചുകാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ധനവാന്മാരുടെ ചുരുക്കം സന്താനങ്ങൾ മാത്രം അഭ്യസ്തവിദ്യരായിത്തീർന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയായ ഷിഷോവ് തന്റെ യജമാനന്മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. “അറിവു സമ്പാദിക്കേണ്ടതു വളരെ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കി ഉപ്പ് കഴിക്കുന്നതുപോലെ, വളരെ ചുരുക്കമായി മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസം ശീലിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ..... ബഹുജനങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസസിപ്പിച്ചാൽ അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഗുണത്തിനുപകരം ദ്രോഹമാണ് വരുത്തിവെയ്ക്കുക”. ധനവാന്മാരുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും സന്താനങ്ങളെ മാത്രമേ അന്ന് അധികൃതന്മാർക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇടത്തരക്കാരും, പട്ടിണിക്കാരുമായ ബാലന്മാരിൽനിന്നു ധനവാന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു അത്യാവ

ശ്രദ്ധമാണെന്നു ദീർഘദർശിയായ ഒരു രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞൻ അന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. 1890-ൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ “വണ്ടിക്കാരുടെയും ചെറുകുട്ടുവടക്കാരുടെയും വെളുത്തേടന്മാരുടെയും സന്താനങ്ങൾക്കു സൗകര്യമുണ്ടാക്കി വിദ്യാഭ്യാസമോ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസമോ നൽകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ വളരെ പരിശോധിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും, വയറു പട്ടിണിയാകാത്തതരത്തിൽ മാത്രമേ അതു നൽകേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു”. 1904-ൽ ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യയുടെ 33 ശതമാനം മാത്രമേ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോയി വിദ്യാഭ്യാസിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. രാഷ്ട്രം വിപ്ലവാവസ്ഥയിൽ സാറിന്റെ ജനങ്ങളിൽ 64 ശതമാനം സാക്ഷരത്വം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു. എന്നാലിതൊന്നുകൊണ്ടും ജനങ്ങളെ പാമരന്മാരാക്കി അടിച്ചമർത്തുവാൻ സാർ ചക്രവർത്തിക്ക് സാധിച്ചില്ല. സാറിന്റെ ഉപരാജ്യാതത്തികളിൽ (Coloney) മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അന്നുവരിച്ചിരുന്നില്ല; രാഷ്ട്രം ഭാഷയിൽ മാത്രമേ അന്നുവരികപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.

കസകിസ്താനിൽ 2 ശതമാനവും, ഉസബെകിസ്താനിൽ 1 ശതമാനവും, ടർക്കിസ്താനിൽ 5 ശതമാനവും മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 15 കോടി ജനങ്ങളിൽ 120000 പേർ മാത്രം കോളേജു വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. നൂറുപക്ഷത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ മതവും, പള്ളികളിലെ സംഗീതവും, സ്താവോ

ണിക്കു(രാഷ്ട്രയിലെ സംസ്കൃതം)ഭാഷയുമായിരുന്നു. സാർ
 രാജകുടുംബത്തോടു കാണിക്കേണ്ട ഭക്തിബഹുമാനാദര
 ങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളായിരുന്നു പാഠ്യപുസ്തകങ്ങ
 ളിൽ അധികവും പഠിപ്പിച്ചുവന്നത്. ഒരു മതപരോഹി
 തൻ സാമ്രാജ്യവിദ്വേഷസത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്തു
 ത്തിച്ചതു അത് അപകടമാണെന്നാണ്. അത് ജനങ്ങ
 ലെ ചിന്തിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുംപോലും!!

കുടുംബ ജീവിതം

സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയിലെ കുടുംബജീവിതം സാറി
 ന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് എത്രയോ വിഭിന്നമാണ്.
 സ്റ്റേഫൻസത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു ശക്തമായ രീതിയിലു
 ള്ള കുടുംബജീവിതമാണിന്നു സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തു്. ജോ
 ലിയയില്ലാതെ പട്ടിണികിടക്കുന്നവരോ വേലയെടുക്കാതെ
 മണിമേടുകളിൽ ഉന്മത്തരായി സല്ലപിക്കുന്നവരോ അവി
 ടെ ഇല്ല. കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്.
 മാതാവ് വേലയ്ക്കു് പോകുമ്പോൾ സമുദായം അവളുടെ
 സന്താനങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്കു്
 യാതൊരുതരമായ വിഷമതയും അനുഭവിക്കേണ്ടിവര
 ന്തില്ല. പുരുഷനെപ്പോലെതന്നെ സ്ത്രീയ്ക്കും സോവിയറ്റ്
 നിയമം സമുദായത്തിൽ അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു.
 ലെനിന്റെ ഭാഷയിൽ മുതലാളിത്തസമുദായത്തിലെ
 സന്താനോല്പാദനത്തിന്നു ചുംബിയ്ക്കുവാൻ ഉള്ള ഒരുപകര
 ണം മാത്രമായി അധഃപതിച്ച സ്ത്രീകൾ സോവിയറ്റ് രാജ്യ
 ത്തിൽ

സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സജീവ യോഗങ്ങളായി പരിലസിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിനും വിവാഹമോചനത്തിനും ഉള്ള അവകാശം യു. എസ്. എസ്. ആറിലുണ്ട്. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ പ്രാഥമികസന്ധിയിൽ വിവാഹമോചനം അധികമായി നടന്നിരുന്നു. പ്രചരണത്തിന്റെയും ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും ഫലമായി അതു കുറഞ്ഞുവന്നു. സന്താനസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടുന്ന നിയമവും നടപ്പിലാക്കി. ഭർത്താവ് സഹധർമ്മിണിയുമായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ വർവിന്റെ 50 ശതമാനം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭാര്യയുടെ സന്താനത്തിനു നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക് മൂന്നു കൊല്ലത്തെ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടും. സ്ത്രീയുടെ വിസമ്മതത്തോടുകൂടിയാണ് വിവാഹമോചനമെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഭാര്യക്കും ഭർത്താവ് അലവൻസ് നൽകണം.

വിവാഹത്തിന്റെ ഒരവിഭാജ്യഘടകമാണ് സന്താനോല്പാദനം. അഞ്ചു സന്താനങ്ങളിൽ അധികമുള്ള മാതാക്കൾക്ക് വർഷത്തോറും ഒരു സംസ്ഥാന പാരിതോഷികമായി നൽകിവരുന്നു. ഫാഷിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും സന്താനോല്പാദനത്തിനു പ്രോത്സാഹനം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. സോവിയറ്റിലും ഫാഷിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്നതിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഫാഷിസം, സ്ത്രീകളെ സന്താനോല്പാദനത്തിനുള്ള ഒരു യന്ത്രമാക്കി

അധഃപതിച്ചിട്ടു. അവർ് സമുദായത്തിൽ യാതൊര ധികാരവും ഇല്ലാതാക്കി. അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങളെ പീരങ്കിയുടെ മുഖിൽ നിർത്തുവാനുള്ള ഉപകരണമാക്കി മാറ്റുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. യു. എസ്. എസ്. ആറിൽ സ്രീകൾക്കും സന്താനങ്ങൾക്കും സമുദായനേട്ടങ്ങളെ സ്വൈച്ഛമായി അനുഭവിച്ചാനന്ദിക്കുവാൻ നിയമം അനുവദിക്കുന്നു. അധികം സന്താനങ്ങൾ വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന അമ്മമാർ് ആ അഭീഷ്ടം കൈവരുത്താം. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ സമാധാനപരമായ വളർച്ചയ്ക്കു് കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണു്.

ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് പാർപ്പിടസ്ഥലങ്ങൾ പെരുകിയിട്ടില്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടു്. ജനസംഖ്യ അനുസരിച്ചു് കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതു നിഷ്പ്രയാസമായ ജോലിയല്ല. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു ജീവിതം നയിക്കാൻ നിബ്ബന്ധിതരാകാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയാണു് സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തു്. നഗരങ്ങളിലെ സന്താനങ്ങൾ അവരുടെ അമ്മമാരോടൊപ്പം പകൽ മുഴുവനും ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു പകരം, ഗവൺമൻറു മന്ദിരങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യമായി ജീവിക്കുവാനു കഴികളുടെ ജീവിതാരംഭംതന്നെ ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിലാണു് വ്യവസ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നതു്. പണക്കാരുടെ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒരു തൃണപക്ഷത്തിനു മാത്രമേ കടുംബമായി ജീവിക്കുന്നതിന്നു എപ്പോഴും വയർ നിറച്ചുകൊണ്ടു് സന്താനങ്ങൾക്കു് വളരുന്നതിന്നു സാധി

കുകയുള്ള. ഈ സമ്പ്രദായം സന്താനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെയും ഭർത്തൃശക്തിയേയും ദൃഷ്ടിപ്പെടുന്നു.

വിപ്ലവാന്തരം, ജീവിതഭരിതത്തിൽനിന്നു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്നു മോചനം ലഭിച്ചു. ട്രേഡ് യൂണിയൻ സ്രീപ്തമാകുന്നതായ തൊഴിലാളികളെ ഒന്നുപോലെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവിടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭയത്തിനവകാശമില്ല. ദിവസവും 6-0, 7-0 മണിക്കൂർ ജോലിയെ, ബാക്കിയുള്ള വിശ്രമാവസരത്തിൽ പഠിക്കുവാനും കുടുംബജീവിതത്തിലെ സുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിക്കുന്നു. വേലയ്ക്കു പോകുന്ന സമയങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ തെരുവിലെറിയാതെ (ബോമ്പയിലും മറ്റും നടക്കുന്നതുപോലെ കുട്ടികളുടെ നാവിൽ അമ്പിൻപുരട്ടി കിടത്തുവാൻ ഇടയാക്കാതെ) ശിശുവിദ്യാഭ്യാസശാലയിൽ കിടത്തിയിട്ടു വ്യവസായശാലയിൽ പോകുവാൻ സ്ത്രീകൾക്കു സാധിക്കുന്നു. വീട്ടിൽനിന്ന് പാചകം ചെയ്തു കൊണ്ടുവരുന്ന ആഹാരങ്ങൾ അവർ വ്യവസായശാലയിൽ വെച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്ന ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ ആഹാരം നല്ലപോലെ പാകം ചെയ്യേണ്ടുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങൾ അല്പമാത്രം അല്പേതാക്കളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. രക്ഷിതാക്കൾ ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ കേന്ദ്രത്തിലോ ക്ലബ്ബുകളിലോ പോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൂട്ടി കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു അവർക്ക് സൗകര്യമുണ്ട്. ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കും ക്ലബ്ബുകൾക്കും

അടുത്ത കുട്ടികളെ കിടത്തുന്നതിനും ഒന്നായി വിനോദി
 കുന്നതിനുമുള്ള പ്രത്യേകകുട്ടിടങ്ങൾ സോവിയറ്റിൽ
 സുലഭമാണ്. സമുദായവളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായിട്ടുള്ള ജീവി
 തസാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചതു പ്രാഥമികകാലം മുതലാണ്.
 ആദ്യഘട്ടമുതൽ ജീവിതപരിവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനത്തിൽ സജീവപങ്കു വഹിച്ച
 ലെനിന്റെ ഭാര്യ ക്രൂപ്സ്കായ പറയുന്നു:—“കുട്ടികൾക്കു
 രക്ഷിതാക്കളുമായുള്ള ബന്ധം അടിച്ചമർത്തപ്പെടുവാൻ
 സാധിക്കുകയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസരീതി മറെറാരൂപം കൈ
 കൊണ്ടാലും, കുട്ടികൾക്കു രക്ഷിതാക്കൾക്കു കൂടുതൽ
 ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കണം...സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായത്തി
 ൽ കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതിന് അദ്ധ്യാപകന്മാരോടൊപ്പം
 രക്ഷിതാക്കൾക്കു സ്വയം നിവ്ഹരിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദി
 ത്വമേറിയ ചില കടമകളുണ്ട്.” ഈ സിദ്ധാന്തം ഒരു
 മാറ്റുദർശിയാകയാൽ കുടുംബജീവിതവും വിദ്യാലയജീവി
 തവും തമ്മിൽ വേർപെടുത്തുവാൻ പാടില്ല. മുരുകി
 പ്പറഞ്ഞാൽ കുട്ടികളുടെ സമുദായത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു
 വരുന്നതിനു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ രക്ഷി
 താക്കൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കർത്തവ്യങ്ങളുണ്ട്. യങ്ക്മയ്യൂ
 റ്റിസ്റ്റ് ലീഗിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന പ്രക്ഷോഭണ
 ഘടനയായി കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്
 ന്യിക്കുന്നതിനുപകരം, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്ര
 ങ്ങൾ പ്രാദേശികയുല്ലാഭനകേന്ദ്രങ്ങളുമായി ബന്ധം സ്ഥാ
 പിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കസകസ്താനിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു
 ബാർബർഷാപ്പിനു സമീപത്താണ് വിദ്യാലയം സ്ഥാപി

ച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫാക്ടറിയുടെ സമീപത്തുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ കൊച്ചുവൈതങ്ങളെ ഫാക്ടറിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന രക്ഷിതാക്കൾക്ക് അന്വേഷിക്കുവാനും സാധിക്കും.

വിദ്യാലയങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി രക്ഷിതാക്കളുടെ കൗൺസിലുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു. കൗൺസിലിന്റെ ഓരോ അവസരത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസസംരക്ഷകരിൽനിന്നു രക്ഷിതാക്കളുടെ കൗൺസിലുകൾക്ക് റിപ്പോർട്ട് ലഭിക്കുന്നു. വിദ്യാലയത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനു രണ്ടുകൂട്ടരും യോജിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്ലാനാണ് തയ്യാറാക്കുന്നത്. വിദ്യാലയത്തിനാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ രക്ഷിതാക്കൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഫാക്ടറിയും, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ നാട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണശാലയുമാണ് നൽകുക. കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണം പാകപ്പെടുത്തുന്നത് അവരുടെ മാതാപിതാക്കളാണ്. വീടും വിദ്യാലയവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത വ്യവസ്ഥകളാണ് നോവിയറിലുള്ളത്. അല്പാപകന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഗൃഹങ്ങൾ ഓരോ അവസരത്തിലും സന്ദർശിക്കുന്നു. രക്ഷിതാക്കളുടെ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് നിവാരണം വരുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ രക്ഷിതാക്കൾക്കുവേണ്ടി ചില പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ ക്ലാസ്സുകൾ ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഫാക്ടറികളിൽപോയി തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ ജോലികളെ മനസ്സിലാക്കുകയും വി

നോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാക്ടറിയിൽ ചുമർകടലാസ്സുകളും വായനശാലകളുമുണ്ട്. ഇവയുടെ നടത്തിപ്പിനു ബാലന്മാരുടെ സഹായം രക്ഷിതാക്കൾക്കു അപരിഹാര്യമായിരിക്കുന്നു. ഫാക്ടറി സന്ദർശിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ ഹിതാനുസരണം വിദ്യാലയജീവിതത്തിനു ശേഷം അതേ ഫാക്ടറിയിൽ വേലക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗാർത്ഥം രാജ്യം മുഴുവൻ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കേണ്ട ആവശ്യം സോവിയറ്റിലില്ല. മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ തൊഴിലില്ലാത്തവരെ വാതുവാടുന്ന ഒരു യന്ത്രശാലയല്ല സോവിയറ്റിലെ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ. ഈ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം രാജ്യയുടെ വിപ്ലവചരിത്രത്തിൽ പ്രായമായവരെക്കാൾ ബാലന്മാരെ നന്നാക്കുന്നതിനു ഉപകരിക്കുന്നു. വിപ്ലവത്തിന്റെ വീരസന്താനങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. അവർ അവരുടെ രക്ഷിതാക്കന്മാരോടു അനുസരണശീലമുള്ളവരായി വളരുന്നു. വിപ്ലവത്തിനുശേഷമുണ്ടായ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ ഇടുങ്ങിയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ജീവിച്ചുവന്നിരുന്ന രക്ഷിതാക്കളുടെ ഇടയിൽ നവീനചിന്താഗതിക്ക് പല പ്രയാസങ്ങളേയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. തുതനചിന്താഗതിയെ പരിലാളിച്ചിരുന്ന ബാലന്മാർക്കു തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനു തദനുസരണം ജീവിക്കുവാനും അനവധി വൈഷമ്യങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നു. അവർ അവരുടെ ചുറ്റുപാടും നിവസിച്ചിരുന്ന വിദ്യാവിഹീനരായ നാട്ടു

കാരുടെ പേരുകൾ കുറിച്ചെടുത്തു രജിസ്ട്രർ ഉണ്ടാക്കി (വൈനയിൽ ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ) രക്ഷിതാക്കളേയും മറ്റു മുതൽക്കൂട്ടന്മാരെയും എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും പഠിപ്പിച്ചു. മദ്യപാനത്തിന്നെതിരായി പൊതു യോഗങ്ങൾമൂലം പ്രക്ഷോഭം നടത്തി. ഒരവധിദിവസം കൂട്ടികളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്ര, ധാന്യപൊടിക്കുന്ന ഒരു മില്ലത്തായിലേക്കു മാർച്ചു ചെയ്തു. പിന്നറുചെയ്യുകയും അപകടമണി അടിക്കുകയും ചെയ്തു. മണിനാദം കേട്ടു അസംബന്ധം തൊഴിലാളികൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി അവിടെ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ, ബാലസംഘത്തിന്റെ ജാഥനയിച്ച 14 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള അവരുടെ നേതാവ്, തൊഴിലാളികളോടു മേലാൽ അവർ ഓരോരുത്തരും മദ്യപിക്കയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്യുന്നവരെ ജാഥ സ്ഥലംവിട്ടു പോകയില്ലെന്നു സുധീരം പ്രസ്താവിച്ചു. തൊഴിലാളി പ്രതിനിധികളും ബാലസംഘവും ജാഥാ നേതാവുമായി അവസാനം ഒരേതീരമാനത്തിൽ എത്തുകയും ബാലന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് തൊഴിലാളികൾ വഴങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റൊരവസരത്തിൽ രക്ഷിതാവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടികൾ ജാഥചെയ്ത മകനെ അടിക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞു. വൈമനസ്യത്തോടുകൂടിയൊന്നെങ്കിലും, വിരൂപിരത്തിനുശേഷം “മേലിൽ എന്റെ മകനെ അടിക്കുകയില്ലെന്നു” ജാഥാനേതാവിനു ആ കൂട്ടിയുടെ രക്ഷിതാവ് ഉറപ്പുനൽകി.

പൊതുജനപ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്താൽ, ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെ ദ്രോഹിക്കുകയും അടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നിർത്തിയതുപോലെതന്നെ കുട്ടികളെ മർദ്ദിക്കുന്നതും സോവിയറ്റ്‌റിൽ പരിപൂർണ്ണമായി നിലച്ചുപോയി. രക്ഷകന്മാരെയും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിനിടയ്ക്ക് യാതൊരു വിരോധത്തിന്റെ ഭിത്തിയും അവിടുത്തെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഗ്രാമോദ്ധാരണപരമായ ബാലന്മാരുടെ സമുദായശുശ്രൂഷയെ രക്ഷിതാക്കൾ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പാടങ്ങളിലും സ്വഗൃഹങ്ങളിലും ആവശ്യമായ ജോലികൾചെയ്തു, രക്ഷകന്മാർക്കുള്ള ബാലന്മാർ സഹായിച്ചുവരുന്നു. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിപരമാന്മാരായി വളർത്തുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷണവും പരിശീലനവും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വെച്ചുതന്നെ ബാലന്മാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്നു.

ജീവിതാരംഭം

ബുദ്ധിപരമായും കായികപരമായുമുള്ള സോവിയറ്റ്‌റിന്റെ വിജയപൂർവ്വമായ വളർച്ചയ്ക്കു അവിടുത്തെ ജനതയുടെ മുഴുവൻ കഴിവുകളെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. 1928-മുതൽ '20-വരെ നടന്ന ഇടം കോലിടൽ യുദ്ധകാലത്തു, സൈനികവിഭാഗത്തിനായിരുന്നു സോവിയറ്റ് ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം കല്പിച്ചിരുന്നതു്. അന്നു രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനമാത്രമെ ബാലന്മാരെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു നൽകിയിരുന്നുള്ളു. ഒരു

സന്താനം ഗർഭപാത്രത്തിലുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും പുറത്തു വന്നാലും അതിന്നാണ് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതെന്ന തീരുമാനത്തിൽ ആധുനികശാസ്ത്രം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി ചുമർപരസ്യങ്ങൾ സിനിമാ ഫിലിം, പ്രസംഗങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവകൾ വഴിയായി പ്രചാരവേലകൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഗർഭിണികളായ സ്ത്രീകളെ പരിശീലനം നേടിയ അമ്മമാരുള്ള പ്രസവശുശ്രൂഷാലയങ്ങളിലേക്ക് പോകുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രസവിച്ച സന്താനങ്ങളെ എങ്ങിനെ നന്നായി വളർത്താമെന്നു അവിടെവെച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയും പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനടുത്തുതന്നെ പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയ്ക്കും കുട്ടിക്കും സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള ഒരു കാഴ്ചബംഗ്ലാവുണ്ട്. ശമ്പളത്തിൽ നഷ്ടം കൂടാതെ ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ സ്ത്രീകൾ ഇതു് സന്ദർശിക്കുവാൻ സൗകര്യവും അവസരവും നൽകുന്നു. തൊഴിലാളികളായ സ്ത്രീകൾക്ക് മുഴുവൻ ശമ്പളത്തോടുകൂടി പ്രസവത്തിനു് മുമ്പും പിമ്പുമായി 4 മാസത്തെ അവധി അനുവദിക്കുന്നു.

1930-ൽ കുട്ടികളെ സംരക്ഷിച്ചുവളർത്തേണ്ടതിനു് ഉപദേശം നൽകിയിരുന്ന 2000 കേന്ദ്രങ്ങൾ സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു കേന്ദ്രങ്ങളുടെ എണ്ണം പതിനടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ വെളിച്ചം പോലും ചിരകാലമായി സ്പർശിക്കാത്ത സൈബീരിയൻ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ ഡോക്ടർമാരുടെയും നേഴ്സുമാരുടെയും പഠിക്കുന്ന സ്കവാഡുകൾ (Flying Squads) കൊത്തു കാലത്തു സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നു. കുട്ടികളുടെ കാര്യം ഗൗരവമായി

ശ്രദ്ധിക്കാതെ ജോലിക്കു പോകുന്ന തള്ളമാക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഡാക്ടറന്മാർ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേലക്കാക്കും അവരുടെ സഹധർമ്മിണികൾക്കും ശമ്പളത്തിനു പുറമെ, ആരോഗ്യപരമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും പ്രതിഫലമില്ലാതെ സ്ത്രീകളെ പ്രസവശുശ്രൂഷ നൽകുന്ന ആശുപത്രികളിൽ വെച്ചു മി കിത്സിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നഗരങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന അമ്മമാരിൽ 90 ശതമാനം ഇത്തരം ആശുപത്രികൾ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമീണസ്ത്രീകളാണ് ഇതിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നത്. എന്നാൽ സ്റ്റേറ്റും കൂടുതലിടത്തും ഗ്രാമീണസ്ത്രീകളുടെ ഈ സ്വഭാവത്തിന് മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നു. പ്രസവശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കുട്ടികൾക്ക് പാലുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള പാലുകശാലകൾ പ്രത്യേകിച്ചുണ്ട്. മാതാക്കൾക്ക് പ്രത്യേക ഭക്ഷണമാണ് നൽകുന്നത്. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകൾ, ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുപോയാൽ കുട്ടികളോടൊപ്പം കൂടെക്കൂടെ പരിശോധനയ്ക്കായി കേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിക്കേണ്ടതാണ്. വസന്തകാലത്തു രോഗം ഉളവാക്കുന്ന ഈച്ചകൾ കുട്ടികളുടെ ആഹാരങ്ങളിൽ സ്വർശിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം മുമർ പരസ്യങ്ങളും പ്രചാരവേലകളും നടത്തിവരുന്നു.

സന്താനത്തിനു രണ്ടുമാസം പ്രായമാകുമ്പോൾ, തൊഴിലാളിസ്ത്രീയാണെങ്കിൽ കുട്ടിയെ ശിശുസംരക്ഷണകേന്ദ്രത്തിൽ ഏല്പിടുത്തിയിട്ടു അമ്മ ജോലിക്കു പോകുന്നു.

ശിശു സംരക്ഷണകേന്ദ്രത്തെ സംബന്ധിച്ച ലേനിൻ “അതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ ജീവനാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സന്താനോല്പാദനം ദേശീയജീവിതത്തിൽ മാതാക്കൾ വഹിക്കുന്ന കായികവും മാനസികവുമായ പങ്കാണ്. പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളുള്ള ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിൽ ശിശു സംരക്ഷണകേന്ദ്രത്തിൽ കുട്ടിയെ മൂന്നു വയസ്സാകുന്നതുവരെ മാത്രമെ പാക്കാൻ അനുവദിക്കുകയുള്ളൂ. അതല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ എട്ടു വയസ്സുവരെ താമസിപ്പിക്കും. അധികവും സ്ത്രീതൊഴിലാളികൾ ജോലിചെയ്യുന്ന 6000 വേലക്കാരുള്ള ലേനിൻ ഗ്രാമിലെ ഫാക്ടറിയുടെ സമീപം ഒരു ശിശുസംരക്ഷണാലയമുണ്ട്. തൊഴിലാളികളുടെ സന്താനങ്ങളെ അവിടെ കിടത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ഒരു സന്ദർശകൻ പറയുന്നു. കുട്ടികളുടെ മന:ശാസ്ത്രം പഠിച്ച ഒരു വനിതാഡോക്ടറാണ് അതിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നത്. ആ കേന്ദ്രത്തിലെ തൊഴിലാളിസ്ത്രീകൾ രാവിലെ അവിടെ വന്നിട്ടാദ്യമായി ശിശുക്കളെ കൂളിപ്പിച്ചു പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുന്നു. ചൂടുവെള്ളവും തണുത്തവെള്ളവും നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള കുളിമുറികൾ ഉണ്ട്. രണ്ടുവയസ്സായ കുട്ടികൾ ഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും അവർതന്നെ ദേഹം ശുചിയാക്കുന്നു. ഓരോ ബാലനും കോട്ട്, തുവാല, വസ്ത്രം, പല്ലുതേയ്ക്കാനുള്ള ബ്രഷ് തുടങ്ങിയവ സ്വന്തമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. ആറുമാസത്തെ പ്രായമില്ലാത്ത ബാലന്മാരെ പ്രത്യേക മുറികളിൽ കിടത്തി സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഫാക്ടറികളിൽ

ഒഴിവുള്ള സമയം അമ്മമാർ വന്നു കുട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിൽ അവർക്ക് പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ആഹാരമാണ് നൽകുന്നത്. രണ്ടരവയ്ക്കു കാലം ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രത്യേക പഠനവും മൂന്നുമുതൽ എട്ടുവരെ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ സാമൂഹ്യജീവിതാടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടികളെ വളർത്തിവരുന്നു.

വിപ്ലവത്തിനു ശേഷം കുട്ടികളെ വളർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ സ്റ്റേറ്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബാലപരിചാരകസംഘം സ്ഥാപിച്ച്, ജനങ്ങളിൽ നിന്നു പണവും മറ്റു സാധനങ്ങളും ശേഖരിച്ച് ബാലന്മാർക്ക് താമസകേന്ദ്രങ്ങളും വിനോദസ്ഥലങ്ങളും നടത്തിവന്നു. ജനസമ്മതരായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും നൽകി. നാട്ടുകാരെ ഇതിലേക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള സമർത്ഥകളായ സ്ത്രീകളെ ഇതിന്റെ ഭാരവാഹിത്വം ഏല്പിച്ചു. സമുദായത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയും, ലൈംഗികവ്യത്യാസം കൂടാതെ സമുദായത്തെ ഭരിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ലേനിന്റെ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചാണ് ഈ സമ്പ്രദായം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഇമ്മാതിരി പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ മുഖതല വഹിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പഠനവും പരിചയവും സാമർത്ഥ്യവും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വനിർവ്വഹണത്തിന് അയോഗ്യരായ വനിതകൾ അതിൽനിന്നു പിന്മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷണാത്മകം ഇതു ആദ്യമായി നടപ്പി

ലാക്കിയതു വോൾഗാ ഡിസ്ട്രിക്ടിലായിരുന്നു. കറെ
 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇത്തരം ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളുടെ
 ആവശ്യകത അടുത്ത ഡിസ്ട്രിക്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ബോ
 ധ്യമാകുകയും അവർ അക്കാമ്പുത്തിൽ ഉൽസുകരായിത്തീ
 രുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു സ്വയം വള
 ന്നുവരുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് പ്രോത്സാഹിപ്പി
 ച്ചുവന്നു.

ബാലശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് ഓരോ മാതാവും
 അവളുടെ സന്താനങ്ങളെ അയയ്ക്കണമെന്നുള്ളതു ഒരു
 നിബന്ധനയായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ അമ്മമാരിൽ അധികവും
 തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക്
 അയയ്ക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾതന്നെ
 രണ്ടുതരം സ്വന്ദ്രദായങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവകളാണ്.

ഒരുതരം സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതും മററതു ചില പ്രത്യേ
 കമാസങ്ങളിൽ മാത്രം നടത്തപ്പെടുന്നവയുമാകുന്നു. രണ്ടാ
 മത്തെ ഇനത്തിൽപ്പെടുന്ന ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ ഗ്രാമ
 ങ്ങളിലാണ് അധികവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ജോലി
 ത്തിടകമുള്ള കൊയ്തു കാലത്തും, പാലങ്ങളോ തോടുക
 ലോ അണകളോ നിർമ്മിക്കുമ്പോഴും ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇവകൾ
 ആവശ്യമായിത്തീരുന്നു. ക്ലബ്ബുകൾ, ഓഫീസ്സുകൾ, ഫാ
 ക്ലറികൾ, നാടകശാലകൾ, ജയിലുകൾ, റെയിൽവേസ്റ്റേ
 ഷൻ സ്ഥലങ്ങൾ തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിലത്രേ സ്ഥിരമായ
 ശിശുസംരക്ഷണമന്ദിരങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളൂ. രാത്രികാല
 ങ്ങളിൽപോലും സ്ത്രീകൾ ജോലിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഈ

മന്ദിരങ്ങൾ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. 1941-ാമാണ്ടോടുകൂടി സ്രീകളുടെ ജോലി വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പുരുഷന്മാരെ യുദ്ധാവശ്യത്തിനു വിളിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ആ സ്ഥലത്തു സ്രീകൾ വേലചെയ്യപ്പെടുന്നു.

രാഷ്ട്രൻ റിപ്പബ്ലിക്കിലെ ശിശുരക്ഷണമന്ദിരങ്ങളിൽ 1928-ൽ 31955 കിടക്ക ഉണ്ടായിരുന്നതു 1933 ആയപ്പോഴേക്കു 161822 ആയി വർദ്ധിച്ചു. കുഗ്രാമങ്ങളിൽ 101946-ൽനിന്നു 3002762 ആയി പെരുകിയു. എസ്. എസ്. ആറിൽ ആകെ 1932-ൽ 45 ലക്ഷം കേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു 1936-ൽ 55 ലക്ഷമായി വർദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. ബാലന്മാരുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി 1938-ൽ ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ സംഘടന മാത്രം 6510 ലക്ഷം രൂബിൾ ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആണ്ടുതോറും ശുശ്രൂഷയുള്ള പരിവാസികൾ വിപുലമായി വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ

കുട്ടിക്കു മൂന്നുവയസ്സു പ്രായമാകുമ്പോൾ, ബാലനെ ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിലോ, ബാലമന്ദിരത്തിലോ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. മാതാവു് ആശ്രയിക്കുന്നപക്ഷം ബാലനെ എല്ലാ സമയവും ശുശ്രൂഷാമന്ദിരത്തിൽതന്നെ പാർപ്പിക്കും. ദിവസവും ഒരു നിശ്ചിതസമയം മാത്രമേ ബാല

മന്ദിരത്തിൽ കിടത്തുവാൻ പാടുള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസം നല്ല നാനിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും, ഉഷ്ണകാലത്തും തണുപ്പുകാലത്തും വിനോദിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലങ്ങളും മന്ദിരങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് ഏർപ്പാടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും വളർന്നുവരുന്നതുമായ സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഭാവിപുരസ്കാര സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനാണ് ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ നൽകിവരുന്നത്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം മുതൽക്കു, കുട്ടികൾക്ക്, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, കണക്ക്, സംഗീതം, ഡാൻസിങ്ങ്, ചിത്രമെഴുത്ത് എന്നീ വിഷയങ്ങളിലുള്ള പരിജ്ഞാനം നൽകിവരുന്നു. ഇതിനുംപുറമെ കൈവേലകളും പൂന്തോട്ടങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷണവും അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ദേശീയമേളങ്ങൾ ആഘോഷിക്കുവാൻ തണുപ്പുകാലത്തു സ്പോർട്ട്സുകളും, തൊഴിലാളികേന്ദ്രങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയസാംസ്കാരികപരിപാടികളും ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പൊതുജനതാല്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സാംസ്കാരികപുരോഗതിയോടുകൂടിയ ഒരു സമുദായത്തിലാണ് ബാലജനങ്ങൾ വളർന്നുവരേണ്ടത്.

ബാലവിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രത്തിൽ ദിവസവും കുട്ടികൾ രാവിലെ 7—30-നു ഹാജരാകണം. ദേഹം ശുചിയായാക്കുന്നതിനും കായികാഭ്യാസത്തിനും വസ്ത്രം മാറുന്നതിനും മറ്റുമായി ഒരു മണിക്കൂർ സമയം വേണ്ടിവരുന്നു. 8—30-നു അധികമില്ലെങ്കിലും 'ജീവസ്സുള്ള' പ്രാതൽ നൽകുന്നു. 9—20-നു ക്ലാസ്സ് ആരംഭിക്കുന്നു. നാലുമുതൽ

അഞ്ചുവയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള ബാലന്മാർക്ക് 15 മിനിട്ടു വീതം ചിത്രം വരയും, പ്രകൃതിശാസ്ത്രവും കൈവേലയും പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആറുവയസ്സുള്ള കുട്ടികൾക്ക് 20 മിനിട്ടും ഓരോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാൻ സൗകര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. പഠിക്കുന്നതോടൊപ്പം വിനോദങ്ങളിലും അവർ സംബന്ധിക്കണം. 12—30-ന് ആഹരിക്കുവാനുള്ള അവസരമാകുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനു സൂപ്പും, ഇറച്ചിയോ മത്സ്യമോ ഏതെങ്കിലുമൊന്നും സന്യാഹാരവും നൽകുന്നു. 2-മുതൽ 4-വരെ സ്വന്തം സ്ഥലത്ത് വിശ്രമിക്കണം. (ഉറങ്ങുന്നതിനു വിരോധമില്ല) അതിനുശേഷം പാലും ബിസ്കൂറും നൽകുന്നു. 5—30-വരെ കുളിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമാണ്. അന്തരം സ്വന്തം ഗൃഹങ്ങളിലേക്ക് ബാലന്മാർ പോകുന്നു. അമ്മമാർ രാത്രി ജോലിക്കു പോകുന്നതുനിമിത്തം, ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിലെ ബാലന്മാർക്ക് 6—30-ന് സായംകാലത്തിലെ ഭക്ഷണം ലഭിക്കും. രാത്രി എട്ടുമണിക്ക് അവർക്ക് ഉറങ്ങാനുള്ള അവസരമാകുന്നു.

കുട്ടികൾക്കുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ പ്രത്യേകതരത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളവകളാണ്. വായുസഞ്ചാരത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ മുറികൾ എപ്പോഴും ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. സ്വന്തമായി കുട്ടികളാൽ വരയ്ക്കപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് മുറികൾ അലങ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. സുന്ദരമായ പ്രകൃതിവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് അലംകൃതമായ ഒരു കേന്ദ്രവും ആ കെട്ടിടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

കുട്ടികൾക്കുള്ള തൊഴിൽശാലയിൽവെച്ച് അരിവാൾ കൊണ്ടും ചുറ്റികകൊണ്ടും ഉപയോഗിക്കുന്ന വിധങ്ങളും സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള വിദ്യയും അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ അക്കാശ്യങ്ങളിൽ വളരെ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ഗ്രന്ഥവായനയ്ക്കുള്ള മുറികളിൽ ലെനിന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. “ലെനിൻ കുട്ടികളോടു പ്രവർത്തിക്കുവാനും സമരംചെയ്യുവാനും പറയുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ അതെങ്ങിയെന്ന് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.”

ശിശുവിദ്യാലയകേന്ദ്രങ്ങൾ ഗതാഗതസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി ബാലന്മാർക്ക് ബോധനം നൽകുന്നു. വാഹനങ്ങളുടെ വിളക്കിനെ സംബന്ധിച്ചും അപകടമാറ്റത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്നുപറ്റിയും കുട്ടികൾക്ക് അവിടെ പഠിക്കുവാൻ കഴിയും. കുട്ടികൾ ബ്ലോക്കുബ്ലോക്കുകളായി ഫാക്ടറികളും കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്ന കടലാസ്, മരം തുടങ്ങിയ ഉപകരണങ്ങളാണ് അതിന്ന് അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ ഇതു കാണുന്നതിൽ വളരെ കൗതുകമുള്ളവരാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച് അധ്യാപകന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കും. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെയോ ഉള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അധ്യാപകന്മാർ പോരാതെ വരികയോ ചെയ്യുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾ ഒന്നും സോഷിയറ്റിൽ ഇല്ല. ബ്രിട്ടീഷ് അധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു ഡെപ്യൂട്ടിഗവർണ്ണർ മോസ്കോ തുണൽഫാക്ടറിയോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ശിശുവിദ്യാലയം

കേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെ മൂന്നു ഗുപ്തകളാക്കി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട 50 വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള ഒരു ഗുപ്തിന് രണ്ടുപേരെന്ന് നിലയിൽ. ആരും അല്യാപകന്മാർവീതം പഠിപ്പിച്ചതായിട്ടാണ് പ്രസ്തുത പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നത്. കെട്ടിടശുചീകരണത്തിനും പാഠകവൃത്തിക്കും ആവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ ഒഴികെ ബാക്കി ആവശ്യമുള്ളത് അല്യേതാക്കളും അല്യാപകന്മാരും കൂടി നിർമ്മിക്കുന്നു. അവർ സ്വന്തമായി ചുമർകടലാസു (Wall news paper) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

1932-ൽ മാർഗരറ്റ് കോൾകീവ് സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മൂന്നുപേരുള്ള വീട്ടുജോലി ചെയ്യുന്നവരുടെ ഗുപ്ത കൂടാതെ നാലുഗുപ്താക്കി വേർതിരിച്ച 100 വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഏഴു അല്യാപകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. കീവിൽ അന്നു 200 വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അന്നും പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കഷ്ടകേന്ദ്രങ്ങൾ, ഫാക്ടറികൾ, യൂണിയനുകൾ, മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ തുടങ്ങിയ പൊതുജനസംഘടനകളാണ് ശിശുവിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. ചെറുഫാക്ടറികൾ മറ്റു പൊതുജനസ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. തൊഴിലാളികളിൽനിന്നു പണം പിരിക്കാതെ മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഘണ്ടിൽനിന്നാണ് നടത്തിപ്പിന്റെ ചിലവിലേയ്ക്കുള്ള സഹായധനം നൽകുന്നത്. വിപ്ലവത്തിനുശേഷം ബാലശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ പൊതുജനസഹകരണത്തോടുകൂടിയാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. 1936-ൽ

സ്റ്റേറ്റ് ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുവെങ്കിലും, സ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അങ്ങിനെ വർദ്ധിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചിലവിനത്തിനായി കമ്മീസ്സാർമാരുടെ കൗൺസിലിനു മൊത്തം വേണ്ടിവന്ന ചിലവിന്റെ ഒരു ഭാഗം നീക്കിവച്ചു. ആ ചെലവുകൾ കേന്ദ്രീകൃതനേതൃത്വത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അപയുടെ മേൽ പൂർണ്ണാധികാരം നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ നടത്തിപ്പിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ട്രെയിഡ് യൂണിയനുകൾക്കും മറ്റു പൊതുജനസംഘടനകൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നുള്ള ശുശ്രൂഷാമന്ദിരങ്ങളുടെയും ബാല വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും സൗകര്യം മുന്നിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു. വിപ്ലവത്തിനുശേഷം 1928-ൽ ആകെയുള്ള ബാലന്മാരുടെ $\frac{1}{2}$ ഭാഗം ഇത്തരം കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അയക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് കണക്കെടുത്തിരുന്നു. 1939-ന്റെ ആദ്യകാലത്തു ബാലവിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിയൊന്നു ലക്ഷം ബാലന്മാർക്ക് ആവശ്യമായ മുറികളും ഉൾനാടുകളിൽ ചില പ്രത്യേകമാസങ്ങളിലായിമാത്രം നടത്തപ്പെടുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ 230 ലക്ഷം ബാലന്മാർക്കാവശ്യമായ മുറികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആവശ്യത്തിലധികം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടവർ അതിനു വേണ്ടുന്ന ചിലവും വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. '1937-ൽ ശിശുപരിശീലനശാലകൾക്കുവേണ്ടി 90 കോടി രൂബിൾസ് ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടികൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ

എട്ടാം പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിനിടയ്ക്കുള്ള ബാലന്മാർ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഹാജരാകണം. 12 മുതൽ 15 വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ളവർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നവരാണ്. 18 വയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികൾ 'മൂന്നാംഗ്രെയിഡ്' സ്കൂളിലാണ് പഠിക്കേണ്ടതു്. സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ പതിനെട്ടിനുമേൽ പ്രായംചെന്നവരാണ്. അനന്തരം അവർക്ക് സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രത്തിലോ, ഹാക്ടറികളിലോ പഠിക്കാവുന്നതാണ്. പതിനെട്ടിനു താഴെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മുഴുവൻസമയവും ജോലിയില്ല. അവർക്ക് പകുതിസമയമേ പ്രവർത്തനത്തിനു അനുവാദമുള്ളൂ. ശേഷിച്ച സമയങ്ങളിൽ അവർക്ക് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോയി പഠിക്കാം.

എല്ലാ പാഠശാലകളിലും സംയോജനവിദ്യാഭ്യാസമാണ് നൽകുന്നതു്. ആൺകുട്ടികളുടെ മാതിരി പെൺകുട്ടികളും തുണൽവേലയും പാചകവൃത്തിയും പരിശീലിക്കുന്നു. ഓരോ വേലയ്ക്കും സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഒരുപോലെ വേതനം ലഭിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തപരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പുരുഷൻ അധികവും സ്ത്രീക്ക് കുറവുമാണ് ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെ സ്ത്രീയെ പുരുഷനെതിരായുള്ള ഒരു യന്ത്രമാക്കി—ആയുധമാക്കി—ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവു് സോവിയറ്റ്‌റിലില്ല.

ബാലപാഠശാലയിൽ മോണ്ടിസോറി സമ്പ്രദായം

നടപ്പിലാക്കി. ഡാൽട്ടൻ പദ്ധതി (Dalton Plan) പരിശോധിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ അതു മുഴുവനും സോവിയറ്റ് റിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു തികഞ്ഞ സമാധാനം നൽകുന്നില്ല. അതു്, കൂടുതലി വളർത്താനും, ചിട്ടയായ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവുണ്ടാകുവാനും മതിയാകുന്നില്ല. സോവിയറ്റ് റിലെ വിദ്യാഭ്യാസസംരക്ഷണരീതിയെന്ന ലൂണാചർസ്കിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എല്ലാവിധ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയ ഒരു ഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. വിപ്ലവപരമായ മാറ്റങ്ങൾക്കിടയിൽ, നല്ല അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അഭാവം നിമിത്തം വിദ്യാർത്ഥികൾ അതിരുകടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. ആ വിദ്യാർത്ഥികൾതന്നെ അവരുടെ സർവ്വകലാശാല നടത്തിയിരുന്നു. നല്ല രീതിയിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തുവാനറിയാത്ത അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അവർ പുറംതള്ളി. പുതുതായി പരിശീലനം നടത്തിയ അദ്ധ്യാപകന്മാർ പിൽക്കാലത്താണ് മുന്നോട്ടു വന്നതു്. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു, അവരുടെ പ്രത്യേകത. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരുടേയും കഴിവിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പരിശോധിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങൾ, ടൈം ടേബിൾസ്, നിയമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പുതിയരൂപത്തിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

മൂന്നു കാഴ്ചങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ശോഭനമായി പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. ഒന്നു പ്രകൃതിയുടെ വളർച്ചയും രണ്ടു് പ്രകൃതിയോടനുക്രമിച്ചോ പ്രകൃതിക്കെതിരായോ ഉള്ള

മനുഷ്യന്റെ സമരവും ആണ്. മൂന്ന് ആ സമരത്തിന്റെ ഗതിയിൽ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും എങ്ങിനെ കൂടിച്ചേരുന്നു എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ സംഗതികൾ ഒരൊറ്റ സിലാന്തത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. അതായതു വിഷയങ്ങളെക്കൊണ്ടു പരിഭ്രമം ഉണ്ടാക്കുകയല്ല, പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ഓരോ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനവും ഭദ്രമായി "വെള്ളംകടക്കാത്ത പാത്രത്തിൽ മുടിവെക്കുകയല്ല, എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകുവാൻ വേണ്ടി അതു തുറന്നുവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്". രാഷ്ട്രീയമീമാംസയോട് (Politics) ബന്ധിപ്പിക്കാതെ പരിതം പഠിപ്പിച്ചാൽ, ആ പരിതജ്ഞാനം അറിവുകേടായിട്ടിരിക്കുകയേയുള്ളൂ. മാത്രമല്ല അപൂർണ്ണമായിരിക്കും. ജനീസമ്പ്രദായവും ജനികൾ കൃഷിയിൽനിന്നു ആദായമെടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പഠനംകൂടാതെ, സമ്പ്രദായസ്രവം കൃഷിശാസ്ത്രവും പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. മുന്നറിവുകൂടാതെ ബ്രിട്ടീഷ് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു സംഘം മോസ്കോയിലെ ഒരു പ്രാഥമികവിദ്യാലയം സന്ദർശിച്ചു ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. "കെട്ടിടംകണ്ടാൽ ഒരു പാഠശാലയാണെന്നു തോന്നിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ക്ലാസുമുറികൾ വളരെ ശുചിത്വമുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ഒരു ക്ലാസിൽ കച്ചവടസംബന്ധമായ വിഷയമായിരുന്നു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്, ഒരു സംഘം ബാലവിദ്യാർത്ഥികളെ പർസ്പെസഫായസംഘം സ്റ്റോറിലേക്ക് അയ

ച്ചിരുന്നു. കച്ചവടസംബന്ധമായ ജ്ഞാനം മുൻകൂട്ടി ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു് അങ്ങനെ അവരെ സ്റ്റോറിലേക്കു് അയച്ചിരുന്നതു്. മറ്റു ബാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യക്കുൾ വേറെ സ്റ്റോറുകളിലേക്കു് പോയിരുന്നു. സന്ദർശനാനന്തരം ഓരോ ശുപ്തം, അവരുടെ റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുന്നു. ആ റിപ്പോർട്ടിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു് പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചാർട്ടുകൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ തയ്യാറാക്കുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ ക്ലാസിൽ നഗരവും ഗ്രാമവും തമ്മിലുള്ള കച്ചവടസംബന്ധത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നു. നഗരവും ഗ്രാമവും സാനറക്കുൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന രീതികൾ ക്ലാസിൽവെച്ചു കൂട്ടികളെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. പ്രാചീനമനുഷ്യ "മുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ റെഡ്സ്കൂലിലെ കാഴ്ചബഗ്ഗാവുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികളെ ശുപ്തകളാക്കിത്തിരിച്ചു് ഓരോശുപ്തം ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുപോയി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ എല്ലാ ശുപ്തിന്റെയും നോട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു് ഒരു പൊതുഅഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ സുഗ്രാഹ്യങ്ങളായിരിക്കും. ബുദ്ധിയിൽനിന്നു് അവയെ നിഷ്പ്രയാസം മായ്ച്ചുകളയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. മോസ്കോയിലെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ സ്ഥലക്കുറവുനിമിത്തം, പാഠശാലകളിൽ രണ്ടു സമയങ്ങളിലായിട്ടാണു് പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതു്. പ്രായമേറിയ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്നു. നാലുവർഷം പഠിച്ച വിദ്യാ

തമികളെ പിന്നീട് ഓരോ വിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം പരിശോധകർ ഉണ്ടായിരിക്കും.

സെക്കണ്ടറി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വെച്ച് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചെറിയ പരിജ്ഞാനമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. യു. എസ്. എസ്. ആറിൽ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളും സാമ്പത്തികശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യേദ്യങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സയൻസിനും സോവിയറ്റിൽ ഗണനീയമായ ഒരു നന്മയും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് തെരുവിലെ മനുഷ്യനും ഗവൺമെന്റിനും ഒരേ സ്വഭാവത്തോടും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടുംകൂടി വീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ വീക്ഷിക്കുകയുംവേണം. ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രായോഗികസമ്പ്രദായത്തിലാണ് അവിടെ ശാസ്ത്രം (Science) പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം തങ്ങളുടെ വാസനയ്ക്കും ഹിതത്തിനും അനുയോജ്യമായ പ്രവൃത്തി സ്വീകരിക്കുവാൻ, സോവിയറ്റിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്, മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളേക്കാൾ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും ഉണ്ട്. പതിനെട്ടുവയസ്സുവരെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പാഠശാലകളിൽ നല്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം സാവചരകീകമായ രീതിയോടുകൂടിയതാണ്. ഈ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അനുഭവവേദ്യമായിത്തീരുന്നോ, യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ഉൽകൃഷ്ടമെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

അല്പാപകന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നാടകം, സാഹിത്യം സ്പെൻസ് തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തിയുള്ള അല്പോതാക്കളുടെ സൊസൈറ്റികൾ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെവെച്ച് സ്വയംവിദ്യാഭ്യാസപരിശീലനത്തിനുള്ള പ്രേരണ നൽകുകയും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു അത്, സോവിയറ്റിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഓരോ സോവിയറ്റ് പൗരന്റേയും മനോഭാവമനുസരിച്ച് വളർന്നുവരുന്ന അതു സഹായിക്കുന്നുമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കും വളർച്ചക്കും സഹായകമായി ചലച്ചിത്രങ്ങളും വിനോദയാത്രകളും നടത്തിവരുന്നു. സംഗീതകേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ സംഗീതോപകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചും സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിവരണങ്ങൾ നൽകിവരുന്നു. പാഠശാലയിലെ സ്റ്റാഫിനെ കൂടാതെ, മനഃശാസ്ത്രത്തിനും സാംസ്കാരികമായ മേൽനോട്ടത്തിനുമുള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയും, ഡാക്ടർമാരെയും നേഴ്സിനെയും ഉയർന്ന പാഠശാലകളിൽ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉൾനാടുകളിലെ ബാലന്മാർ അധികവും, അല്പയനമില്ലാത്ത ഉഷ്ണകാലങ്ങളിൽ താൽക്കാലികവസതികളിൽ (Camps) ലാൺ ജീവിച്ചുപോരുന്നത്. പ്രസ്തുത ക്യാമ്പുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതു ട്രെയിഡ് യൂണിയനുകളാണ്. എൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും അവരുടെ ആഹാരങ്ങൾ സ്വന്തമായി പാകപ്പെടുത്തുന്നത് അവിടെവെച്ചാണ്. മുതിർന്ന കുട്ടികൾ ക്യാമ്പ് സന്ദർശിക്കുവാൻ വരുന്ന ഡാക്ടർമാരെ സഹായിക്കുന്നു. ക്യാമ്പുകളിലുള്ളവർ ചു

റമുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ സന്താനങ്ങളുമായി സാഹോദര്യ തപത്തോടുകൂടി ഒന്നിച്ചു വിനോദിക്കുന്നു. ആധുനിക രാഷ്ട്രയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിനോദങ്ങൾ “ഫാഷിസത്തിന്നെതിരായി തൊഴിലാളികൾ,” ആട്ടിയന്മാരും ഇന്ത്യാക്കാരും” എന്നിങ്ങനെ രണ്ടാണ്. ഫാഷിസത്തിന്നെതിരായി തൊഴിലാളികൾ എന്ന വിനോദത്തിനു ഫാഷിസ്റ്റുകാരുടെ ഭാഗം അഭിനയിക്കുവാൻ ബാലന്മാരെ ലഭിക്കുക, വിചമമേറിയ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. സോവിയറ്റിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ദേശഭിമാനികളായതിനാൽ ഫാഷിസ്റ്റുകാരുടെ വേഷം കെട്ടുന്നതുതന്നെ അവർക്ക് ലജ്ജാവഹമായ ഒരു കാര്യമാണ്.

ഒരു പൊതുഗ്രന്ഥാലയം നടത്തി അതെങ്ങിനെ പരിരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുപോകാമെന്നു വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഗ്രാമീണരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നും എങ്ങിനെയെന്നും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കുട്ടികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമീണരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ യാഥാർത്ഥ്യമായ റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കും

വിപ്ലവവിജയത്തെ തുടർന്നുള്ള പത്തുവർഷത്തെ പ്രവർത്തനഫലമായി, നഗരങ്ങളിലെ നിരക്ഷരതപം ഏകദേശം പരിപൂർണ്ണമായി അവസാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എട്ടുമുതൽ പതിനൊന്നുവരെ പ്രായമുള്ള പീനോക്കുവിഭാഗങ്ങളിലെ ബാലന്മാരെ സ്ഥിരമായി പാഠശാലകളിൽ ഇരുത്തി പഠിപ്പിച്ചുവന്നു. 1933 ൽ

യു. എസ്. എസ്. ആറിലെ മൂന്നുകോടി ബാലന്മാർ പാഠശാലയിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു മറ്റേതു രാജ്യങ്ങളേക്കാളും കൂടുതലായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ജനസംഖ്യയേക്കാൾ കുറവായിരുന്നു എന്നുമാത്രം. ട്രാൻസ് കൊക്കേഷ്യ, ബാഷ്കീരിയപോലുള്ള റീജിനുകളിലെ പെൺകുട്ടികൾപോലും പാഠശാലകളിൽ കൃത്യമായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1936-'37-ൽ പ്രാഥമികവിദ്യാലയത്തിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് സ്റ്റേറ്റ് 75 മുതൽ 130-വരെ രൂബിൾ ചെലവാക്കിയിരുന്നു. സെക്കണ്ടറിസ്കൂളിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് 293 മുതൽ 356-വരെ രൂബിൾ വ്യയം ചെയ്തിരുന്നു. സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസമാണ് എല്ലാ പാഠശാലകളിലും നൽകിവരുന്നത്. പാവങ്ങളായ കുട്ടികൾക്കു ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും സൗജന്യമായി നൽകുന്നുണ്ട്. എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും ചുടുള്ള ഉച്ചഭക്ഷണവും ചില അവസരങ്ങളിൽ രാവിലത്തെ ആഹാരവുംകൂടി കൊടുത്തുവരുന്നു. മിക്കവാറും ഭക്ഷണം വെറുതെ കൊടുക്കുണ്ടെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ പണംകൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതായാൽ ഒരു കുറഞ്ഞ സംഖ്യമാത്രം നൽകിയാൽ മതി. ഹാക്ടറികളിലെ തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി പാലകപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നത്. പൊരിയുന്ന വയറും ഉണങ്ങിയ തലച്ചോർമുള്ള അല്പേതാവിനെ, അവിടുത്തെ അല്പാപകൻ ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് സോവിയറ്റ് മതം. അതുപോലെതന്നെ അജ്ഞനായ പൗര

നെ സാറിസ്റ്റർഭരണം സ്വാഗതം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിനാവശ്യമില്ലെന്നു വളരെ മുമ്പുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതെ രാഷ്ട്രീയമീമാംസ (Politics) ഇല്ലെന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അതു വെറും ഉപഹാസോഹാസമാത്രമായിരിക്കുമെന്നും അവർ പഠിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. 1933-ൽ സൈനികപരിശീലനത്തിനായി മോസ്കോയിൽ വിളിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അറിയാമായിരുന്നു.

ക്ഷമമേറിയ വർഷങ്ങളിൽ മൂന്നു കുട്ടികളിൽ ഒരു കുട്ടിയുടെ രക്ഷിതാവെന്ന തോതിൽ വെടിയുണ്ടകൾക്കോ പട്ടിണിയോ വിധേയരായി അനേകർ മൃതിയടഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിരാധാരരായവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം, വിപ്ലവത്തിനുശേഷം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ഏറ്റെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. വീടുകൾ നിർമ്മിച്ച്, ശുശ്രൂഷനൽകാൻ അഗതികളെ ശേഖരിച്ചു. “ഒഗ്പു” എന്നു പേരുള്ള രാഷ്ട്രീയപോലീസിന്റെ സഹായം ഇക്കാര്യത്തിനു വളരെ പ്രയോജനമായിരുന്നു. അഥരില്ലാത്ത ബാലന്മാർക്ക്, മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി. ഇത് ഗഹനമായ ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. 1928-ൽ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ബാലന്മാർക്ക് ശുശ്രൂഷ നൽകേണ്ടിയിരുന്നു. കുട്ടികളെ വളർത്തുവാൻ രക്ഷിതാക്കളെ ഒരു ഭാഗത്തു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, മറ്റുഭാഗത്തു സ്റ്റേറ്റു അന്നാഥബാലരെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ബസ്റ്ററു വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സമൃദ്ധി ഉണ്ടായതോ

ടുകൂടി ബാലന്മാരെ അഗതികളായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വളരെ വിരളമല്ലാതായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെ ആ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രാഥമിക പരിശീലനം

പാഠശാലകളുടെ കർത്തവ്യം വിദ്യാർത്ഥികളെ ഭാവി ജീവിതത്തിന്നു സന്നദ്ധരാക്കിത്തീർക്കുകയെന്നാണ് കൂപ് സ്കൂായ (ലെനിന്റെ ഭാര്യ) പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. “വിദ്യാലയങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിത്തറ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്നു സഹായകമായിത്തീരണം. നൂതനരീതിയിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന്നു കുട്ടികളുടെ പ്രസ്ഥാനം അപരിത്യാജ്യവും അത്യാവശ്യവുമാകുന്നു. തന്നിമിത്തം യു. എസ്. എസ്. ആറിൽ കോളേജു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ല ബാലന്മാരുടെ ഇടയിലും സംഘടിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. അതിനെ അനുകരിച്ചു, ഫാഷിസ്റ്റുരാജ്യങ്ങളിൽ പട്ടാളപരമായ അച്ചടക്കം കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രായഭേദമനുസരിച്ച് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പെട്ട ബാലന്മാരെ തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതിർന്ന ഒട്ടധികമാളുകൾ ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ചേരുന്നു. പതിനൊന്നു വയസ്സുവരെ ഒരു ബാലനു ചെറിയ ഒരു ക്ലോബറിസ്റ്റാകവാൻ സാധിക്കും. പത്തുമുതൽ പതി

നാറുവരെ പ്രായമുള്ളവർക്കു പയനിയേർസും 14 മുതൽ 23 വരെ പ്രായമുള്ളവർക്കു ക്ലിംസൊമോറോസായും അല്ലെങ്കിൽ യങ്ങ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പരിശീലനമെമ്പരയും പ്രവർത്തിക്കാം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മെമ്പറാകാനുള്ള കുറഞ്ഞ വയസ്സ് പതിനെട്ടാണു്. അവർക്കു് വോട്ടുചെയ്യാൻ ഉള്ള അധികാരവും ലഭിക്കുന്നതാണു്. നാലോ അഞ്ചോ പേരടങ്ങിയ ഘടകവും അതിനൊരു ക്യാപ്റ്റാനും 40 പേരടങ്ങിയ ബ്രിഗേഡ്സും ആയിട്ടാണവരെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതു്. ഉപരിബ്രാഞ്ചുകളിലുള്ള നേതാക്കന്മാരുടെ നേതൃത്വം അവർ സ്വീകരിക്കണം. പ്രവർത്തനത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ രണ്ടു മാസത്തെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള പരിശീലനത്തോടുകൂടിയവരായിരിക്കണം. പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ, ബാഡ്ജുകൾ മുതലായവ സ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനത്തിനു് ഉപയോഗിക്കുന്നു. (International Children's Day) പരേഡിനുശേഷം ബാഡ്ജു സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടിയാണു് ബാലന്മാർ സംഘടനയിൽ ചേർന്നായി ചേരുന്നതു്. അങ്ങിനെ സംഘടനയിൽ ചേരുന്നവർ ലെനിനും, ലോകത്തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനും, കൃഷിക്കാർക്കുംവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണെന്നു ശപഥംകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനും, ലെനിന്റെ ആദർശത്തിൽ പ്രസംഗത്തിനുമുമ്പു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഓരോ അംഗവും പരിശീലിച്ചിരിക്കണം. വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെല്ലാം തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണു് നിർണ്ണയം.

മില്ല. 1917-ൽ മുമ്പ് രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കവിത നല്ല താണെങ്കിൽ അത് സ്വീകാർത്ഥമായിരിക്കും. അതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നത് അനീതിയാണുതാനും. കംസ മോഹൻ, രാഷ്ട്രീയസാഹിത്യം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരു നല്ല പങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ബാലനാരുടെ രാഷ്ട്രീയവും കായികവുമായ വളച്ചുക്ക് ഇതു നല്ലപോലെ സഹായിക്കുന്നു.

ഒക്ടോബറിസ്റ്റും പയനിയേർസും ചെറുവിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവൃത്തിനിരതരാക്കുന്നതിനും വിനോദങ്ങളിൽ സൽസുഭാവശീലമുള്ളവരാക്കുന്നതിനും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. അച്ചടക്കത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുവാൻ പഠിക്കണമെന്നുള്ളതു് അവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് പരമബോധ്യമായ കാര്യമാണു്. വിനോദയാത്രയുടേയും മറ്റും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിനു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു് ഒരു കമ്മറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. സ്കൂൾ ഭരണസമിതിയിൽ ഈ കമ്മറ്റിയുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പ്രതിനിധിയുമായി ആലോചിച്ചാണു് പാഠവിവരപ്പട്ടികയും സിലബസ്സും തയ്യാറാക്കുന്നതു്. ഫാക്ടറി കമ്മറ്റികളുമായി ഈ സമിതി ഏഴുത്തുകത്തു നടത്തും. സ്വയം കോടതി രൂപീകരിച്ചു്, കളവു നടത്തുന്ന കുട്ടികളെ അവർതന്നെയാണു് ശിക്ഷിക്കുന്നതു്. രക്ഷിതാക്കളും അല്പാപകന്മാരും ബാലനാരുടെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നില്ല. സഹപാഠികളും സംഘടനയുമാണു് ഓരോ ബാലന്റെയും നന്നാക്കി

ത്തിടുന്നതു്. ക്ലാസ്സുകളിൽവെച്ചു് 'കശപിശ' കൂട്ടുന്നതിനെ കുട്ടികൾതന്നെ തടയുന്നു. ബാലന്മാർ ചുമർപത്രം നിർമ്മിക്കുന്നു. വിദ്യാലയക്കമ്മറ്റിയാണു് അതിന്റെ പത്രാധിപരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്. തെറ്റുകാണിക്കുന്ന ഓരോ ബാലനെയും പ്രസ്തുത ചുമർപത്രം വിമർശിക്കും. ഫാക്ടറികളിൽ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാക്കൾ മത്സരിക്കുന്നതുപോലെ, കുട്ടികളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. ക്ലാസുകളും ഗ്രൂപ്പുകളും അവരുടെ പ്രവൃത്തിനിർവ്വഹണത്തിൽ മത്സരം കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. ഉയന്ന പാഠശാലകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടു, അവരുടെ പ്രസ്ഥാനത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന മാസികകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ ഭാഗഭാഷകളാകുന്നു.

ആരോഗ്യസ്ഥിതി

1937-ൽ 672 സാനിട്ടോറിയത്തിലുംകൂടി 56000 കിടക്കകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ധികാലങ്ങളിൽ കുട്ടികൾക്കു സുഖമെടുക്കുവാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി ഷുപ്പാടു ചെയ്തിരിക്കുകയാണു്. ഉദാഹരണമായി മോസ്കോയിൽ ഒരു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുണ്ടു്. ഈ സ്ഥാപനത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചു ഒക്ടോബറിസ്റ്റിന്റെയും പയനിയേർസിന്റെയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇവക്കു് നല്ല ഭക്ഷണവും. ആരോഗ്യശുശ്രൂഷയും നൽകുന്നു. രോഗത്തെ ചികിത്സിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ രോഗം പരാതിരി

കുടുംബമാണ് സോവിയറ്റിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നത്. ഭക്ഷണനിർമ്മാണശാലകളിൽ, ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഗുണവും രുചിയും പരിശോധിക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റിനെ ഏല്പാടുമ്പോഴുണ്ട്. നാടകശാലകളിലും റെയിൽവേസ്റ്റേഷനുകളിലും ഉണ്ടാകുവാനിടയുള്ള പകർച്ചവ്യാധികളെ തടയുന്നതിനുള്ള നടപടികളും സോവിയറ്റിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിലാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. ടൈംപോയിഡുരോഗം 1913-നെ അപേക്ഷിച്ച് 1937-ൽ 75 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞുകാണപ്പെട്ടു. പൊതുജനാരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനുള്ള ബഡ്ജറ്റു ആണ്ടുതോറും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ, കുറഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. സോവിയറ്റിലെ മരുന്നിന്റെ ഗുണവും വളരെ അധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംസ്കാരം

ഭൂരിപക്ഷം ജനതക്ക് ഗുണമായി തീരാത്ത സംസ്കാരം നിഷ്പ്രയോജനമാണെന്നാണ് സോവിയറ്റ് വീക്ഷണത്തിൽ സംസ്കാരത്തെ സന്ധിച്ചുള്ള വിവക്ഷ.

മെയ്ദിനം, പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ വാഷികം തുടങ്ങിയ പൊതുപ്രകടനവേളയിൽ ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻ പേനയും, പെയിന്റിങ്ങിനുള്ള ബ്രഷും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യം നൽകി ബാലന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. അവർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽവെച്ചു രചിച്ച പാട്ടുകൾ പാടി ഡാൻസിങ്ങ് നടത്തും. ഓരോ ബാലകേന്ദ്രത്തിനും ഓരോ തീയേറ്റർ വീതം ഉണ്ട്. നാടകത്തി

നും സംഗീതത്തിനും സോവിയറ്റിൽ നല്ല പ്രചാരമാണുള്ളതു്. സോവിയറ്റുപാഠശാലയിൽ പഠിക്കുന്ന ഓരോ ബാലനും സംഗീതത്തിലും, നാടകകലയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിലും ജ്ഞാനം നേടുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ബാലന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റു പരിശീലനം നേടിയ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുകയും വിലപിടിച്ച സംഗീതോപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നു സൗജന്യമായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറച്ചു വർഷം മുമ്പു് നടത്തിയ അന്തർരാഷ്ട്രീയമായ വയോളിൻ സംഗീതമത്സരത്തിൽ രാഷ്ട്രാക്കാർ, ഒന്നും രണ്ടും, നാലും അഞ്ചും ആരും സ്ഥാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി.

രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ബാലന്മാർ വാദപ്രതിവാദം നടത്തും. ബാലന്മാരെ തീയേറ്റർപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു് ആകർഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളും, അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ലൂണാചാർസ്കിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നടാലിയസാററ്സ് എന്നു പേരുള്ള പതിനാലു വയസ്സായ പെൺകുട്ടി 1921-ൽ മോസ്കോയിലെ ആദ്യത്തെ തീയേറ്ററിനുള്ള പണി ആരംഭിച്ചു. ഇതിനുശേഷം സോവിയറ്റു യൂണിയന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തീയേറ്റർ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ പ്രാരംഭരൂപം കൈക്കൊണ്ടു. 1925—'27-ൽ 150000 ബാലന്മാർ മോസ്കോ തീയേറ്റർ സന്ദർശിക്കുന്നതിനിടയായി. അവരിലധികവും എടുവയസ്സായ കുട്ടികളായിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷവും അവിടെ വിനോദങ്ങൾ നടത്താറുണ്ടു്. മുഴുവൻ

സമയവും നടനത്തിനായി നിയോഗിക്കുന്ന ബാലന്മാരായിരിക്കും നടന്മാർ. ബാലന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം രചിച്ച നാടകങ്ങളാണ് അവർ അഭിനയിക്കുന്നത്. പെരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബാലന്മാരുടെ ക്ലബ്ബുകളും സാംസ്കാരികസ്ഥാപനങ്ങളും കുട്ടികളുടെ ഭാവിജീവിതരൂപീകരണത്തിൽ അതിപ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നു.

മോസ്കോയിൽ ബാലന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ക്ലബ്ബ് ആ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലെ ഒരു തൊഴിലാളിയാണ് നിർമ്മിച്ചത്. പ്രത്യേകിച്ച് തണുപ്പുകാലത്ത് തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു താമസിക്കുവാൻ നല്ല കെട്ടിടം വേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും ആ തൊഴിലാളിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉപയോഗശൂന്യമാകുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ പുതുക്കിപ്പണിയുവാൻ സംഭാവന പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനും അവിടെ പ്രയാസമില്ല. പഠിച്ചുവളരുവാനുള്ള ഗ്രന്ഥാലയം ബാലന്മാരും നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. ആർട്ട്സ് കോളേജുകളും, സംഗീതവിദ്യാലയങ്ങളും ബാലന്മാർക്കു ഒരനുഗ്രഹമെന്നോണം അവരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുന്നു. കീവിലെ സംഗീതവിദ്യാലയത്തിൽ 8-0, 15-0 വയസ്സിനു മദ്ധ്യേ പ്രായമുള്ള 560 ബാലന്മാർ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടു ഡാൻസ് ചെയ്യാനുള്ള പരിശീലനവും വളരെ ഇളംപ്രായത്തിൽതന്നെ, അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

രാഷ്ട്രയിലെയും മറ്റു നൂതനപക്ഷവിഭാഗങ്ങളിലെയും ബാലന്മാർക്കു ഒരേ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന സമ്പ്രദായമൂലം, ബാലന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഐക്യമെന്നോ

ഭാവം വളർന്നതിനു അതു പ്രേരകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ബാലജനങ്ങൾക്ക് എല്ലായിടത്തും അവരുടെ മാതൃ ഭാഷയിൽതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം നേടാം. സ്വന്തം ഭാഷാ ജ്ഞാനം ഹേതുവായി സംസ്കാരം പുലർന്നതിനും എടുപ്പമുണ്ട്. എന്നാൽ സിലാറം പൊതുവെ ഒന്നുതന്നെ ആയിരിക്കും. സ്വന്തം ഭാഷ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ രാജ്യൻ ഭാഷകളും ഇതരഭാഷകളും പഠിക്കണം. സ്വന്തം സംസ്കാരത്തിന്റെ അതുത്തികൾക്കുള്ളിൽ മാത്രം അവരെ ഇട്ടടയ്ക്കുന്നില്ല. 1917-നു മുമ്പുള്ള സമ്പ്രദായപ്രകാരം വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നാൽ ആയിരം വർഷം കൊണ്ടു നല്ലവൻ സാധിക്കാത്ത രാജ്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങൾക്കു 20 വർഷംകൊണ്ടു നല്ലവൻ കഴിയുമെന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. സാർഭരണത്തിലെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് അന്നത്തെ രാജ്യയിലെ ബാലന്മാർ മൃഗങ്ങളുമൊന്നിച്ച് വനങ്ങളിൽ ജീവിക്കുവാൻ തിബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇന്നുകൊട്ടെ സമുദായത്തിന്റെ നന്നാതുരകളിലും ബാലന്മാർ പ്രതിബന്ധമില്ലാതെ സ്വഹൃദം സഞ്ചരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിലെ ശിശുസംരക്ഷണാലയങ്ങളിൽ വളരുവാൻ കഴിയും. ചില റീജിയനുകളിൽ സോവിയറ്റ് ഭരണം തുടങ്ങാതിരുന്നെങ്കിൽ മാതൃഭാഷയിൽ സ്വന്തം പുസ്തകമോ, ലഘുലേഖയോപോലും വായിക്കുവാൻ കുട്ടികൾക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. ബാലശുശ്രൂഷയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം സ്റ്റേറ്റു മുഴുവനും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ബാ

ല്യവിവാഹം നടയപ്പെട്ടു. ഇളംപ്രായത്തിലുള്ള പെണ്ണുട്ടികളെ വില്പന നടത്തുന്ന പതിവ് ഇല്ലാതാക്കി.

1941 ജൂൺ മാസത്തിൽ “ഫാഷിസ്റ്റ് റൂകാക്കെതിരായ തൊഴിലാളികൾ” എന്ന വിനോദം യാഥാത്മ്യമായി. സോവിയറ്റിലെ ബാലന്റാക്ക് പരിശീലനം വഴിയായി ലഭിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സോവിയറ്റിലെ പാഠശാലകൾ മുഖാന്തിരം വളർന്നുവന്ന പടയാളികൾ, രാജ്യരക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിൽ ധൈര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. സ്രീകൾ പാലകശാലയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരാണ്. പാടങ്ങളിലും ഫാക്ടറികളിലും അവർ പ്രവർത്തിക്കും. അവർ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലും, പട്ടാളക്കാരെ ആനന്ദിപ്പിക്കുവാൻ വിനോദങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും വായിക്കുവാനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിലും സമർത്ഥകളാണ്. പട്ടാളക്കാർ പിന്മാറുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന ചെറുബാലന്റാർ ജനങ്ങളെ സമാശ്വസിപ്പിച്ച് അവർക്ക് വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ നല്കുന്ന കർമ്മത്തിൽ മടികാണിച്ചിട്ടില്ല. ചൈനയിലെപ്പോലെ ബാലന്റാർ സംഘടിതമായി, ഫിററ് ലർ ആക്രമിക്കെതിരായ ഒളിപ്പോരസമരങ്ങൾ നയിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ സേനകളെ അപകടപ്പെടുത്തുവാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ വേഷപ്രച്ഛന്നരായി അവർ സഞ്ചരിച്ചു. മർത്യഭൂമിയെ സ്നേഹിച്ചതിന്, ഫാഷിസ്റ്റ് റൂകാരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബാലന്റാരുടെ ഏതൊരു വീരകഥകൾ, അവർ രചിച്ചിട്ടു

ണ്ട്? ഫാഷിസ്റ്റാക്രമണംമൂലം സ്വന്തം രക്ഷിതക്കേന്ദ്രമായ മരയി ബന്ധമറ്റുപോയ കുട്ടികളെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു സ്റ്റേറ്റും മറ്റു പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുവരുന്നു. മറ്റേതു രാഷ്ട്രത്തെക്കാളും സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിന്റെ പദ്ധതി ഇക്കാര്യത്തിൽ മാതൃകാപരമാണ്.

സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ വെച്ച് വിശാലമായ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി മാതൃകാപരമായ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഈ നേട്ടങ്ങളെ ബഹു നിന്ദയോടുകൂടിയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മറച്ചുവെച്ചു അവർ അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി. യുദ്ധത്തിനുശേഷമാകട്ടെ, ഇപ്പോൾ ഫാഷിസ്റ്റ് സാമ്രാജ്യശക്തികൾ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞിരുന്ന അയഥാർത്ഥങ്ങളുടെ ചെമ്പു പുറത്തായിത്തുടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് സോവിയറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങളെ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്ക് കടത്തുവാൻ അനുവദിച്ചതുതന്നെ മുന്നോട്ടുള്ള ഒരു കാൽവെപ്പാണ്. സോവിയറ്റ് ബാലന്മാർ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഫാഷിസ്മിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ, പ്രതിഫലമില്ലാതെ തോക്കിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, ബാലന്മാർ ലേബർ ക്യാമ്പുകളിൽ നിർബന്ധപൂർണ്ണ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. സ്റ്റേറ്റിനുവേണ്ടിയും കൊള്ളയടിക്കുന്ന അധികദായക്കൊതിയന്മാരായ തൃണപക്ഷത്തിന് വേണ്ടിയുമാണ് അവർ അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നത്. സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം നേ

ദുവാനുള്ള സൗകര്യം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിൽ വർദ്ധിക്കുകയും ഫാഷിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിൽ കുറയുകയും ചെയ്തു. സംസ്കാരമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തോക്കെടുക്കുന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് ഫാഷിസ്റ്റ് നേതാവായ ഗിബ്ബൽസ് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജനങ്ങളെ പരിഷ്കൃതചിന്തരാക്കിത്തീർക്കുകയാണ് സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ കവർച്ചയ്ക്കും കൊള്ളയ്ക്കും ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുകയാണ് ഫാഷിസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചാരവേലയ്ക്ക് വേണ്ടിമാത്രമാണ് ഉപകരിക്കുന്നതെന്നു ശത്രുക്കൾ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ട്. മാനവസമുദായത്തിന്റെ വികാസചരിത്രങ്ങൾ കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് പാഠശാലകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ യഥാർത്ഥപൗരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവിടുത്തെ പാഠശാലകൾ ഒരു നൂതന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ—ഒരു പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയ്ക്കുള്ള ലക്ഷ്യമാണു സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉത്തൃഷ്ടമായ നേട്ടവും ധർമ്മവും.

സോവിയറ്റ് ബാലന്മാരിൽനിന്നും യുവജനങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന കത്തുകൾ വായിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് രണ്ടു സംഗതികൾ വ്യക്തമാകും. (1) യുദ്ധസംബന്ധമായ അവരുടെ ബോധം (2) യുദ്ധനേതൃത്വത്തിൽ അവരുടെ ഹൃദയംഗമമായ പങ്കെടുക്കൽ. 1917 മുതൽ സോവിയറ്റ്

യറു ബാലന്മാർ എല്ലായ്ക്കൊപ്പം യാഥാത്ഥ്യങ്ങളെ അഭി
 മുഖീകരിച്ചുവരികയാണ്. അതുകൊണ്ടു ബാലന്മാരെ
 സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിഭാഗമായി
 എല്ലായ്ക്കൊപ്പം കരുതിവരുന്നു. സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞതുപോ
 ലെ സമുദായത്തിലെ കുസുമങ്ങളായിട്ടാണ് അവരെ ഗണി
 ച്ചുവരുന്നത്. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ മുഴുവൻ
 വളർച്ചയിലും വികാസത്തിലും കുട്ടികൾ പങ്കെടുത്തു. കഷ്ട
 ത നിറഞ്ഞ കാലഘട്ടത്തിൽ, സമാധാനവും സുഭിക്ഷത
 യും ഉള്ള അവസരങ്ങളിലെന്നപോലെ അനേകം കർത്ത
 വ്യങ്ങൾ അവർക്ക് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കും.
 ക്ഷാമകാലങ്ങളിൽ എന്തു ഭക്ഷണമാണോ തങ്ങളുടെ
 കൂട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നത്, ആ ഭക്ഷ
 ണങ്ങൾ ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ തുറന്നു ബാലന്മാർ ജന
 ങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുന്നു. സാക്ഷരതപത്തിനു വേ
 ങ്ങിയുള്ള ആദ്യസമരഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ
 മുതിർന്നവരെ, എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്ക
 കയും, സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റ് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന
 പുതിയ ജീവിതരീതി പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ അവരെ
 സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും കുട്ടി
 കൾക്കു മുൻഗണന നല്കുന്നു. സ്റ്റേറ്റിന്റെ സംരക്ഷണ
 ശ്രദ്ധ പ്രഥമമായി പതിയുന്നതു കുട്ടികളിലാണ്. എ
 ന്നാൽ മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നവരെ തീരെ അകറ്റി
 നിർത്തിയിട്ടില്ല. അനാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങ
 ളും ഇല്ലാതാക്കി നല്ല രീതിയിലുള്ള കാർമ്മികവൃത്തിയിൽ

ഏറ്റെടുത്തുവാനും വൃത്തിയായി ജീവിക്കുവാനും ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാന ഏജൻ്റ് നാർ ബാലനാരാണ്.

സമുദായത്തിൻ്റെ ആവശ്യത്തിൽനിന്നാണ് സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഉയർന്നുവരുന്നത്. സമുദായം വളർന്നതുപോലെതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായവും അതിൻ്റെ വളർച്ചയിൽ പല ഘട്ടങ്ങളേയും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതിൻ്റെ പഠനവിഷയപട്ടിക വേഗത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന നൂതനവ്യവസായത്തിൻ്റെ ആവശ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കത്തക്കനിലയിൽ വിപുലമാക്കി. ഫാക്ടറികളിൽപോയി ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ജോലിചെയ്തു വ്യവസായത്തിൻ്റെ വളർച്ചയെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്നതിനായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പാഠശാലയിൽ സൗകര്യം നൽകി. അതുകൊണ്ടു ബാലനാക്സ് എൻജിനീയറന്മാരായും ടെക്നീഷ്യൻസായും പരിശീലിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ബാലികാബാലനാക്സ് ടെക്നിക്കൽ വിഭാഗത്തിൽ ഉയർന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. ജോലിസമയങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ഒഴിവുസമയങ്ങളേയും ശരിക്കുപയോഗിക്കുന്നതിനും സംസ്കാരികമായ വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടിയാണ് പഠനപദ്ധതി വിപുലപ്പെടുത്തിയത്.

ഇന്നത്തെ സോവിയറ്റ് പാഠശാലകൾ നാളത്തെ പാഠശാലകളായി മാറേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതു സ്റ്റേറ്റിൻ്റെ ഒരു ഭേദിച്ച ഘടകമാണ്. സോവിയറ്റ് സമുദായം വളരുന്ന തോട്ടുകൂടിതന്നെ സമുദായത്തിൻ്റെ ആവശ്യങ്ങളെ പാഠശാലകൾ നിറവേറിക്കൊടുക്കണം. എല്ലാവരും പങ്കെ

ടുത്തുനടത്തുന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തം സോവിയറ്റ് റെഡ് അർമി ന്നാരും പെൺകുട്ടികളും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കം ബാലന്മാർ അനുഭവത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പരിശോധനാഘട്ടമായിരുന്നു യുദ്ധാവസരം. ഇന്നത്തെ യുവജനങ്ങൾക്കു സ്വതന്ത്രമായി സംഭവങ്ങളെ നേരിടുവാൻ-മുൻകൈ എടുക്കുവാൻ-സാധിക്കുമെന്നു അനുഭവം തെളിയിച്ചു. ശത്രു ആക്രമിച്ച കീഴടക്കിയ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് എതിരായി നശീകരണപ്രവർത്തനം നടത്തുവാനും ചുവപ്പുപട്ടാളക്കാർക്കും ഗോറില്ലകൾക്കും ശത്രുക്കളെ സംബന്ധിച്ച വിവരം ശേഖരിച്ചെത്തിക്കുവാനും ഏറ്റവും ചുരുക്കുകൂട്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു ബാലന്മാരും ബാലികമാരുമാണ്. ജർമ്മൻ പട്ടാളക്കാരെ അപകടത്തിലേക്ക് നയിച്ചതു അവരാണ്. ഒട്ടധികം ബാലന്മാർ ഗോറില്ലസൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു. സ്കൂൾസായും സന്ദേശവാഹകന്മാരായും കുട്ടികൾ പ്രവർത്തിച്ചു. യുദ്ധഘട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സോവിയറ്റ് റെഡ് അർമി ന്നാരുടെയും ബാലികമാരുടെയും നിരവധി കഥകൾ ഉണ്ട്. സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസം വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു പദ്ധതി മാത്രമല്ലെന്നാണ് ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നത്.

സോവിയറ്റ് ഗുരനാഥന്മാർ കുട്ടികളെ എഴുത്തും വായനയും പഠിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കടമ നിർവ്വഹിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. ഭാവിതലമുറയെ അവർ വളർത്തുന്നു. ക

മ്യൂണിസ്പാലിറ്റിന്റെ ഭാവിനിർമ്മാതാക്കളെ അവർ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നു.

എട്ടു മുതൽ പതിനൊന്നു വയസ്സുവരെ ക്ലാസ്സുമുറിയിലെ പ്രവർത്തനത്തിൽ കുട്ടികളെ സ്വതന്ത്രമായി പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പാഠപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചും ഓരോ ബാലന്റെ പരോഗതി, അച്ചടക്കം, ആരോഗ്യസ്ഥിതി, അന്നുള്ള രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിഗതികൾ, സോഷ്യൽ റിഫോമിസേഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, അതിന്റെ വളർച്ച എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചും വിശദമായി പഠിപ്പിക്കുക സാധാരണമാണ്.

ഒക്ടോബറിൽ പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ പെട്ട ഒട്ടേറെ ബാലന്മാർ അവർക്ക് വേണ്ടിുള്ള വിനോദയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു. വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ള ബാലന്മാർക്കുവേണ്ടി സിനിമകളും സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളും ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനും പുറമെ എഴുത്തുകാർ, കലാകാരന്മാർ, മുതലായവർ ബാലന്മാർക്കുവേണ്ടി നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 11 വയസ്സിനു മുകളിലുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഓരോ വിഷയത്തിനും ഓരോ അദ്ധ്യാപകനുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ ഓരോ ക്ലാസ്സിനും പ്രത്യേകമായി ഓരോ ഉപദേശകന്മാരുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ വൃക്തിരണ്ടോ മുന്നോ വർഷം ഉപദേശകനായി ജോലി നോക്കുന്നു. ഉപദേശകൻ (സൂപ്രീയായാലും പുരുഷനായാലും) ഓരോ ബാലനെയും പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ചു പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കുട്ടിയുടെ ശ്രദ്ധയെ നോട്ടുചെയ്യുന്നു. കുട്ടി

കളുടെ രക്ഷിതാക്കന്മാരുമായി നേരിട്ടു പരിചയപ്പെടുന്നതിനു ഓരോ ടേമിലും ഓരോ പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഉപദേശകൻ അവരെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതാണ്. മാസത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം രക്ഷിതാക്കന്മാരുടെ യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ക്ലാസ്സിലെ മുഴുവൻ പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട് അവരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കണം. കുട്ടികളുടെ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണം. രക്ഷിതാക്കന്മാർക്ക് ഏതവസരത്തിലും വിദ്യാലയം സന്ദർശിക്കുവാനും അദ്ധ്യയനരീതി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും അദ്ധ്യാപകരുമായി സംസാരിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ട്. രക്ഷിതാക്കന്മാരുടെ യോഗങ്ങൾ കൂടുന്ന അവസരത്തിൽ ഓരോ രക്ഷിതാവിനും അതിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നതിനും വിദ്യാലയനടത്തിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചു വിമർശിക്കുന്നതിനും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉപദേശകൻ കുട്ടികളുമായി സംസാരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകസമയം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾ സ്വന്തമായിത്തന്നെയാണ് അവരുടെ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഭാവിപരിപാടി തയ്യാറാക്കുന്നത്. അവർ ക്ലാസ്സിലെ ഓരോരുത്തരുടേയും പുരോഗതി, ലഭിക്കുന്ന മാർക്കുകൾ, ഇവ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുന്നു. അച്ചടക്കം കൂടുതൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. കഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നവരെ അവരുടെ കൂട്ടുകാർതന്നെ അവഹേളിക്കുന്നു. തുരുനാഥന്മാർ ശിഷ്യന്മാരെ വിമർശിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് തുരുനാഥന്മാരെ വിമർശിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ട്. വിമർശനം വളർച്ചയെ സ

ഹായിക്കത്തക്കവിധത്തിലായിരിക്കും, സ്നേഹപർമായിരിക്കും, മുമ്പിൽ വെച്ചായിരിക്കും. തന്മൂലം അല്പാപകരം വിദ്യാത്മികളും തമ്മിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സ്നേഹവും തുറന്ന മനോഭാവവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ക്ലാസുകളിലെ പാഠ്യവിഷയങ്ങൾക്കു പുറമേ സാധാരണമായി സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലും പുറത്തു നടക്കുന്ന അതാതവസരത്തിലെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വാദപ്രതിവാദവും കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാലയങ്ങളിലെ വിവിധയൂണിറ്റുകൾ ചിത്രങ്ങൾ, ഹാസ്യചിത്രങ്ങൾ, ലേഖനങ്ങൾ, ചെറുകഥകൾ, കവിതകൾ, അടങ്ങുന്ന ചുമർപത്രങ്ങൾ മുതലായവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

വിനോദയാത്രകൾ, സിനിമാസന്ദർശനങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവ ബാലന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഐക്യമനോഭാവത്തെ ദൃഢീകരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി മാത്രമേ കരുതപ്പെടുന്നുള്ളൂ. സോവിയറ്റ്വിദ്യാഭ്യാസ ഭാരവാഹികൾ വിദ്യാത്മികളുടെ സർവ്വവിധവളർച്ചക്കും സഹായകരമായ നിലയിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം പ്ലാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കുട്ടികൾക്കു കല, സംഗീതം, സാഹിത്യം ഇവ പഠിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

സോവിയറ്റ്യൂണിയനിലെ നഗരങ്ങളിൽ വിപുലമായ തോതിൽ പയനീയർ ക്ലബ്ബുകളും വീടുകളും ദൈ

നംഭിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാർഎഞ്ചിനുകളും വിമാനങ്ങളുടെ മാതൃകകളുള്ള മുറികളും, സിനിമാതന്ത്രങ്ങൾ, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, ജന്തുശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രശാസ്ത്രം, എന്നിവയ്ക്കുള്ള മുറികളും ഗ്രന്ഥാലയത്തിനും വ്യായാമ സൗകര്യത്തിനും വേണ്ടുന്ന മുറികളും ഈ ക്ലബ്ബുകളിലുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിക്ലബ്ബുകളും മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ സാംസ്കാരികകേന്ദ്രങ്ങളിൽവെച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ബാലസംഘങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും സംഗീതകലാപ്രകടനം നടത്താറുണ്ട്. സംഗീതവിഭാഗമാരും നടനകലയിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയവരും അവരുടെ സമയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഡ്രാമാഗ്രൂപ്പുകൾക്കും മറ്റു സംഗീതവിഭാഗത്തിനും നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

യുദ്ധമേഖലകളല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലേയും വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂട്ടുകൃഷിയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു, കൊയ്തുകാലത്തു കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. തൊഴിൽശാലയിലെ പരിചയം സിദ്ധിച്ച ബാലന്മാർ കളിക്കോപ്പുകളും ചുരുപ്പുപടക്കോവശ്യമായ ചെറുമെഷിനും നിർമ്മിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ കുട്ടികൾക്കു പ്രഥമശുശ്രൂഷ സംബന്ധിച്ചുള്ള സാമാന്യജ്ഞാനവും നൽകിവരുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായവർ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയുടെ ഒരു ഭാഗമായി പട്ടാളപരിശീലനം നടത്തുന്നു. ദ്രുധികം ബാലന്മാർ യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറും മറ്റുപകടങ്ങൾ സംഭവിച്ചും ഭൂരിത

മനുഭവിക്കുന്നവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചുവപ്പുസേനയുടെ ആശുപത്രികൾ സന്ദർശിച്ചു പട്ടാളക്കാർക്ക് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റഷ്യയിലെ കായികവിദ്യാഭ്യാസം

പകൽ മുഴുവൻ വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറന്നു കിടക്കും. അധികം വിഭാഗങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്കും ദിവസത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഭക്ഷണം നൽകും. അവധി ദിവസങ്ങളിൽ വിനോദകേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു അല്യാപകന്മാർ പ്രതിഫലമില്ലാതെ അതു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമയം വിനിയോഗിക്കുന്നു. ചുവപ്പുപട ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്യാപകന്മാർക്കു കറച്ചു കുട്ടികളെയും ഒരു മുറിയും ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ വിദ്യാലയങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു.

സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിൽ ക്ലാസ്സുകൾ ഗ്രാമകളിൽവെച്ചു നടത്തുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ കറുപ്പുപലകയായി ഭേദയുടെ പുറഭാഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിപ്പിക്കുന്നതിൽ ബാലന്മാരും ബാലികമാരും സജീവമായി പങ്കെടുക്കുന്നു. നിരാധാരരായ ബാലന്മാർക്കുവേണ്ടി ആതുരശുശ്രൂഷാലയങ്ങളും വിശ്രമകേന്ദ്രങ്ങളും ഉയർന്നു വരുന്നതുപോലെ യുദ്ധദുരിതത്താൽ അഗതികളായവർക്കു പാർപ്പിടകേന്ദ്രങ്ങളും ഭക്ഷണവും ഗവൺമെന്റ് സൗജന്യമായി നൽകിവരുന്നു. ആക്രമണത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന പൈതങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം തയാറാക്കിയ പഠനവിഷയ

പുസ്തകങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വിണ്ടും വളർന്നുവരുവാൻ സാധിക്കുന്നു. പുനഃസംഘടനാപരമായ വമ്പിച്ച ചുമതല നിറവേറുന്നതോടൊപ്പം സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ തന്നെ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നുണ്ട്. ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും സെക്കണ്ടറി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വെച്ചു പ്രത്യേകം പരിശീലനം നൽകുന്നു. കരിക്കലത്തിൽ പുതിയ വിഷയങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നു. മനോഹരമായ നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ഫാക്ടറികളും കൃഷിപ്രദേശങ്ങളും വീണ്ടും ഉയർത്തുവാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ സമരത്തിൽ സോവിയറ്റ് പാർലാമെന്റ് പ്രധാനമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് ജനത അരുതിവരാത്ത സ്റ്റേഷണറിയം നിലനിർത്തി. ഏന്തിനാണ്, എങ്ങിനെയെന്ന് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തീടുന്നതെന്ന് ചൂഴ്ന്നിരിക്കാൻ വിട്ടുപോകാതെ മാത്രമെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതേരീതിയിലുള്ള സഹോദര്യമനോഭാവം യുദ്ധമില്ലാത്തതും ഉറച്ചതും സുദീർഘമായ ഭാവിയിലേക്കു പോകുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും.

കായികപരിശീലനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ വ്യായാമപരിശീലനത്തിന് സജീവപ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. കായികമായി ബാലന്മാരെ സന്നദ്ധരാക്കിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടതിന് 20 വർഷക്കാലം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചതിനാൽ വ്യാവസായികപുരോഗതിക്കു മാത്രമല്ല, മറ്റു യുദ്ധകാല ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടവിധം രഷ്യക്കാർ നല്ലനിലയിൽ ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്.

പുരുക്കൾ വർഷത്തിനുള്ളിൽ സോവിയറ്റ് വിനോദങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഏറ്റവും നല്ലനിലയിൽ വളർന്നുവന്നതുകൊണ്ട് ചില മത്സരങ്ങളിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ കളിക്കാരെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനസംഗതി മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കു താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത രീതിയിൽ സോവിയറ്റ് സമ്പ്രദായങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. സോവിയറ്റ്-ൽ അഞ്ചുദേശീയകാളേജുകൾ ഉണ്ട്. മോസ്കോ, ലെനിൻഗ്രാഡ്, കീവ്, ഖാർക്കോവ്, ബ്ലിസി എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉയർന്ന നിലയിൽ ദേശീയപ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സ്പോർട്ട്സ്, കായികസംസ്കാരം ഇവയെ ഉയർത്തുവാൻ മുഴുവൻ സമയം ഉപയോഗിച്ച് തൊഴിലാളികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും പരിപൂർണ്ണമായി വളർത്തുകയാണ് ഈ കോളേജുകളുടെ കർതവ്യം. ആയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ നാലും അഞ്ചും വർഷമെടുക്കുന്നു. എല്ലാവരും പ്രാഥമിക പരീക്ഷകൾ പാസ്സായാൽ മാത്രമേ ഈ പരിശീലനം നേടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പഠനം പൂർത്തിയാക്കാത്ത നിദ്ദേശകന്മാരെ 25 ട്രെയിനിംഗുസ്കൂളുകളിൽ രണ്ടുവർഷക്കാലത്തിനുള്ളിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതു നിയമമാണ്. സോവിയറ്റ് സ്പോർട്ട്സിനെ സംബന്ധിച്ച വിപുലമായ പരിജ്ഞാനം ഒരാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. പരിശീലനം നേടിക്കൊണ്ടുള്ള ദ്രുതി

കം ചെറുപ്പക്കാരെ സാമത്വമുള്ളവരാക്കി ജോലിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പ്രസ്ഥാനത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സംഖ്യ 10 ലക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റോർട്ട്സ് ക്ലബ്ബുകൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല പുതിയ അല്യാപകന്മാരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ സംഘടന, പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ, ചുവപ്പുപട, നാവികപ്പട, വിമാനപ്പട, വിദ്യാലയങ്ങൾ, സർവകലാശാലകൾ എന്നിവയ്ക്കും ആവശ്യമാണു്; സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിലാന്തങ്ങളുടെ പ്രായോഗികവശം വിനോദത്തിലും കായികസംസ്കാരത്തിലും വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതു വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ രാജ്യയ്ക്കു കഴിയും. കൂടാതെ രാജ്യക്കാർ ആരോഗ്യപരമായ നിയന്ത്രണമില്ലെങ്കിൽ സ്റ്റോർട്ട്സ് പ്രസ്ഥാനം വളർത്തുവാൻ കഴികയില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കി. ആരോഗ്യവകുപ്പിലെ ഭാരവാഹികളായ ഡോക്ടർമാർ വ്യായാമപരിശീലനത്തിനെടുക്കുന്നവരുടെ ദേഹപരിശോധനയും മറ്റും നടത്തിക്കൊണ്ടു ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ സഹായിക്കുന്നു.

സെക്കണ്ടറി സ്കൂളും സർവകലാശാലയും

അസാധ്യമാണെന്നു വിചാരിച്ച വിഷമത നിറഞ്ഞ പരിതഃസ്ഥിതികളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കർമ്മപദ്ധതികളുടെ വഷങ്ങളിലെപ്പോലെ തന്നെ—നീപ്പർ അണകെട്ടിന്റെറയും കംസൊമോൾസ്കീ പട്ടണത്തിന്റെറയും അനുഭവങ്ങൾ—സോവിയറ്റു യൂണിയനിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, വീരോചിതപ്രവർത്ത

നങ്ങൾകൊണ്ടും അനിതരസാധാരണമായ സാമത്വം പ്രകടിപ്പിച്ചും അവിടുത്തെ യുവജനങ്ങൾ ഇന്നും മുന്നണിയിൽതന്നെ നില്ക്കുന്നതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

യുദ്ധാവശ്യത്തിലേക്കായി സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റ് നിരവധി ദശവത്സരവിദ്യാലയങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ഏഴു വർഷമുള്ള നിർബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസത്തോടു മൂന്നുക്ലാസുകൾ കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠനം തുടരവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് 18 വയസ്സുവരെ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരവാൻ കഴിയും. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം നിർബ്ബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസം പത്തുവർഷമായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണ്. എന്നാൽ യുദ്ധം ഈ പരിപാടിക്കു തൽക്കാലം തടസ്സങ്ങൾ വലിച്ചിട്ടു.

യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, സംസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി അടിസ്ഥാനമിട്ടുകൊണ്ടുള്ള വിശ്രമത്തിന്റെ ഒരുക്കംകൂട്ടലായിരുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക ജോലി പരിശീലിക്കുന്നതുപോലെ കലയും സാഹിത്യവും മനസ്സിലാക്കലായിരുന്നു. സോവിയറ്റ് ജനത മുഴുവൻ പങ്കെടുക്കുന്ന യുദ്ധനടത്തിപ്പിൽ ഇതും ലയിച്ചു ചേർന്നു. അവർ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന സൗന്ദര്യവും സംസ്കാരവും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ ഓരോ പുരുഷന്റേയും, സ്ത്രീയുടേയും, യുവാവിന്റെയും, ബാലന്റെയും അടിയന്തിരാവശ്യം ഏതെങ്കിലും പ്രധാനപ്പെട്ട യുദ്ധപ്രവർത്തനം മുന്നണിയിലോ പിന്നണിയിലോ ചെയ്യുകയെന്നതാണ്. വിദ്യാ

ഭ്യാസം എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യം നിർവ്വഹിക്കണം.

1940-ലെ നിയമം വ്യവസായത്തിനുവേണ്ടി ഉല്ലാഭനശക്തിയെ സംഭരിക്കുവാൻ ചെൺകുട്ടികളടക്കം 10 ലക്ഷം യുവജനങ്ങളെ വിവിധരീതിയിലുള്ള സാങ്കേതിക പാഠശാലകളിലേക്കായി ഓരോ വർഷത്തിലും വിളിക്കുകയുണ്ടായി. നിയമം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുമ്പായി തന്നെ പരിശീലനത്തിനു സന്നദ്ധരായി 10 ലക്ഷം കുട്ടികൾ മുന്നോട്ടു വന്നുവെന്നതു ആവേശം ജനിപ്പിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. ഏതുതരത്തിലുള്ള പരിശീലനമാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഓരോരുത്തർക്കും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് വ്യാവസായിക വിഭാഗത്തിലും റയിൽവേ വിദ്യാലയങ്ങളിലും 15 വയസ്സുമുതൽ രണ്ടുവർഷക്കാലം പ്രവേശിക്കുവാനും സാമത്രിയം പ്രകടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ബിരുദനേടുവാനും സാധിക്കുന്നു. പരിശീലനം സൗജന്യമാണ്. പരിശീലനം നൽകുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആവശ്യമായ വസ്തുക്കളുടെ ചിലവടക്കം മുഴുവൻ ചിലവും ഗവൺമെന്റു വഹിക്കുന്നു. പരിശീലനത്തിന്റെ അവസാനം ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രത്യേകപ്രവൃത്തി ഓരോരുത്തരും നാലുവർഷം ചെയ്യണം. ഈ വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ അവരെ പട്ടാളസർവ്വീസിനെ വിളിക്കുവാൻ പാടില്ല.

യുവാക്കന്മാർക്ക് 16-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിശീലനം ഫാക്ടറിജോലിക്കു സന്നദ്ധരാകുവാൻ ഫാക്ടറിട്രെയിനിംഗ് വിദ്യാലയം 6 മാസക്കാലം നൽകും.

കുന്നു. വ്യാവസായികപരിശീലനം വിദ്യാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ദിവസം 7 മണിക്കൂർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതിൽ 5 മണിക്കൂർ അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിയവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും 2 മണിക്കൂർ സാധാരണ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പരിശീലനത്തിനിടയിൽ ചെയ്യുന്ന വേലയ്ക്കു ട്രെയിൻഡ് യൂണിയൻറെയിററ് അടിസ്ഥാനമാക്കി വേതനം നൽകുന്നു. അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ശമ്പളത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം ഗവണ്മെന്റിനും മൂന്നിലൊന്നു വിദ്യാലയത്തിനു വേണ്ടിയും മാറ്റിയശേഷം ബാക്കി ഹോക്കറർമാനിയായി നൽകുന്നു. പഴയ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലുള്ള മാറ്റങ്ങളോടൊപ്പം പുതിയ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനവും ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഡയക്ടർമാരുടെയും ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെയും നിയമനങ്ങളും നടക്കുന്നു.

8, 9, 10 എന്നീ ക്ലാസുകളിൽ നല്ലപോലെ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സന്നദ്ധരാക്കുവാനായി തുടർന്നു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു വർഷക്കാലത്തേക്കു യഥാർത്ഥം ചെയ്തവിന്റെ മൂന്നു ശതമാനം ഫീസുചുമത്തുന്നു. ആകെയുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ $\frac{2}{3}$ ഭാഗം വിഷയങ്ങളിൽ ഏറ്റവുമധികം മാർക്കുകളും മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ ഏകദേശം നല്ലരീതിയിലുള്ള മാർക്കുകൾ ലഭിക്കുകയും എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും പാസ്സാകുകയും ചെയ്യുന്ന വിദ്യാർത്ഥിനീ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗവണ്മെന്റ് സഹായിക്കുന്നു. പാസ്സാകുന്ന കുട്ടികൾക്കു ഫീസ്സ് കൊടുക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ല

കിൽ ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ ഫീസ് കറയ്ക്കുകയും മറ്റു സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുഴുവൻ സമയവും പാഠം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും 15 വയസ്സുമുതൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാം. വലിയ വ്യവസായത്തിന്റെറയോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെറയോ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന മന്ത്രിസഭയോടു ഉത്തരവാദിപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾ ബന്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സംഗീതം കല നടനം ശുശ്രൂഷ നിയമം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ വ്യവസായത്തിന്റെ വിവിധബ്രാഞ്ചുകളിലെന്നപോലെ പരിശീലനം നൽകുന്നു. ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലെപ്പോലെതന്നെയാണ് സെക്കണ്ടറി വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഫീസ് സമ്പ്രദായവും. സെക്കണ്ടറി വിദ്യാലയങ്ങളിലെ മൂന്നു ശതമാനത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ സർവകലാശാലയിൽ പോകുന്നു. ആവശ്യമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ശരിയായ സ്കോളർഷിപ്പു നൽകുന്നു. എന്നാൽ ഫീസ് വളരെ പരിമിതമാണ്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ മുപ്പതോളം പ്രധാനനഗരങ്ങളിൽ സർവകലാശാലകളുണ്ട്. എല്ലാ സർവകലാശാലയിലും റഷ്യൻഭാഷയിലല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നത്. തത്പശാസ്രുത്തിലും മനുഷ്യശാസ്രുത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ തത്സപതസ്രുശാസ്രുത്തിലും ഗവേഷണം നടത്തി പഠിച്ചു വളരുവാനായി വിദ്യാർത്ഥികൾ നാലും അഞ്ചും വർഷമെടുക്കുന്നു. മറ്റുള്ള ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ സർവകലാശാലാസ്റ്റാൻഡേർഡിൽതന്നെ ഡോക്ടർ ലൈൻ

എൻജിനീയറിങ്ങ്, സംഗീതം, നടനം, അദ്ധ്യാപനരീതി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനം നൽകുന്നു. വ്യവസായത്തിലെയും കാഷ്ചികകേന്ദ്രങ്ങളിലെയും തൊഴിലാളികൾക്കു ശാസ്ത്രത്തിലും പ്രായോഗികപ്രവർത്തനത്തിലും സർവ്വകലാശാലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നു.

എല്ലാ വിഭാഗത്തിലുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ഹോസ്റ്റൽസ്, വായനശാല, ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തിക്കുന്നതിൽ പരിശീലനം നേടുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിച്ചവരെയും സന്താനങ്ങളുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെയും സഹായിക്കുവാനായി പ്രത്യേകം ഹോസ്റ്റലുകളും, ബാലശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവാഹമുഖേന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രസവകാലാവധി നൽകുകയും ആ ഘട്ടത്തിലുള്ള പഠനം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ പ്രത്യേകസമയം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അതാതു കാലഘട്ടങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങൾ സോവിയറ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ, ചുരിത്രം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, മാർക്സിസ്റ്റ് രാജ്യശാസ്ത്രം എന്നിവ പഠിക്കണം. ശാസ്ത്രീയപഠനം പ്രായോഗികപഠനവുമായി എല്ലായ്പ്പോഴും കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രായോഗികപ്രവർത്തനത്തിൽ ധാരാളം പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന ഗ്രാഡുവെയ്റ്റ്കൾ വിദ്യാലയം വിട്ടുനോട്ടുകൂടി അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ജോലിസ്ഥലം തയ്യാറായി നില്ക്കുന്നു. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും

അംഗീകരിച്ച പ്രവർത്തനമാരെ ആവശ്യമാണ്.

യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് സോവിയറ്റിൽ 50 വയസ്സിൽ കുറഞ്ഞ പ്രായമുള്ളവർ, ഒഴിവുസമയം എന്തെങ്കിലും പഠിക്കാത്തവരുടെ സംഖ്യ വളരെ വിരളമായിരുന്നു. യുദ്ധാവസരത്തിൽ അതിനു പ്രത്യേക സമയമില്ല. ജനങ്ങൾ ജോലിചെയ്യുന്ന ഏതു സ്ഥാപനമായാലും അതിനു സ്വന്തം ക്ലബ്ബുകൾ ഉണ്ട്. അവിടെ അംഗങ്ങൾക്കു ക്ലാസുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുക എന്നതുതന്നെ ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഫാക്ടറി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള വർക്കർമാർക്കു കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ, എന്നിവിടെയുള്ള ഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുവാനുതകുന്ന ഒന്നാകുന്നു കേന്ദ്രങ്ങളാണ്.

രാഷ്ട്രയിലെ സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമല്ല മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെയും എണ്ണപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലക്ഷക്കണക്കിനു വിവർത്തനം ചെയ്തു അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. (യുദ്ധകാലത്ത് മഹാഭാരതവും തുളസീദാസ് രാമായണവും രാഷ്ട്രൻമാരുടെയടുത്തു താല്പര്യമുള്ളവയായിരുന്ന വസ്തുതകളാകാതെ മറന്നിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.) ഫിററ് ലർ ഭരണത്തിൽ രക്ഷയില്ലാതെ അമേരിക്കയിൽ വന്നു താമസിച്ച ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ജർമ്മൻ നോവലെഴുത്തുകാരൻ സന്ദർശിച്ച രാഷ്ട്രൻമാർക്കു തൊഴിലാളികൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അധികവും വായിച്ചിരുന്നതായും അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായും കാണപ്പെട്ടു. മോസ്കോയിൽ അദ്ധ്യാപികയായി ജോലി നോക്കിയിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരി

യായ ഡീനാ ലെവിൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സ്വന്തം വിദ്യാലയത്തിൽ ഒട്ടനവധി സ്റ്റുഡിയറ്റുകളുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡീനാ ലെവിൻ സ്റ്റാഫിലുള്ള രാജ്യൻ മെമ്പറന്മാരെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിച്ചു. രാജ്യാക്കാരൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരിയെ രാജ്യൻ ഭാഷയും പഠിപ്പിച്ചു. ആഴ്ച തോറും രാജ്യൻ അദ്ധ്യാപകർ അതാതാഴ്ചയിലെ രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യും. സ്റ്റാഫിലെ ഒരദ്ധ്യാപകൻ പാലകരെയും സ്ഥലം ശുചിയാക്കുന്നവരെയും ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. പാലകജോലി ചെയ്യുന്ന വരിൽ 50 വയസ്സുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ചുമർ പത്രത്തിൽ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുവാൻ വളരെ സമർത്ഥയാണെന്നു ലെവിൻ പറയുന്നു.

എല്ലാ ഫാക്ടറി ക്ലബ്ബുകളിലും ഏതു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചും പഠനം നല്ലവാനുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഏതു തൊഴിലാളിക്കും തന്റെ മനോഭാവമനുസരിച്ചു പഠിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നു. സമാധാനകാലങ്ങളിൽ വിവിധസാംസ്കാരിക വിഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നതാണ്. സംഗീതം, സാഹിത്യം, നടനം, ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. റെച്ചർച്ചയും നാട്യശൃംഗ്ലം ഇല്ലാത്ത ക്ലബ്ബുകൾ അവിടെ കാണുകയില്ല.

മുതിർന്നവരിൽ കൂടുതൽ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, തങ്ങൾ സാധാരണ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃ

ത്തി മാറി, മരൊരു പ്രവൃത്തിയിൽ ചേരണമെന്നാശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വൈകുന്നേരത്തെ ക്ലാസുകളിൽ പങ്കെടുത്തു പരിശീലനം നേടാം.

18. വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള ചെറുപ്പക്കാർക്ക് എല്ലാത്തരം പഠനവും നൽകുന്ന പയനിയർ ക്ലബ്ബുകളിലോ രാജധാനികളിലോ ചേർന്നു പഠിക്കാൻ അവരെ കലാപരമായും തന്ത്രപരമായും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഫാക്ടറികൾ, കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ, മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവകളോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി നടത്തുന്ന സോവിയറ്റു യൂണിയനിലെ സ്റ്റോർട്ട്സ് ക്ലബ്ബിൽ ധാരാളം അംഗങ്ങളുണ്ട്. കായികപരിശീലനം, നീന്തൽ, ഓട്ടം, ഫുട്ബാൾ, ടെന്നീസ് മുതലായ വിവിധവിനോദങ്ങളിൽ അവർ പങ്കെടുക്കാനും പരിശീലനം നേടാനും കഴിയും. ഈ ക്ലബ്ബുകളിൽ പയലററ്, പാരച്യൂട്ട് ഗ്രൈഡർ എന്നീ വിഭാഗത്തിലും പരിശീലനവും അറിവും സമ്പാദിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. യുദ്ധഘട്ടത്തിൽ ഈ പരിശീലനത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. സോവിയറ്റു യുവാക്കന്മാർ വ്യോമയാനത്തിൽ അത്യധികം ആകാംക്ഷയുള്ളവരും പഠിക്കുന്നതിൽ വളരെ ധൈര്യം ഉള്ളവരുമാണ്.

സോവിയറ്റു ജീവിതത്തിന്റെ മഹിമകളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവർ അവിസ്മരണീയമായ അവരുടെ മാതൃഭൂമി ക്ഷേമത്തിനുള്ള ത്യാഗത്തെ ഓർമ്മിരിക്കുവാൻ സാധ്യ

മല്ല. അവരുടെ വിജയം മാതൃഭൂമിയോടുള്ള അപാരമായ സ്നേഹത്തെയാണ് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ശത്രുവിന്റെ കയ്യാൽ മട്ട്നവും മരണവും വരിക്കേണ്ടിവന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ ഉല്ലാസനം മുഴുവൻ വിജയത്തിനുവേണ്ടി അവർ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. വിശ്വാസമാവസരത്തിലെ സുഖവും സൗകര്യവും വിജയത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചു. യുദ്ധാവസരത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അത് സുരക്ഷിതമായ ഭാവിക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു. ചുരുക്കപ്പേരയുടെ വിജയകരമായ കുതിച്ചുകയറ്റത്തോടുകൂടി യുദ്ധാനന്തര പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതിക്കുള്ള പ്ലാനും അവർ തയ്യാറാക്കി.

ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിൽ വിമുക്തമായ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും വീണ്ടും വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഒരേ സമയത്തു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ആക്രമണത്തിനിരയായ കുട്ടികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അവരുടെ ഭാവുകടമകൾ നിറവേറ്റുവാൻ അവരെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുകയും വേണം. എപ്പോഴും ബാലരിലാണ് ഭാവി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ബാലന്മാരും അമ്മമാരും

ഇരുപതു വർഷത്തിനു മുമ്പ് ഇളംപ്രായമായ സോവിയറ്റിനു സംഘടനാപരമായി വമ്പിച്ച ജോലികൾ ചെയ്തതീർക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. രാജ്യമാകെ വ്യവസായികരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യമേറിയ ചുമതലയായിരുന്നു ആദ്യ

ത്തേതു്. ജീവിതരീതി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള അടിത്തറയിടുന്നതിനു ഫാക്ടറികൾ, വർക്കുഷാപ്പുകൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും ഒന്നുപോലെ ആവശ്യമായിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റിന്റെ അടിയന്തിരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സ്ത്രീകൾ മുന്പോട്ടുവരികയാണുണ്ടായതു്. വിവാഹത്തിനുശേഷവും സ്ത്രീകൾ പ്രവർത്തനം തുടരണമെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സന്താനങ്ങളെ കിടത്തുവാനുള്ള സങ്കേതം വേണമെന്നു അനുഭവം കൊണ്ടു അവർക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. മാതാക്കളുടെയും സന്താനങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ വളരെവേഗത്തിലാണ് സ്ഥാപിച്ചുവന്നതു്. സമാധാനകാലത്തു് ഗർഭമായാൽ, സ്ത്രീ പ്രസവശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു പോകണം. സൗജന്യശുശ്രൂഷയാണ് അവിടെ ലഭിക്കുക. അമ്മയുടെയും സന്താനങ്ങളുടെയും ആരോഗ്യത്തെ എങ്ങിനെ നിലനിർത്തി ജീവിതം നയിക്കുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അവിടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

അമ്മ ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പത്തുദിവസങ്ങളിൽ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു ആരെയും അനുവദിക്കുകയില്ല. ഇവർ കിടക്കുന്ന മുറികളിൽ, പുറത്തുള്ള വരുമായി സംസാരിക്കുവാൻ ടെലിഫോണുകൾ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സംസാരിക്കുവാൻ സമ്മതം ലഭിക്കുകയില്ല. ബന്ധുക്കൾക്കും സ്റ്റേറ്റിതന്മാർക്കും കത്തുകൾ കൈമാറാൻ ചെയ്യുന്നതിനായി ദിവസവും രണ്ടു പ്രാവശ്യം വീട്ടിലേക്കു പോകാവുന്നതാണ്. ചാർജ്ജ് വഹിക്കുന്ന

നേഴ്സുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. സ്വീകരണമുറിയിൽ ഒരു ബോർഡു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ദിവസവും ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന കുട്ടികളുടെ പേര്, ജാതി, തൂക്കം, അമ്മയുടെ സ്ഥിതി എന്നിവ അതിൽ എഴുതിവെച്ചിരിക്കും.

കുട്ടിയെ പുറത്തെയ്ക്കുടുത്ത ഡോക്ടറും നേഴ്സും കുട്ടിയുടെ പിതാവിനെ നേരിട്ടുകണ്ടു കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിതി വിവരങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കും. പകർച്ചവ്യാധിയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിനാണ് ഈ മുൻകരുതലുകളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്. പ്രസവശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്ന മാതാവിന് ആ ഡിസ്കി ക്ലിൽ ജനിച്ച കുട്ടികളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് രൂപം ലഭിക്കുന്നതാണ്. മാതാവ് എത്രതന്നെ നിരുത്തരവാദിത്വമുള്ളവളായാലും ശരി, കുട്ടിയുടെ ജീവിതം പ്രാരംഭത്തിൽ തന്നെ സൽസഹായമുള്ളതായിരിക്കും. കുട്ടിയെ ആഴ്ചതോറും ശുശ്രൂഷാലയത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി പരിശോധിക്കണം. ബാലപരിചരണത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയ ഡോക്ടർമാർ തള്ളയ്ക്കു ജീവിതത്തിനാവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിവരുന്നു.

ബാലശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ സുഖക്കേടുണ്ടാകുന്ന കുട്ടിയെ പ്രത്യേകം ഒരു മുറിയിലേക്കു മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരേ പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾക്കു പ്രത്യേകം മുറികൾ നൽകുന്നു. ദിവസത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാരണം

വെളിച്ചവും ലഭിക്കുവാൻ കുട്ടിയെ മുറിയ്ക്കുവെളിയിൽ കെണ്ടുവരുന്നു. ഡാൻസിങ്ങുപോലുള്ള കലാപ്രകടനങ്ങൾ കാണുന്നതിനും സംഗീതം, പ്രസംഗം മുതലായവ കേൾക്കുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസാധിതന്മാർ വേണ്ട ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നു. മുതിർന്ന കുട്ടികൾക്കു കളങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിനോദശാലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. കായികവും ബുദ്ധിപരവുമായ വികാസത്തിനുള്ള സൗകര്യം അവർക്കുണ്ടാകുന്നു. ഒന്നിച്ചു സമ്മേളിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ സഹകരണമനോഭാവം നന്നായി നിഴലിക്കുന്നു.

വേനലുപോലത്തു് നഗരങ്ങളിൽനിന്നു് ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു് ശിശുസംരക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ മാറി സ്ഥാപിക്കുന്നു. രക്ഷകന്മാക്കുമാർക്കു് സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഗ്രാമങ്ങളിലെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ അധികസമയവും വെളിയിലാണു് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്. ശിശുസംരക്ഷണകേന്ദ്രത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചു് അമ്മമാരുടെ ഒരു കമ്മറിയും രൂപീകരിക്കുന്നു. ഈ കമ്മറിക്കു് കേന്ദ്രത്തിലെ അധികൃതന്മാരോടു് ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കും. മാതാക്കൾക്കു കൂടി പരിശീലനം നല്കുന്നതിനു് അതു് ഇടയാകുന്നു.

ആരോഗ്യവകുപ്പിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി കൂടുതലുകേന്ദ്രവും അതിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശിശുസംരക്ഷണാലയങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു. കാർഷികകേന്ദ്രത്തിലെ ഒരംഗത്തെ കേന്ദ്രം നടത്തുന്നതിനുള്ള പരിശീലനത്തിനായി നിയോഗിക്കുന്നു.

കൊത്തു കാലത്തു കർഷകകേന്ദ്രങ്ങളിലെ ശിശുസംരക്ഷണാലയത്തിൽ വളരെയധികം ജോലിയുണ്ടായിരിക്കും. മുലകുടിമാരാൽ കുട്ടികളെ അമ്മയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പ്രത്യേകം വാഹനങ്ങളുണ്ട്.

മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ 3 വയസ്സു മുതൽ വിദ്യാലയത്തിൽ പോകുന്ന പ്രായംവരെ കുട്ടികളെ കിണ്ടർഗാർട്ടനു (ശിശുവിദ്യാലയം) കളിലേക്കയക്കാം. ആറുവയസ്സുവരെ കുട്ടികൾക്കു പ്രത്യേക പഠനം നൽകുന്നില്ല. അംഗീകരിച്ച അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സാഹചര്യത്തിൽ സ്വഭാവരൂപീകരണം സിലിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്സിൽ എവിടെയും ചെറുകുട്ടികളെ വളർത്തുവാനുള്ള സുരക്ഷിതമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കും മാതാക്കൾക്കും റയിൽവേസ്റ്റേഷനുകളിൽ പ്രത്യേകം മുറികളുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടത്ര കളിക്കോപ്പു തുടങ്ങിയ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് വണ്ടി വരുന്നതുവരെ തള്ളയ്ക്ക് കസേരയിലോ മറ്റോ ഇരുന്നാശ്വസിക്കാൻ കഴിയും. ആ മുറിയിൽ പ്രാഥമികശുശ്രൂഷയ്ക്കു വേണ്ട സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും.

നഗരത്തിലെ മാക്കറുകളിലും സ്റ്റോറുകളിലും കുട്ടികളെ കിടത്തുന്നതിനുള്ള മുറികൾ ഉണ്ട്. മാക്കറിൽ ചെന്നതിനുശേഷം പല കടകളിലേക്കു പോകേണ്ട തള്ളയ്ക്ക് ക്ലേശിക്കേണ്ടതില്ല. സൈപരസഞ്ചാരത്തിനായി പോകുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്ക് പാർക്കുകളിലും മറ്റു കളിസ്ഥലങ്ങളിലും കുട്ടികളെ വിനോദിപ്പിക്കുവാൻ സാധി

ക്കും. കുട്ടികൾക്ക് ടെന്നീസ് കളിക്കുകയോ പൊയ്ക്കയിൽ നീന്തിക്കളിക്കുകയോ ചെയ്യും.

എല്ലാ ചാഹനങ്ങളിലുമുള്ള മുൻസീറുകൾ വൃദ്ധന്മാർക്കും, ഗുളിണികൾക്കും ചെറുകുട്ടികൾക്കും തള്ളമാർക്കും വേണ്ടി എപ്പോഴും റിസർവ് ചെയ്തിരിക്കും.

എല്ലാത്തരത്തിലും പുരോഗമിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് ററിൽ വേലസമയം കൂട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുതിയ സ്വഭാവം

കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനിടയിൽ, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിനണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ തികച്ചും മാതൃകാപരങ്ങളാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മുമ്പുള്ള ശിശുക്കളുടെ ജീവിതരീതി ഉയർന്നതിനു വേണ്ടി കിണ്ടർഗാർട്ടൻ വിദ്യാലയങ്ങൾ, കളിസ്ഥലങ്ങൾ ശിശുക്കൾക്കുള്ള വീടുകൾ എന്നിവ രാജ്യത്തിന്റെ നാഭാഗങ്ങളിലും ആദ്യമായിത്തന്നെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. നവംബർ വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പ്, ജീവിതരീതിയെ ഉയർന്നതിനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തൊഴിലാളികളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ആകെ പതിനഞ്ച് കിണ്ടർഗാർട്ടൻ വിദ്യാലയങ്ങൾ മാത്രമേ അന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ധനികന്മാർ അവതിലധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നിബ്ബന്ധവും സൗജന്യവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി 33 ശതമാനത്തിൽനിന്ന് ആറു ശതമാനമായി വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1914-മുതൽ 1915-വരെ സെക്കണ്ടറിവിദ്യാലയങ്ങൾ 105524—ം വിദ്യാർത്ഥികൾ 7896200—ം ആയിരുന്നു. 1938—39 ലെ കണക്കനുസരിച്ച് വിദ്യാലയങ്ങൾ 171579-ം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം 31517400 ആയി വർദ്ധിച്ചു. നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കിയപ്പോൾ വർഷംതോഴം 30-മുതൽ 40-ലക്ഷംവരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1915-മുതൽ 1939-വരെ ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടര പ്രാവശ്യത്തിലധികം വർഷങ്ങളെപ്പറ്റി എന്ന് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. വടക്കും കിഴക്കുമുള്ള ടജിക്ക്, ഉരസ്വെക്ക്, യാക്കട്സ്ക്ക്, നാൻസിസ് ആദിയായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനതയും വിപ്ലവത്തിനു മുൻപ് തികച്ചും നിരക്ഷരരായിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ വളർച്ചയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാകുന്നത്. രഷ്യയിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിനു എഴുത്തുഭാഷപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ വിഭാഗത്തിനിടയിൽ ഇന്നു സാമ്പ്രതികമായ രീതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

തൊഴിൽ പരിശീലനം

പഴയ വിദ്യാഭ്യാസരീതിതന്നെ രഷ്യയിൽ പാടെ മാറിയിരിക്കുകയാണ്. പുസ്തകപരിജ്ഞാനം മാത്രമല്ല, പ്രായോഗികപ്രവർത്തനത്തിൽ കൂടിയാണ് വിദ്യാഭ്യാസരീതി തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കുട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും വലിയ പരിവർത്തനം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിപ്ലവത്തിനു മുൻപ് തൊഴിൽപരിശീലനവിദ്യാ

ലയത്തിന്റെ വളർച്ച മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. 1915-ൽ 35800 വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള 295 വിദ്യാലയങ്ങൾ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വ്യവസായത്തിന്റെയും കൂട്ടുകൃഷിയുടെയും പുരോഗതിക്ക് തൊഴിൽപരിശീലനം സിലിച്ചു ആളുകളുടെ ആവശ്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1939-ൽ 951900 വിദ്യാർത്ഥികളുള്ള 2732 വിദ്യാലയങ്ങൾ രാഷ്ട്രയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പ് ഉപരിവിദ്യാലയങ്ങൾ പ്രധാനമായി മോസ്കോ, സെൻ പീറ്റേർസ് ബർഗ് തുടങ്ങിയ നാലോ അഞ്ചോ പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കോക്കസസ്സ്, മദ്ധ്യേഷ്യാ കിഴക്കൻ സൈബീരിയാ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഉപരിവിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ വിദ്യാലയങ്ങളുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും എണ്ണം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ ആറിരട്ടി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളിൽ ഒന്ന് ബാലന്മാർക്കും വയോജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള വിവിധരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വിപുലമായ പ്രവർത്തനമാണ്. രാജ്യമൊട്ടാകെ കുട്ടികളുടെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളും യുവപയനിയർ വിഭാഗത്തിന്റെ ഗൃഹങ്ങളും ഉണ്ട്. നിരവധി നഗരങ്ങളിൽ ബാലന്മാരുടെ തീയേറ്ററുകളും സിനിമാശാലകളും കാണാം. വയോജനങ്ങൾക്കുള്ള വിദ്യാലയസ്ഥാപനങ്ങൾ വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ പതിനടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വിപ്ലവത്തിനുമുമ്പ് പൊതു

നവംബർ 1914-ൽ 12500 ഉണ്ടായിരുന്നതു 1939 ഒക്ടോബറിൽ 86266 ആയി വർദ്ധിച്ചു. വായനശാലകളുടെ എണ്ണം രണ്ടു മുതൽ മൂന്നിരട്ടിയായി പെരുകി. 1917-നുമുമ്പ് ശരിയായി നടത്തിയിരുന്നു. ഒരു ക്ലബ്ബുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1939-ൽ ക്ലബ്ബുകളും സാംസ്കാരികകേന്ദ്രങ്ങളും, ഗ്രാമീണവായനശാലകളും മറ്റു വല്ലാജ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും എല്ലാംകൂടി 111288 എണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗവും ഗ്രാമങ്ങളിലായിരുന്നു. റഷ്യയിലെ അധ്യാപകർ പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദങ്ങൾക്ക് തികച്ചും പാത്രീഭൂതരാണ്. അവർക്ക് സ്വന്തമായി സാനിട്ടോറിയവും വിശ്രമമന്ദിരങ്ങളുമുണ്ട്.

ജനകീയാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിപ്പോരുന്നതെന്നു യുദ്ധം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ചുരുക്കപ്പടയുടെ മനക്കരുത്തും ധൈര്യവും ലോകത്തെ വിസ്തരിപ്പിച്ചു. ചുരുക്കപ്പേനയിൽ 18-മുതൽ 35 വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ളവർ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് യുദ്ധകാലത്തുപോലും പല പുതിയ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. ആൺകുട്ടികളെ കാർഷികവും വിദ്യാർത്ഥകുതിപരമായ തന്ത്രവും സൈക്കിളറിസ്ട്രിക്റ്റുകളിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു. ഗൃഹസംരക്ഷണവും കായികസംസ്കാരവും, വിദേശഭാഷകളും പെൺകുട്ടികളും പഠിപ്പിച്ചുപോരുന്നു.

ചെമ്പട

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ഇന്ത്യ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ആയുധം ആക്രമണാത്മകമാണെന്നു കേൾക്കുന്നതിനോടുകൂടി രഷ്യൻസേനയുടെ അതുല്യമായ ധീരത, വിചലിതമല്ലാത്ത സമരവൈദഗ്ദ്ധ്യം എന്നിവയെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ഇന്ത്യാക്കാരനും സാധ്യമല്ല. (1945 ഫെബ്രുവരി 23-ാം നമ്പർ സരോജിനിദേവിയുടെ പ്രസംഗം "രഷ്യയിൽ പരാക്രമമുള്ള വക്ത്രവും ഇല്ലാത്തവർഗ്ഗവും എന്നു വ്യത്യാസമില്ല. അതുതകരമായ സമരവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരു സേനയെ രഷ്യയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതെന്നു രഷ്യക്കാർക്ക് നല്ല ചണ്ണ അറിയാം. ഹിറ്റ്ലറുടെ ജർമ്മനിയെ തകർക്കുന്നതോടുകൂടി യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് എനിക്കു ചുവപ്പുസേനയ്ക്കുണ്ടായ ഉദ്ദേശ്യം. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യപ്രഭുത്വത്തെയും മറ്റു സാമ്രാജ്യപ്രഭുത്വങ്ങളെയും ഭൂമിയിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യേണ്ട കടമകൂടി ചുവപ്പുസേനയ്ക്കുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷുകർ മാനവസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മട്ടിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അവരെ വെറുക്കുന്നത്." (ചുവപ്പുസേനയുടെ 27-ാം വാർഷികദിനത്തിൽ മഹാരാഷ്ട്രകോൺഗ്രസ്സ് കമ്മററി പ്രസിഡണ്ട് മി. എം. വൈ. ഗാഡ് ഹിൽ ബോമ്പെയിൽ വെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗം.)

1945 ടുസെപ്റ്റംബർ 27-ാം തീയതിയാണ് കീഴടക്കിയ ഉടമ്പടിയിൽ ജാപ്പനീസുകൾ ഒപ്പുവെച്ചതെങ്കിൽ

ലും ജാപ്പ് ഫാഷിസത്തിനെതിരായി ചെമ്പടയുടെ തളിക്കേരം ആരംഭിച്ചാരുദിവസം കഴിയുന്നതോടുകൂടി അന്നെ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ലോകം കീഴടക്കുവാൻ ജൈത്രയാത്ര ആരംഭിച്ച ഹിറ്റ്ലർ ഫാഷിസം സോവിയറ്റിനോടു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ജനകീയസേനയുടെ ചുട്ട പ്രഹരങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. ആരംഭിച്ച റിൻമാറ്റത്തിനുശേഷം ചുരുപ്പ പട തിരിഞ്ഞടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1941 നവംബറിൽ ആരംഭിച്ച പ്രത്യാക്രമണം ചരിത്രം നിർമ്മിച്ച പല ഘട്ടങ്ങളെയും തരണംചെയ്തു ഹിറ്റ്ലറിസത്തിന്റെ ചുടലക്കളം വരെ തുടന്നു. 1945 മെയ് 1-ാംതീയതി ചുരുപ്പ സേന ഹിറ്റ്ലറുടെ പാർളിമെന്റ് മന്ദിരത്തിന്മേൽ രക്തപതാക പറുപ്പിച്ചു. മെയ് 7-ാംതീയതി ഹിറ്റ്ലറുടെ പട്ടാളമേധാവിത്വം സഖ്യശക്തികൾക്കു കീഴടങ്ങി. ഫാഷിസ്താക്രമണം അവസാനിച്ചില്ല. പൂർവ്വദേശത്തിലെ ജാപ്പ് ഫാഷിസം ഏഷ്യയിലെ ജനതയെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സഖ്യശക്തികളുടെ ജീലായി 26-ാംതീയതിയിലെ കീഴടക്കുവ്യവസ്ഥകൾ ജാപ്പ് മേധാവികൾ തിരസ്കരിച്ചു. യുദ്ധഭയങ്കരതയിൽ ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന നരകയാതനകളുടെ കാലദൈർഘ്യം കുറയ്ക്കുവാനും ഒന്നിലധികം വർഷങ്ങളായി പട്ടാളസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പടയാളികൾക്കു വളരെവേഗത്തിൽ ജനദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുവാൻ അവസരം നല്കേണ്ടതിനു ചെമ്പട ആഗസ്റ്റ് 9-ാംതീയതി ജപ്പാനെതിരായി ആക്രമണം ആരംഭിച്ചു.

മണ്ണുറിയായിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

സോവിയറ്റ് വിദേശകാര്യമന്ത്രി മെളോട്ടോവ് ആഗസ്റ്റ് 8-ാംതീയതി യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:— സമാധാനത്തെ കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുവാനും ആളുകളെ കൂടുതൽ ത്യാഗങ്ങളിൽനിന്നും ദുരിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാനും, നിരുപാധികമായി കീഴടങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കാതെയാൽ ജർമ്മനിക്കു നേരിട്ട വിപത്തുകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ ജാപ്പ് ജനതയ്ക്ക് അവസരം നല്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഇതാണെന്നു സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെൻറ് വിചാരിക്കുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ പരിഗണനകളെ മുൻനിർത്തി സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെൻറ് നാളെ (ആഗസ്റ്റ് 9-) മുതൽ ജപ്പാനോടു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുറേതങ്ങൾ പട്ടാളമെന്നറിയപ്പെടുന്ന ജപ്പാന്റെ സൈനികശക്തിയുടെ ഏടയത്തിലേക്കു ചുരുപ്പുപട തോക്കു മൂണ്ടി. ജാപ്പ് പട്ടാളമേധാവികൾക്കു അതിനെ നേരിടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നാലുദിവസംകൊണ്ടു ചുരുപ്പു പട 200 നാഴിക ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു. ഒരട്ടർ മംഗോളിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻസേനയും ചൈനയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പടയാളികളും ചെമ്പടയോടൊപ്പം മാച്ച് ചെയ്തു. സഖാലിൻ ദ്വീപിലും കൊറിയായിലുമുള്ള ജാപ്പാണികളുടെ പ്രദേശങ്ങളിലും ചെമ്പട ഇറങ്ങി. ജാപ്പ് ചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പട്ടാളമേധാവികൾ പല ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സോവിയറ്റ് ഗവണ്മെന്റ് 'മോസ്കോ റേഡിയോ മുഖാന്തിരം നില വ്യക്തമാക്കി. "നിരുപാധികമായ കീഴടങ്ങൽ" നിരുപാധികമായ

കീഴടങ്ങലാണ്; സാധ്യശക്തികൾ യൂറോപ്പിൽ നിന്ന് ഹിറാൾഡറിസത്തെ തുടച്ചുനീക്കിയതുപോലെ അതിന്റെ ഏഷ്യൻ പതിപ്പായ ജാപ്പ് അക്രമികളേയും തുടച്ചുനീക്കും." ചുരുക്കപ്പട്ടമോചിപ്പിച്ച മണ്ണുറിയായിലും കൊറിയായിലും സ്വതന്ത്രജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ ഉയർന്നുവരുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്.

ഫാഷിസത്തിൽനിന്ന് യൂറോപ്പിനേയും ഏഷ്യയേയും മോചിപ്പിക്കുന്നതിൽ ചെമ്പട കഴിവറ്റ സഹായവും ശ്രദ്ധയും ചെയ്യേ. മർദ്ദനത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായ ജനത ചുരുക്കപ്പട്ടമേനയെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് നേട്ടങ്ങളിൽ ചെമ്പടയുടെ സൃഷ്ടിയാണ് മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നത്. ചെമ്പടയിൽ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച യുവാക്കൾ വെടിയുണ്ടയുടെ മുമ്പിൽ തലകനിക്കുന്നവരല്ല. പഴകി ജീർണ്ണിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളെ എത്രക്കുന്നതാണ് ചെമ്പടയുടെ ലക്ഷ്യം.

ഭാവിയിലെ ഭയരഹിതമായി നേരിടുന്നതിനു ചെമ്പടയ്ക്കു ഒട്ടും ധൈര്യമുണ്ടാവില്ല. ചുരുക്കപ്പട്ടമേന യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒരു ശക്തിമാത്രമല്ല; അത് സാംസ്കാരികശക്തി കൂടിയാണ്.

ഉല്ലാസശക്തിയെ, സാമ്പത്തികവളമുള്ള പിൽബലം നൽകുക, മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുക, എന്നിതെല്ലാം ചെമ്പടയുടെ സാംസ്കാരികവിപ്ലവത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളാണ്. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുള്ള രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ചെമ്പടയാണ്. ചുരുക്കപ്പട്ടമേന ശക്തിസംസ്കാരത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവും ജന

ങ്ങളുടെ രക്ഷകന്മാരുമാണ്.

ജനനം:- സോവിയറ്റ് ഭരണത്തെ നശിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം രാഷ്ട്രയെ ജർമ്മനിയോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനും, ജർമ്മൻ മുതലാളിമാരുടെയും ജനീമാരുടെയും അടിമകളാക്കി രാഷ്ട്രാക്കാരുടെ വിഭവങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കുവാനും ഉള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി 1918-ൽ ജർമ്മൻ സൈന്യം സോവിയറ്റ് റിനെ ആക്രമിച്ചു. ഇളംപൈതലായ ചുങ്കപ്പന്തേന ആ പരിപാടിയെ തകർത്തു കളഞ്ഞു. സ്കോപ്, നാർവ്വെ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുവാനായി ജർമ്മൻ ആക്രമണ സേന സമീപിച്ചപ്പോൾ, 1918 ഫെബ്രുവരി 23-ാം തീയതി ചെമ്പട പ്രയാകരണം നടത്തി ശത്രുക്കളെ പരാജിതരാക്കി. ജർമ്മൻ പടയ്ക്കു പററിയ ഈ പരാജയദിനമാണ് ചെമ്പടയുടെ ജന്മദിനം.

എതിരാളികളായ കൊള്ളക്കാരുടെ പീരങ്കിയുടെ മുഖിൽ രാഷ്ട്രജനതയുടെ ധീരവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും നിറഞ്ഞ വീരോചിതസമരം അന്നത്തെ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിൽ സോവിയറ്റ് റിനെ രക്ഷിച്ചു. 1921-ൽ ചുങ്കപ്പന്തേന ശത്രുക്കളെ നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുത്തി. 1945 ഫെബ്രുവരി 23-ാം തീയതിയോടുകൂടി 27 വയസ്സു തികഞ്ഞ ചെമ്പട 28-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചു. സാമ്രാജ്യനായകനായ ചർച്ചിൽ 1943 അവസാനത്തിൽ സ്റ്റാലിൻ രത്നഖചിതമായ വാൾ സമ്മാനിക്കുവാനും, റൂസ് വെൽറ്റ് ടെഹറാനിലേക്കു പറക്കുവാനും കാരണമായതു ചുങ്കപ്പന്തേനയുടെ അജയ്യമായ ശക്തികൊണ്ടാണ്. സോവിയറ്റ് വ്യവസായവും കൂട്ടുകഴിസമ്പ്രദായവുമാണ് ചെ

വടയ്ക്കു ആവശ്യമായ ശക്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

ഹിറ്റ്ലർ രാക്ഷസനെ തടുത്തുനിർത്തുന്നു:- സോവിയറ്റ് ജർമ്മൻ യുദ്ധാരംഭത്തിനുശേഷം ശത്രുക്കളുടെ വിമാനങ്ങളും ടാങ്കുകളും സൈന്യവും എണ്ണത്തിൽ സോവിയറ്റ് റിനെക്കാൾ അധികമുണ്ടായിരുന്നു. 1941 അവസാനം ശത്രു മോസ്കോ നഗരത്തിനടുക്കൽ എത്തി. ജർമ്മൻസേന മോസ്കോ പിടിക്കുമെന്നു ഇന്നത്തെ സോവിയറ്റ് അന്ധ വികളിൽ ഭയം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശത്രുവിന്റെ തള്ളിക്കയറ്റമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും 1941 നവംബർ 7-ാം തീയതി റെഡ് സ്പ്രിംഗിൽ വെച്ചു ചുരുക്കപ്പെട്ട പരേഡ് നടത്തി, രാജ്യൻ വിപ്ലവവാദികളിനും കൊണ്ടാടി. ജർമ്മൻസേനയെ നിശ്ശേഷം കൊന്നൊടുക്കുവാൻ ചുരുക്കപ്പെട്ട സ: സ്റ്റാലിൻ നിശ്ചേഷ്ടനായി. നിശ്ചേഷ്ടം അക്ഷരപ്രതി പാലിക്കപ്പെട്ടു.

1941 ഡിസംബറിൽ മോസ്കോ, ടുല, കലിനിൻ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ വെച്ചു ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ചെമ്പട പ്രയോക്രമണം നടത്തി.

മോസ്കോ സംരക്ഷണം:- 1941 ജൂലായ് മാസത്തിൽ മോസ്കോ ആദ്യത്തെ ആകാശക്രമണത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായി. മോസ്കോയിലെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ നല്ല സന്താനങ്ങളെ സമരാനുഭവവാൻ മുന്നണിയിലേക്കയച്ചു. ശത്രുവിനെതിരായി വെടിയുണ്ടകളൊഴിക്കേണ്ടുന്നതിനു തേക്കുകൾ പടനായകന്റെ ആജ്ഞകളെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവു പകലും ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞ പടയാളികളുടെ കണ്ണുകൾ ആകാശത്തിലേക്കു നിന്നിമേ

ഷമായി നോക്കിനിന്നുപോയി. ജമ്നൻകാർ ധാന്യപ്പുര
 കൾക്കു ബോധ്യെറിഞ്ഞു. റെയിലുകൾ നശിപ്പിച്ചു.
 ആക്രമിച്ചു പിടിച്ചുടക്കുന്ന ഓരോ ഇഞ്ചു സ്ഥലത്തുമുള്ള
 ജനങ്ങൾ രക്തത്തിൽ കുളിച്ചു മരിച്ചു. മോസ്കോ നഗ
 രം നശിപ്പിച്ചു ചാവുലാക്കുവാൻ അവരുടെ കഴിവുകളെ
 ല്ലാം ഉപയോഗിച്ചു. ഒക്ടോബറിൽ മുഴുവൻ പടശക്തി
 യും ജമ്നൻകാർ മോസ്കോയിലേക്കു കേന്ദ്രീകരിച്ചു. തല
 സ്ഥാനനഗരത്തിന്റെ 200-ഓ, 150-ഓ, 90-ഓ, കിലോ
 മീറ്റർ വരെ സമീപിച്ചു സമരം നടത്തി. താല്ക്കാലിക
 മായി തലസ്ഥാനം ക്യൂബിഷേവിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ഒരു
 നിമിഷത്തിനിടയിൽ മോസ്കോ കീഴടങ്ങാൻപോകുന്നതു
 കൊണ്ടല്ല അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ഒക്ടോബർ 13-ാം തീയതി
 മോസ്കോ പാർട്ടി സംഘടനയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രതി
 നിധിസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി. തൊഴിലാളികളുടെ
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ബ്രിഗേഡുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഡിസ്സി
 ക്റ്റ് കമ്മറികൾക്കു നിർദ്ദേശം നല്കി. 13-ഓ, 14-ഓ, തിയ
 തികളിൽ ഡിസ്സിക്റ്റ് പാർട്ടി ആഫീസുകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
 ബ്രിഗേഡുകളിൽ ചേരുവാൻ സന്നദ്ധരായിവന്ന ജനങ്ങ
 ളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ട സന്താനങ്ങളെ
 പോലും ഉപേക്ഷിച്ച് തലസ്ഥാനനഗരത്തെ സംരക്ഷി
 ക്കുവാൻ സ്രീപുരുഷഭേദംകൂടാതെ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂട്ടി.
 ഇരുന്തുപേരെ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ആയിരക്കണക്കി
 നു ബ്രിഗേഡിൽ ചേരുവാൻ ജനത മുന്നോട്ടുവന്നു. മൂന്നു
 ദിവസം കഴിഞ്ഞു ഈ ബ്രിഗേഡുകളെ ബറ്റാലിയനുകളായി
 സംഘടിപ്പിച്ചു. മിലിട്ടറി സ്കൂളിൽനിന്നും, ബാറ്റ

ക്ലിപ്തനിന്നും പരിശീലനം നൽകിയതിനുശേഷം, ബ്രിഗേഡുകൾ രജിമെന്റുകളാക്കി സംഘടിപ്പിച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തിനകം രജിമെന്റുകളെ ഡിവിഷനുകളാക്കി മാറ്റി. ഇതിൽ 50 ശതമാനംപേർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലോ, യങ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലീഗിലോ മെമ്പറന്മാരാണ്. ഈ ഡിവിഷനുകളെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഡിവിഷനുകളാക്കി തിരിച്ചു. എല്ലാ ഡിവിഷനുകളേയും ഒന്നായി മുന്നണിയിലേക്കയച്ചില്ല. തലസ്ഥാനനഗരത്തിനു പുറത്ത്, ശത്രുക്കളെ നേരിടുവാൻ കുറച്ചു ഡിവിഷനുകളെ പിന്നിൽ അണിനിരത്തി. മറ്റു ജനങ്ങളെ വാളന്റിയർമാരായി സംഘടിപ്പിച്ചു. ജർമ്മൻ ആക്രമണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരെ നേരിടുവാനായി ചെമ്പടയുടെ പുതിയ യൂണിറ്റുകൾ വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ മോസ്കോയുടെ പടിവാതികലൈത്തിയ അവസരത്തിൽ മോസ്കോയിലെ പടയാളികളും ജനങ്ങളും മുഴുവൻ ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു ഡിസംബർ 5-ാം തീയതി ശത്രുക്കളെ പ്രത്യാക്രമിച്ചു. സ്റ്റേറ്റ് ഡിഫൻസ് കമ്മിറ്റിയുടെ നേതാവായ സ്റ്റാലിൻ തന്നെ ജനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. സോവിയറ്റ് റിൻമെന്റ് മഹത്വമേറിയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നവംബർ 6, 7, എന്നീ തീയതികളിൽ മോസ്കോയിൽ യോഗം ചേർന്ന്, സൈനികപരേഡ് നടത്തി. യോഗത്തിലും പരേഡിലും സ്റ്റാലിൻ പ്രസംഗിച്ചു. ഈ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ജർമ്മൻകാർ മോസ്കോയുടെ ഗെയിറ്റിൽ നിന്നിരുന്നു. രാവു പകലും ശത്രുക്കൾ ആകാശക്രമണം നടത്തി. ലക്ഷക്കണക്കിനു മോസ്കോനിവാസികൾ തങ്ങളു

ടെ രക്തംകൊണ്ടു കോട്ട നിർമ്മിച്ചു. തണുപ്പും ചൂടും സഹിച്ചു വളിയിലും മണലിലും നിന്നു സമരം ചെയ്തു. ഒരേ വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ വളരെ ദിനരാത്രങ്ങൾ പടപൊരുതി. ഭയങ്കരമായ തണുപ്പിലും കല്ലുരി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നഗരം പട്ടാളക്യാമ്പായി മാറിയിരുന്നു. രാത്രി മുഴുവൻ ജനങ്ങൾ ഫാക്ടറികളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പകൽ രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർ മാത്രം ഉറങ്ങാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വ്യവസായശാലകൾ റൂല്ലാം മോസ്കോ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. ആകാശക്രമണസമയത്തു വിദ്യാർത്ഥികൾ ഏ. ആർ. പി. പ്രവർത്തനം നടത്തി. ബാലികാബാലന്മാരും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. മുന്നണിയും പിന്നണിയും ഉറച്ച ഐക്യത്തോടുകൂടി ശത്രുസൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി. ഡിസംബർ 5-ാംതീയതി റിസർവ് സേനകളെല്ലാം മോസ്കോയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. ശത്രുക്കളെ കടന്നാക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉരുകിയൊഴുകുന്ന മഞ്ഞിൻകട്ടകളിൽ കൂടിയാണ് പ്രത്യാക്രമണം നടത്തിയത്. മോസ്കോ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രേമത്തിന്റെയും വീരോചിതസമരത്തിന്റെയും രക്തസാക്ഷിയാണ്—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരാധനാ ക്ഷേത്രമാണ്—അക്രമികളുടെ ശവക്കുഴിയാണ്.

1941 ജൂൺ മുതൽ നവംബർ വരെ ചെമ്പട സൂക്ഷകതമായിരുന്നു. മിന്നൽയുദ്ധത്തെ പൊളിക്കാൻള്ള തന്ത്രത്തോടുകൂടി ആദ്യം പടയാളികൾ പിന്മാറി. യുദ്ധം ദീർഘിക്കുന്നതോടൊപ്പം ചെമ്പട കഷ്ടതയിലാണ്ടിടും, അതിന്റെ ശക്തി പെരുകിവന്നു. ചെമ്പട കൂലിപ്പട്ടാ

ഉമായിരുന്നില്ല. മാതൃഭൂമിസേവനത്തിനുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ സേനയായിരുന്നു അത്.

സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ്:— ലോകചരിത്രത്തിൽ വിസ്തൃതം കൊള്ളിച്ച ഒരേയൊരു യുദ്ധമായിരുന്നു സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് സമരം. മദ്ധ്യയൂറോപ്പിലെ മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പത്തു വർഷക്കാലമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നാസിസവും, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടുകൂടി 25 വർഷക്കാലം വളർന്നുവന്ന സോവിയറ്റ് സമുദായവും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനമായിരുന്നു അത്. ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർവീതം രണ്ടു മാസം ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും ഘോരസമരം നടന്നു. 1942 നവംബർ 19-ാംതീയതി നാസികൾക്കെതിരായി പ്രത്യക്രമണം ആരംഭിച്ചു. ശത്രുവിന്റെ 22 ഡിവിഷൻ സേനകളെ വളഞ്ഞു. ആക്രമണം നശിപ്പിക്കത്തക്കവിധം സംഹാരം നടത്തി. ജാപ്പ് ആക്രമണത്തിന്റെ കരിനിഴൽ ബാധിച്ച ഇന്ത്യൻ ജനതയ്ക്ക് നവംബർ 19-ാംതീയതി സ്മരണീയദിനമാണ്. ഇന്ത്യയെ ആക്രമിക്കുവാൻ കരുക്കളെ സന്നദ്ധമാക്കിയ ജാപ്പ് ഫാസിസത്തിന്റെ പരിപാടികൾക്കു വിഘ്നംവരുത്തിയത് ഈ ദിനമായിരുന്നു.

ചുങ്കപ്പുഴയുടെ സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് വിജയം സോവിയറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ഏതനാദ്ധ്യായം കുറിച്ചു. ആദ്യത്തെ തിരിച്ചടി തുടച്ചുയായ വിജയത്തിന്റെ നാദിയായിരുന്നു. രണ്ടുമാസത്തെ കടന്നാക്രമണത്തിന്റെ ഫലമായി 1943 ജനുവരി 25-ാംതീയതി നാസിപട്ടാളത്തിന്റെ 102 ഡിവിഷനുകളെ നാമാവശേഷമാക്കുകയും രണ്ടു

ലക്ഷ്യംപേരെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയുകൊണ്ട് വിടിക്കുകയും, ശത്രുവിന്റെ ഭയംകൊണ്ട് യുദ്ധക്കോപ്പുകൾ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ലെനിൻഗ്രാഡ് തിരിച്ചുപിടിക്കുവാനുള്ള അടിത്തറയിട്ടു. 1944 ജനുവരിയിൽ ലെനിൻഗ്രാഡിൽ നിന്ന് ജർമ്മന്മാരെ ഓടിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തി. സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടി ചുരുക്കസേനയുടെ വിജയസുഭിന്നമായി. വർസനിൽനിന്നും മാർക്കോവിൽനിന്നും ലെനിൻഗ്രാഡിൽനിന്നും ജർമ്മൻപടയ്ക്കു ചുട്ട പ്രഹരങ്ങൾ ലഭിക്കുകയാൽ പിന്നാറ്റോളിവനും. ഇതുപിന്നാറ്റോളിവനും ചുരുക്കസേനയുടെ ശക്തികൊണ്ടല്ല, ജർമ്മന്മാരുടെ തന്ത്രമാണെന്നും മുൻകൂട്ടി പ്ലാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെന്നും അമേരിക്കയിലേയും ബ്രിട്ടനിലേയും വിഷി ഏജണ്ടന്മാരും അവരുടെ പത്രങ്ങളും പ്രലപിച്ചു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫാഷിസ്റ്റ് ജർമ്മനിയും അതിന്റെ കട്ടാളന്മാരും ആഭ്യന്തരമായും സാമ്പദേശീയമായും ക്ഷയിച്ചുവരികയായിരുന്നു.

റഷ്യയിലെ തൊഴിലാളികളും കൂട്ടുകൃഷിക്കാരും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന സോവിയറ്റ് ഭരണത്തിന്റെ അടിത്തറയിന്മേലാണ് ചുരുക്കസേനയുടെ ശക്തി കെട്ടിപ്പടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

ചുരുക്കസേന ജനഭൂമിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും മനോഹാരിതയേയും നിലനിർത്തുവാൻ യുദ്ധംചെയ്യുന്നു. സോവിയറ്റിലെ 19 കോടി ജനങ്ങളുടെ യുദ്ധലക്ഷ്യവും ഇതാണ്. ജനകീയയുദ്ധം വിജയിപ്പിക്കുവാൻ ഉല്ലാസം ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന പിന്നണിയാണ് അവിടെ ഉള്ള

തു്. എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളും യുദ്ധഘണ്ടിലേക്കു സംഭാവന ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ദേശീയവിഭാഗങ്ങളും സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക് ചുവടുപുറത്തുനിന്നു ഏകീകരിക്കുന്നു. രാജ്യക്കാരും, ഉക്രേനിയൻസും, ബിലോ രാജ്യക്കാരും, ബാഷ്കീർകാരും, ആർമീനിയൻസും, ഉസബെക്കും, ജോർജിയൻസും ടാടാർ വിഭാഗവും, എന്ന്വേണ്ട സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക് ദേശീയവിഭാഗങ്ങളും തോളോടു തോൾ ചേർന്നു ജർമ്മനിക്കെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്തു. ചുവടുപുറത്തുനിന്നു നൂറുകണക്കായ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പടയാളികളിൽ 187178 രാജ്യൻസും, 34344 ഉക്രേനിയൻകാരും, 7210 ബിലോ രാജ്യൻസും, 450 അസർബൈജാനിയൻസും, 1322 ജോർജിയൻകാരും, 1306 ആർമീനിയൻസും, 1620 കൊസാക്ക്സും, 142 കിർഗീസുകാരും, 505 കരേലിയൻസും, 103 ഫിൻസും, 193 മോൾഡേവിയൻസും, 29 ലിത്വാനിയൻകാരും, 671 ലാറ്റ്വിയൻകാരും, 73 ഇസ്ലാമിയൻസും, 4384 ഓർട്ടോഡോക്സും, 687 ബാഷ്കീർസും, 1742 മോൾഡേവിയൻസും, 400 ഉഡ്മർട്സും, 1368 ചെറവാഷ്കാരും, 356 ഓസ്ട്രിയൻസുമാണ്.

ഫിറ്റ് ലെക്കെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ ചുവടുപുറത്തുനിന്നു ഉരുക്കുവിഭാഗമായ ബോൾഷെവികുകാർ നിർമ്മായി സധീരം യുദ്ധം ചെയ്തു.

ചുവടുപുറത്തുനിന്നു ശക്തിയെ നിലനിർത്തിയതു ഒളിപ്പോരുകാരാണ്. സമരതന്ത്രത്തിലും ചുവടുപുറത്തുനിന്നു സമരമാണ്. സുഖോവ്, വൊറോനോവ്, വസി

ലേവസ്കി എന്നീ സേനാനായകന്മാരും, റോക്കോസോവ സ്കി, ഗോലിക്കോവ്, ലിലുഷെങ്കൊ, മലിനൊവസ്കി എന്നീ ജനറലന്മാരും, “സുവോ റോവ് ഓഫ് ടിഫസ്സ്” എന്ന ബഹുമതി സമ്പാദിച്ചവരാണ്. പൊതുജനങ്ങൾ പോലും ചുങ്കപ്പസേനയ്ക്ക് ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തു.

ചുങ്കപ്പസേനയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തതു ജോ, സ്ഫ് സ്റ്റാലിനായിരുന്നു. ലെനിനും സ്റ്റാലിനും സൃഷ്ടിച്ച സ്വതന്ത്രജനതയുടെ സൈന്യമാണ് ചുങ്കപ്പട. 1914-ലെ യുദ്ധത്തിൽ ജർമ്മനിക്കു 85 ഡിവിഷ്യനിലധികം സൈന്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജർമ്മനി 179 ഡിവിഷ്യൻ സൈന്യങ്ങളേയാണ് സോവിയറ്റ് റിൻറ നേർക്കു തിരിച്ചുവിട്ടത്. റുമേനിയയുടെ 22-ം, ഫിൻലണ്ടിൻറ 14-ം, ഇറ്റലിയുടെ 10-ം, ഹങ്കറിയുടെ 13-ം, സ്ലോവാക്കിയുടേയും സ്പെയിൻ റിൻറയും ഓരോന്നും ഡിവിഷനായിരുന്നു ജർമ്മൻസേന. നെപ്പോളിയൻറ 6 ലക്ഷം സൈന്യത്തിൽ 30000പേർ മാത്രമേ മോസ്കോയിലെത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. ഈ യുദ്ധത്തിൽ 30 ലക്ഷം ജർമ്മൻപടയാളികളാണ് സോവിയറ്റ് റിനെ വളഞ്ഞത്. സോവിയറ്റ് ജനതയും ചുങ്കപ്പസേനയും ഒരേ കുടുംബത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നു.

ചുങ്കപ്പസേന എല്ലാ ദേശീയവിഭാഗങ്ങളുടേയും സാഹോദര്യത്വത്തിൻറയും ഐക്യത്തിൻറയും പാഠനാലയാണ്. സാറിസ്റ്റ് രാജ്യയിൽ കൊസാക്കുകൾ,

ഉൾപ്പെടെ, കിർഗിസ് തുടങ്ങിയ ദേശീയവിഭാഗങ്ങളെ സേനയിൽ ചേർത്തിരുന്നില്ല. ഈ നൂതനപക്ഷത്തിനും സോവിയറ്റ്സിൽ സ്വയംഭരണമാണ്. ദേശീയവിഭാഗങ്ങളുടെ നാഷണൽ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ ചേർന്നതാണ് യൂണിയൻ ഓഫ് സോവിയറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്സ്.

ലാഫ്റനന്റ് ബ്രസ്യൂക്കോവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ശത്രുവിനെ ലെനിൻഗ്രാഡിൽ വെച്ചു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ സൈന്യത്തിൽ 11 ദേശീയവിഭാഗക്കാരായ ചുരുക്കപ്പട്ടാലികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ വിഭാഗവും വ്യത്യസ്തമാഷകൾ സംസാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനമെല്ലാം ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. ചുഷണവർഗ്ഗത്തിന്റെ മേധാവിത്വത്തിൽ നിന്ന് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ സന്താനമാണ് ചുരുക്കപ്പട്ടാലി.

സർവ്വം ചുരുക്കപ്പട്ടാലി

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സർവ്വ കഴിവുകളും രക്തസേനയ്ക്ക് എന്നാണ് ചുരുക്കപ്പട്ടാലി സേനാധിപന്മാരുടെ ആശ്വാസം. ഇതിന്റെ ഫലമായി 1943 ഫെബ്രുവരിയിൽ 172-ാം നമ്പ്ര മൊളോട്ടോവ് വർക്കിലെ തൊഴിലാളികൾ തങ്ങളുടെ ഉല്ലാസനം 1942-നെ അപേക്ഷിച്ചു 100 ശതമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചകൊണ്ട് ടാംബോവിലെ കൃഷി

ക്കാർ, ടാങ്കു നിർമ്മിക്കുവാൻ 400 മില്യൻ രൂബിൾ പിരിച്ചെടുത്തു. സാറട്ടോവിലെ കൂട്ടുകൃഷിക്കാരനായ “ഹോപോണ്ട” ഗോലൊവതീ” തന്റെ അകെയുള്ള സമ്പാദ്യമായ ഒരു ലക്ഷം രൂബിൾ പോർ വിമാനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ യുദ്ധഘണ്ടിലേക്കു സംഭാവന ചെയ്തു.

മുന്നണിയും പിന്നണിയും തമ്മിലെക്യം:— സോവിയറ്റ്സേനയിലെ ഓരോ പടയാളിയും പിന്നണിയിലേക്കുവരുന്ന അവസരത്തിൽ ജനങ്ങൾ അവരെ ആഘോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നു. അവരെ നാട്ടുകാർ സഹായിക്കുകയും ആഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ ഭടന്റെ കുടുംബവും സോവിയറ്റിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. തൊഴിൽ പരിശീലനവും നല്കുന്നു. കൂടാതെ ഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് അലവൻസും ലഭിക്കുന്നു. ചുരുക്കപ്പടയും ജനങ്ങളും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമൂലം ശത്രുവിനെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു യാതൊരുവിധമായ ആനുകൂല്യവും സോവിയറ്റിൽ ലഭിക്കുന്നതല്ല. സോവിയറ്റിന്റെ ഏതു ദേശീയവിഭാഗമായാലും, ഒരേ കുടുംബത്തിന്റെ സന്താനമായി ചുരുക്കപ്പേന നിലകൊള്ളുന്നു.

ചെമ്പടയും ചുരുക്കപ്പേനയും:— ജർമ്മൻ പടയാളികൾ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച ക്രിമിനത്സാണ്ട്. അവരുടെ ആക്രമണമാകട്ടെ പ്ലോഗിനു സമമാണ്. ചെനിൻ 1918-ൽതന്നെ കൊള്ളക്കാരുടെ പട്ടാളമെന്ന് ജർമ്മൻ സേനയെ വിളിച്ചിരുന്നു. ഹാസിസ്റ്റ്റുപടയുടെ പ്രാഥ

മികവിജയം യുദ്ധത്തെ വേഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. മോസ്കോപ്രാന്തങ്ങളിൽ നാസിപ്പട 112 ലൈബ്രറിയും, 4 കാഴ്ചബംഗ്ലാവും, 54 സിനിമാമന്ദിരങ്ങളും, കൊള്ളയെടുത്ത നശിപ്പിച്ചു. 42 പള്ളികൾ മുട്ടു ചാവു ലാക്കി. 7000 പേർ കെർച്ചിലും, 14000 ഖാർക്കോവിലും, 12000-ൽ അധികം മിൻസ്കിലും, 50000 കണക്കിനു കീവിലും വെടിവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. 28000 നാട്ടുകാരെ ബിലൊ രാഷ്ട്രൻപട്ടണത്തിൽ കശാപ്പുചെയ്തു. ലോട്ടോഷ്യൻസ്കു ജില്ലയിലെ 13 കുടുംബങ്ങളെ തീയിലിട്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു. 153 സ്ത്രീകളെ തൂക്കിക്കൊന്നു. ത്യാഗത്തോടുകൂടി മാതൃഭൂമിക്കുവേണ്ടി സമരം നടത്തുവാനാണ് ചുരുപ്പസേന ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

സ്വാതന്ത്ര്യം പലരുടെ:- സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തെ വലയം ചെയ്ത് വിപത്തു ലോകസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെതിരായുള്ള വിപത്തായിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽനിന്ന് ഹിറ്റ്ലറിനും നശിച്ചതോടുകൂടി അടിമരാഷ്ട്രങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യകാഹളമുതി, ഉയർത്തേണ്ടുന്നവർ. ഫ്രാൻസ്, ഇറ്റലി, ബൽജിയം, യുഗോസ്ലേവിയ, ബൾഗേറിയ, റൂമേനിയ, നോർവെ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ ജനകീയഗവൺമെന്റുകൾക്കായി സംഘടിച്ചു. ജർമ്മനിയിൽ പ്രവേശിച്ച റഷ്യൻ സൈന്യം കിഴക്കൻപ്രാവിഷ്യയിൽ അടിയുറപ്പിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു ഹിറ്റ്ലറിനതിനെതിരെ ചുട്ടുകാട് നിർമ്മിച്ചു. ചെമ്പട സോഫിയായിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അരിവാളും മുററികയും അങ്കിതമായിട്ടുള്ള ചെങ്കൊടി

ചുരുക്കപ്പേരായ് അടിപണിയാൻ സമ്മതമല്ലെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ത്രിശക്തികൾ, എന്നാൽ ഇതിനെ നിരാകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മെയ് 7-ാംതീയതി ഫ്രഞ്ച്, സമയം 2—41-ന് ജർമ്മനി നിരുപാധികമായി കീഴടങ്ങിയെന്ന് ഐക്യകക്ഷികൾ ഔദ്യോഗികപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. റെയിംസിൽ ഒരു പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചാണ് കീഴടക്കത്തിനുള്ള ഉടമ്പടിക്കു് ഒപ്പുവെച്ചത്. പെമ്പടയ്ക്കുവേണ്ടി ജനറൽ ഇവാൻസു ബ്ലോഷ്ചേറോവ് കീഴടക്കവ്യവസ്ഥയിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ഫാഷിസം ശവക്കല്ലറയിൽ മണ്ണടിഞ്ഞു. 1945 സെപ്റ്റംബർ 2-ാംതീയതി ഏഷ്യൻ ജനതയെ നാശകഴിയിലേക്കു് ആഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉദയസൂര്യനായ ഹിറോ ഹിറോയുടെ പരാക്രമങ്ങളും അസ്തമിച്ചു. .

യുദ്ധാനന്തരം ഉണ്ടാകാവുന്ന ക്ഷാമത്തിൽ നിന്നും അവശതയിൽനിന്നും ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ട നടപടികൾ രഷ്യ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. യുദ്ധത്തിനു മുൻപു് തൊഴിലില്ലാത്തവരായി സോവിയറ്റിലാകും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജൂൺ 23-ാംതീയതി തിരിച്ചുവരുന്ന പടയാളികൾക്കായി സോവിയറ്റു സൂപ്രീം പാർലിമെൻറു് ഒരു നിയമം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ നിയമങ്ങളുടെ സംക്ഷിപ്തം ഇങ്ങനെ സമാഹരിക്കാം:—

1. പടക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു് വീട്ടിലെത്തുവാനുള്ള യാത്രച്ചെലവും ഭക്ഷണച്ചെലവും ഗവൺമെൻറു് വഹിക്കണം.

2. തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ഒരു സെറൂം ഉടുപ്പ് എല്ലാ പടയാളികൾക്കും ഗവൺമെന്റ് നൽകണം.

3. പട്ടാളസേവനത്തിന്റെ യോഗ്യത അനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു മൊത്ത സംഖ്യ ഗവൺമെന്റ് കൊടുക്കണം.

4. തിരിച്ചുവന്ന ഒരു മാസത്തിനകം അതാതിടത്തെ ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളും ഹാക്സിറ്റി മാനേജർമാരും കൂടി ആലോചിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും തൊഴിൽ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പട്ടാളത്തിൽ അവർ കിട്ടിയ പുതിയ പരിശീലനവും കഴിവുകളും തികച്ചും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവിധവും, മുമ്പ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതിൽ കുറയാത്തതുമായ ഒരു ജോലിയായിരിക്കണം ഓരോരുത്തർക്കും നൽകേണ്ടത്.

5. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ പ്രാദേശികസ്ഥാപനങ്ങളും കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങളും തങ്ങളുടെ പ്രദേശത്തെയും മടങ്ങിവരുന്ന പട്ടാളക്കാർക്കും ഒരു മാസത്തിനകം ജോലിയും വാസസ്ഥലവും അതിനു വേണ്ട ഭൂമിയും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

6. വീടു പണിയാനും മറ്റുമായി വില കൊടുക്കാതെ മരങ്ങൾ വെട്ടാൻ പിരിച്ചുവിട്ട പട്ടാളക്കാരനെ അനുവദിക്കണം; വീടു പണിയാനും മറ്റുമായി പണം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റ് ബാങ്കുകൾ 5000 മുതൽ 10000 വരെ രൂബിൾ 5 — 10 വർഷംകൊണ്ടു തിരിച്ചു

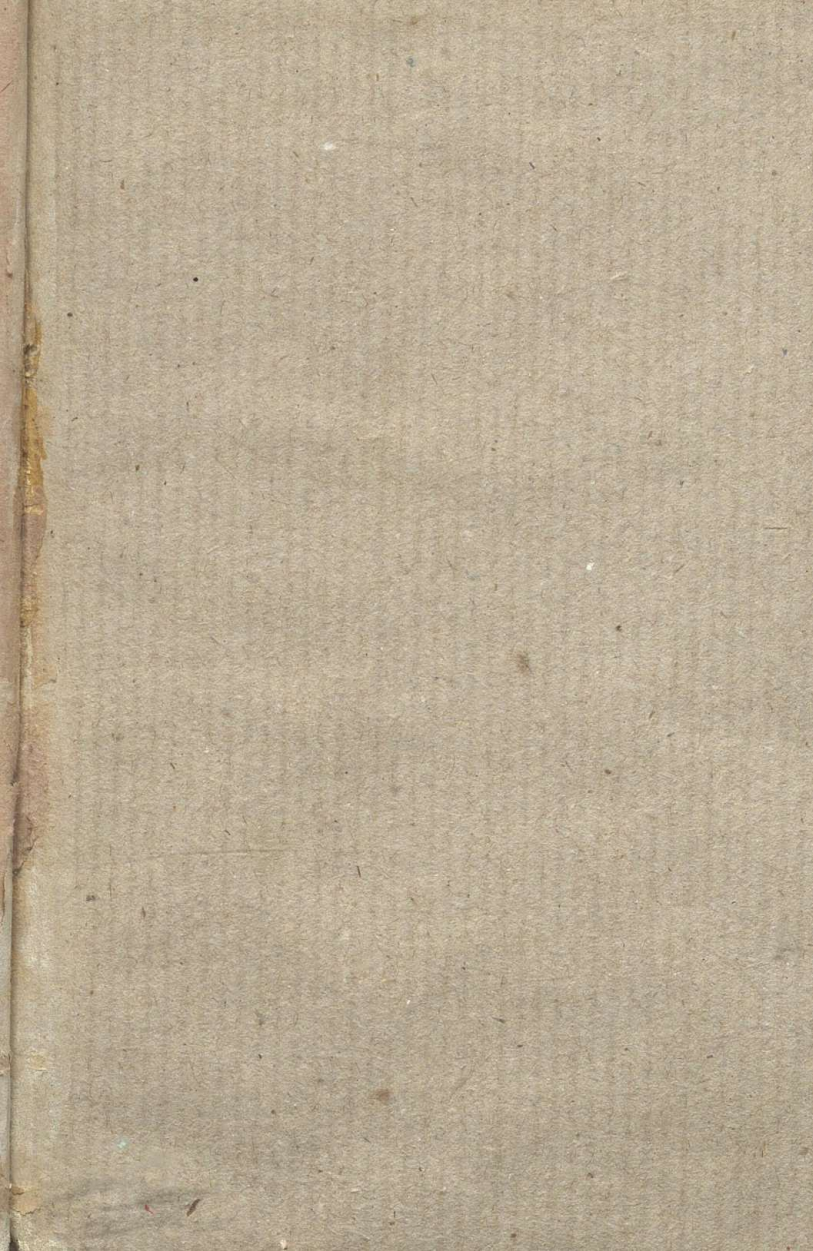
കൊടുക്കത്തക്കവിധം കടമായി അനുവദിക്കണം. ഈ നിയമം പാർലിമെന്റിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസിഡന്റ് കബിനിൻ ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി:—
 “ഈ നിയമമൂലം സോവിയറ്റ് പാർലിമെന്റ് നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിക്ക് അതിന്റെ ധീരനാരായ പട്ടാളസന്താനങ്ങളോടുള്ള നിസ്സീമമായ വാത്സല്യവും ആദരവും ക്രൂരം പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് ഒരുപക്ഷേ, ലോകത്തിൽ മറെറാരിടത്തും ഇല്ലാത്ത നിയമനിർമ്മാണമായിരിക്കും. അതിലത്തുമില്ല കാരണം, ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിലെ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ മാത്രമേ അതു സാദ്ധ്യമാവൂ.”

സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പുരോഗതിക്കു താങ്ങും തണലുമായി നില്ക്കുന്നതു ചെമ്പടയുടേയും ജനങ്ങളുടേയും ഗവൺമെന്റിന്റെയും ഐക്യം ഒന്നുമാത്രമാണ്.

ശ്രീഭം.

THE
TAYAM PUBLIC LIBRARY
1908

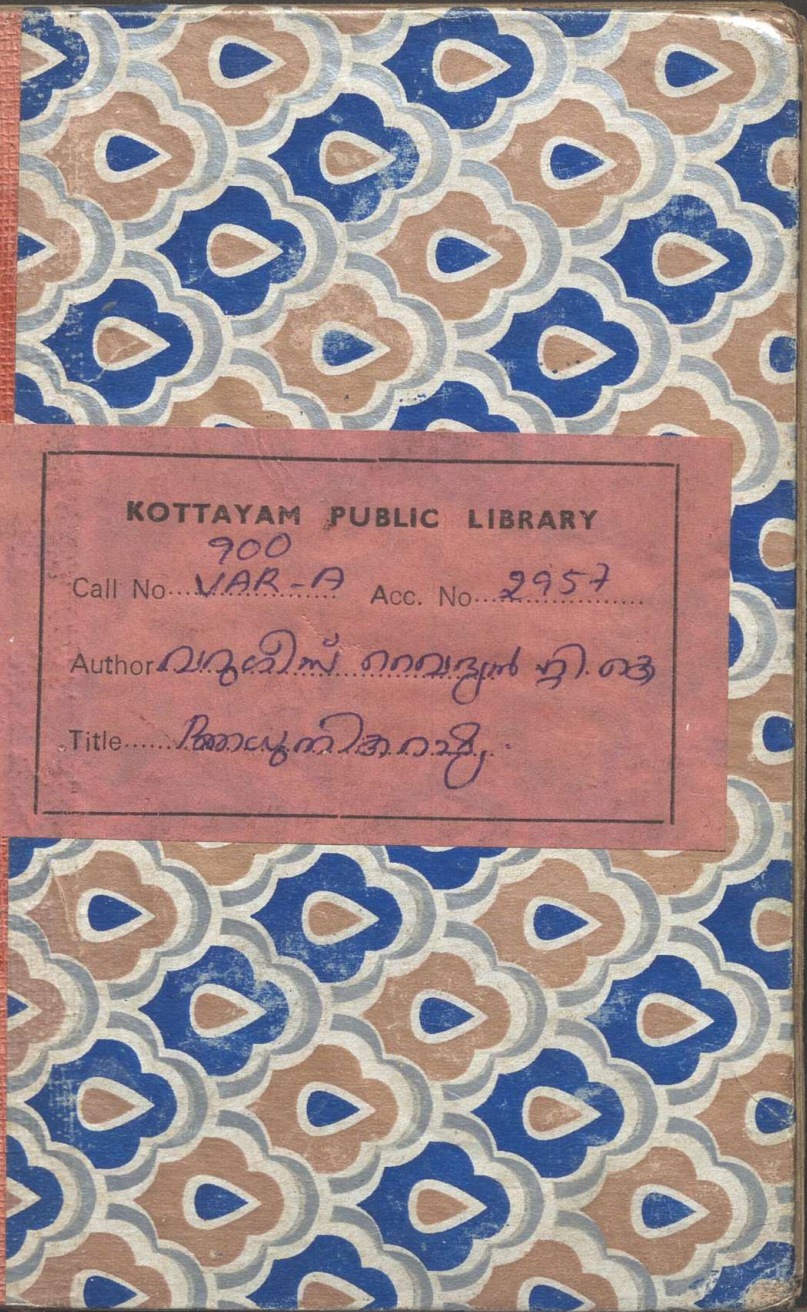
900
VAR-A

2957

വെള്ളിപ്പത്തവെട്ടം . എ. എ

അയക്കുക വെട്ടി.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
 900
 Call No. VAR-17 Acc. No. 2957
 Author വാഴൂരിൽ നമ്പൂഴ്ശ്ശേരി എ. സി.
 Title പാഠപുതിച്ചുപാഠ്യം

